El jardí de Sant Gervasi

Núm. 36 | Gener 2018 | Diari independent i gratuït

la Bonanova | Monterols | Galvany | Turó Parc | el Farró | el Putxet

www.eljardidesantgervasi@.cat

@JSG_SantGervasi @eljardisg @JSG_SantGervasi

Flors en ple hivern

Especial escoles
Anuncis i crides de les Portes Obertes 2018-19

6

El tramvia Blau
Controvèrsia per l'adéu durant un temps d'un tramvia icònic

24

Cavalcada de Reis
L'estel dels Reis torna a Sant Gervasi

48

Adelais de Pedrolo
'La gent no pot trobar els llibres de Pedrolo! No s'han reeditat'

IMISA BARCELONA
SERVEIS IMMOBILIARIS
1975

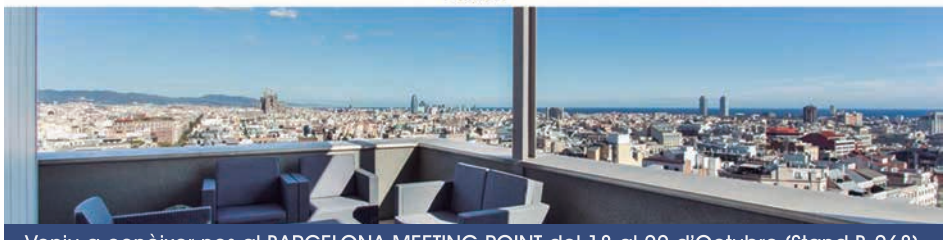

Veniu a conèixer-nos al BARCELONA MEETING POINT del 18 al 22 d'Octubre (Stand B-268)
93 261 05 01 www.imisabarcelona.com

EXPO ALFOMBRA IRÁN
1973
ALFOMBRAS Y KILIMS, PERSAS, ORIENTALES Y MODERNAS
VENTA ESPECIAL
c/ Laforja 109, (esq. Calvet) Tel. 93.209.95.80
www.expoalfombrairan.com

Nota 79
Barcelona live music bar
22:30 Música en viu
24:00 Nota club
FESTES PRIVADES
Programació: www.nota.cat + info 669 893 140

CLINICA DENTAL
JOSEP MARIA CLEMENTE
25 anys 1990 2015
Ronda General Mitre 190 - 93 211 12 11
www.cldental.es - recepció@cldental.es

LES JOIES D'OR CANVIEN DE FORMA, NO DESAPAREIXEN
Comprem la seva peça d'or amb les més altes garanties de cotització, seguretat i serietat

Amb refineria pròpia i sense intermediaris.
•
Taxació a càrrec de gemmòlegs professionals.

Comprem rellotges de marques exclusives i també de gamma mitjana.
•
La valoració més justa.

COMPREM OR I PLATA
N.1 a Catalunya

C. València, 308 (no tanquem al migdia) · Tel. 93 487 87 49 C. Muntaner, 332 · T. 93 209 70 83

El Baló Intragàstric és una técnica endoscòpica molt eficaç per aquelles persones que pateixen Sobrepès o Obesitat.

El gran valor del Baló Intragàstric és que obliga a regular la quantitat d'ingesta, evitant que es mengi en excés i ajudant a seguir una reeducació dietètica determinada per adquirir uns hàbits dietètics i nutricionals adequats que, a més d'aconseguir perdre pes, facilitin seguir mantenint el pes perdut una vegada retirat el baló.

Clínica ServiDigest

més informació a
www.servidigest.com

Balmes 334 (Clínica ServiDigest)
Balmes 271, 5ª planta (Hospital El Pilar)
08006 - BARCELONA
93 545 09 90 - 93 415 34 64

Crèdits

Edició:
El jardí de Sant Gervasi SL
Coordinació comercial:
Martí Rodríguez Mestre
marti@eljardisg.com
Mariona Alumà
mariona.aluma@eljardisg.com
Coordinació editorial:
Jesús Mestre Campi
jesus@eljardisg.com
© Textos: dels autors
© Fotografies i il·lustracions: s'esmenta l'autoria de la il·lustració o la seva procedència
Redacció: Elena Bulet, Juanjo Compairé, Gràcia Farràs, M. Antònia Font F., Jesús Mestre, Carme Rocamora, Eduard Sant, Javier Sardá, Marta Trius
Correcció: Jordi Gamundi
Disseny de maqueta i maquetació: Jesús Mestre, G. Farràs
Tirada: 12.000 exemplars
Dipòsit legal B 25204-2014

Il·lustració de portada:
Mimoses, Juanjo Compairé

Avís legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.

EDITORIAL

El rupit, el pit roig, torna a visitar la capçalera de la revista, cosa que ens indica que estem en ple hivern. Però també hi ha mimoses que han començat a florir; algunes ja mostren una generosa florida i omplen l'aire de perfum i l'espai d'un groc ben viu. A ple hivern podem trobar els primers indicis de renovació primaveral. I, en poques setmanes, les festes de Carnaval ompliran de color i rialles els carrers.

Deixem enrere les festes de Nadal, on la cavalcada de Sant Gervasi ha estat més lluïda que mai, i tornem a les feines quotidianes amb la sensació que tot plegat va una mica millor. En la política, mentre al país tornem a tenir Parlament i, potser, en els dies vinents també nou govern, al districte tot sembla parat: no hi ha dates ni pel Plenari ni pel Consell de Barri de la Bonanova, que es va ajornar, i un centre cívic tan magnífic com Vil·la Urània ha començat a funcionar sense haver-se inaugurat oficialment. Què passa al Districte? què se n'ha fet, del nou regidor? Pel que fa a l'economia, al barri es nota més moviment comercial: s'obren noves botigues i, en general, hi ha més optimisme.

Aquest primer trimestre de l'any és quan hi ha les portes obertes de les escoles, un sector molt destacat de la vida de Sant Gervasi, ja que allotja molts centres educatius i cada dia milers d'alumnes venen al barri. Agraïm molt el suport que moltes d'aquestes escoles donen a la revista publicant-hi anuncis i crides. També comencem amb aquesta revista una col·laboració que s'allargarà al llarg de l'any, amb articles sobre mestres destacats de Sant Gervasi. Volem valorar la importància d'aquest sector, sobretot en el seu vessant més qualitatiu.

SUMARI

Agenda, Nomenclàtor | 4 - 5

Notícies del barri | 6, 8, 10
C. Rocamora, M. Trius, J. Compairé, J. Mestre, Assemblea Joves Cassoles

La gent al carrer diu... | 10
Sobre Vil·la Urània, Juanjo Compairé

Articles | 14, 16
Judit Garrido, Jaume d'Oleza, Roger Marc Talló i Neus Mestre, Rossich, Fra Valentí Serra, Jordi Bertran, Xavier Boned, Mireia Verdaguer, Imma Alumà

Política de barri | 18, 20
Sobre l'oci nocturn. Entrevista Pere Güell, C. Rocamora
21D: Eleccions al Parlament.

Treballant a Sant Gervasi | 22
Josep Gibergans, J. Sardá i J. Mestre

Reportatge: Reis 2018 | 24
L'estel dels Reis, Juanjo Compairé

Galvany - Turó Parc | 26 - 27
Herència Puig i Cadafalch, Roser Díaz
La vitalitat comercial del Turó Parc

Abans i ara | 28
La casa Abadal, J. Sardá i J. Mestre

29, 30, 31, 32, 33 | **Arts i lletres**
Andrés Herrera, Sandra Palau. Jordi Quer. *Isabelle de Kergal. Olga Sacharoff.* Casa Usher. *La gleva,* M. Trius. *Joan Brossa. Comas i Solà,* Juanjo Compairé

34 | **Salut i nutrició**
El fajol, Marta Castells, Blai Pérez

35 | **Gent de mercat**
Fruites Alcalá, J. Xurigué

36, 37, 38, 39 | **La mirada jove**
El cor Albada, E. Bulet. *Adultisme*, PIJ. *La contrapartida: la regle és un negoci? BarnaSants 2018.* J. J. Alvarez

40 | **Per als petits de casa**

42 | **Mestres / Bellesguard**
Josep Oliveras i Cama, B. Palau

44 | **Gent Gran**
El mapa de records (2), Anna Balaguer

46 | **Passatemps. Serveis**
Joc de lògica, Sodoku

47 | **Guia d'empreses, comerços i serveis de Sant Gervasi**

48 | **Contraportada**
Adelais de Pedrolo, M. Antònia Font F.

Per publicitat: 637 96 16 17 / marti@eljardisg.com

Regali **tecnologia intel.ligent**

Nou telèfon **Flashtel Comfort 3 BT** amb **Bluetooth**, ideal per a persones amb **dificultats auditives:**
- Gran pantalla il.luminada amb tecles grans
- Potent amplificador
- Alerta de les trucades per llum i/o per so

Promoció especial nova gamma d'accessoris tecnològics (despertadors, telèfons inalàmbrics, avisadors per la llar...) consulti preus en els nostres centres.

I a més, si ens visita abans del 28 de Febrer tindrà un obsequi segur.

Institut Auditiu Salesa
www.salesa.es
- General Mitre, 134 (Barcelona) telf. 93 550 79 20
- Pau Claris, 98 (Barcelona) telf. 93 317 35 70

AGENDA DEL 24/i AL 14/ii/2018

DEL 11 DE GENER AL 22 DE FEBRER, DE 9 A 19 H
Exposició: **Vapors, indians i els negocis. La Colla del Pinzell**.
Col·legi d'Aparelladors, Arquitectes tècnics i Enginyers d'Edificació de Barcelona
c. Bon Pastor, 5

GENER

24 DIMECRES

A LES 19 H
Trobada mensual d'intercanvi per a practicants de reiki, a càrrec de Daniel Zaragoza i Rubén Pérez
Centre Cívic Can Castelló

A LES 19:30 H
Salvem el Tramvia Blau. Assemblea oberta de la plataforma Salvem el Tramvia Blau, per decidir quines accions emprenemp er salvar-lo i que torni a funcionar el més aviat possible.
Centre Cívic Vil·la Florida
c. Muntaner 544

A LES 20 H
Presentació del 6è número de la revista **Haidé. Estudis maragallians**.
Arxiu Joan Maragall
c. d'Alfons XII, 79

25 DIJOUS

A LES 11 H
La lluna a la finestra, amb Sherezade Bardají.
De 6 mesos a 3 anys
Biblioteca Joan Maragall

A LES 18 H
Cineknitting: Amb llicència per tricotar!
Vil·la Urània
c. Saragossa, 29-31

A LES 19 H
Inauguració de l'exposició: **Emocions compartides**, amb Carme Colldecarrera, Sandra Molina, Josep Pérez i Fina Solé.
Centre Cívic Pere Pruna
c. Ganduxer, 130

A LES 19 H
Cassoletes sonores. T'apassiona la música?
Biblioteca Joan Maragall

A LES 19:30 H
Les cooperatives de consum a Catalunya. L'experiència de Germinal, amb Jordi Martí, de la cooperativa Germinal.
Vil·la Urània

A LES 21:30 H
August Tharrats & Sofie Dee, concert de blues i el boogie-woogie.
Nota79
c. Vallirana, 79
Entrades: 7 € (anticipades), 10 € (taquilla)

26 DIVENDRES

A LES 17:30 H
Diverdivendres: **Experimentem amb cubs!**
Organitzat amb l'Associació Péndulum i Solve.
Vil·la Urània

A LES 19 H
Música't: **Angie Olof, cantautora**. Cançons plenes d'emoció en català, francès, castellà i anglès.
Centre Cívic Can Castelló

27 DISSABTE

A LES 10:30 H
Costura solidària: **Ninos de drap pels refugiats**.
Vil·la Urània

D'11 A 12:30 H
La cuina en família: **Cuina carnavalesca**, amb Muntsa Holgado. Adreçat a infants 7 a 12 anys.
Centre Cívic Can Castelló
Preu: 7,46 € (1 adult+infants)

A LES 11 H
Atreveix-te amb els llibres La biblioteca amaga molts llibres interessants.

A dalt, postal de l'exposició "Jordi Alumà i els seus 94 anys: Darrera obra", a l'Espai Casinet, el Masnou, fins el dia 11 de febrer.
A sota imatge gràfica del festival de teatre de Barcelona, on diverses obres es representen a l'Institut Français.

L'agenda recull les informacions que ens arriben a la redacció. Hi ha notícies i informació més completa de les activitats, i enllaços a internet, a l'agenda del web: *eljardidesantgervasi.cat*

amb Carles Alcoy. Per a infants de 7 a 10 anys.
Biblioteca Joan Maragall

A LES 11 H
La màgia del cercle
Teixir amb circulars és més fàcil del que sembla, amb Lalanalú.
Vil·la Urània

29 DILLUNS

A LES 17 H
Ferran Sor, el més gran compositor romàntic català, amb Joan Vives
Cada dilluns, Aula d'Extensió Universitària del CIC per la gent gran
Auditori Joan XXIII, ICCIC
Via Augusta 205
Preu no matriculats: 5 €
Aforament limitat

30 DIMARTS

A LES 19 H
Documental: ***Comprar, llençar, comprar***, relata la història de l'obsolescència programada. Directora i guïonista: Cosima Dannoritzer
Durada: 52 minuts
Centre Cívic Vil·la Florida

31 DIMECRES

A LES 10:30 H
Itinerari: **Visita a l'edifici Alhambra i a l'aula de l'antiga escola Blanquerna**, amb Sonia Tres. Viatjarem al passat del barri de Galvany per endinsar-nos en el patrimoni i la història. Inscriu-te a través del **Centre Cívic Vil·la Florida**
Preu: 8,20 €

A LES 19 H
Conferència. **Prevenir l'inevitable conflicte**, amb Giuseppa Lulli. Administrar les emocions i els sentiments per prevenir els conflictes, segon la visió de "ecologia personal".
Centre Cívic Can Castelló

FEBRER

DEL 1 AL 23 DE FEBRER
Exposició fotogràfica: **Camí Brodat**, fotografies de Maria Coma. La colònia tèxtil de Cal Rosal.
Espai Putxet
c. Marmellà, 13

1 DIJOUS

A LES 19 H
Documental: **L'electricitat a règim**, a càrrec del programa Carrega't d'energia de la Fàbrica del Sol.
Durada: 90'
Centre Cívic Vil·la Florida

A LES 19 H
Conferència: **Quiropràctica en família**, amb d'Elie Chiche de Family Quiropractic
Centre Cívic Pere Pruna

A LES 20 H
OUI! Festival de Teatre en Francès de Barcelona: ***"Et pendant ce temps Simone veille",*** escrit i dirigit per: Corinne Berron, Hélène Serres, Vanina Sicurani, Bonbon et Trinidad.
Institut Français
c. Moià, 8

A LES 22 H
Concert de blues i boogie woogie amb **Luís Coloma**.
Nota 79
c. Vallirana, 79
Entrades: 7 € / 10 €

DEL 2 AL 28 DE FEBRER
Exposició: **Detalls modernistes**, amb Carlos Puigmitjà. Un recull de dibuixos fets amb tinta de detalls del modernisme.
Centre Cívic Vil·la Florida

2 DIVENDRES

A LES 17:30 H
Diverdivendres: **Ludoteca familiar.** Obrim la ludoteca i l'espai de joc i relació perquè vingueu a jugar en família. Per a totes les edats.
Vil·la Urània

A LES 18 H
Tardes de patch
Vil·la Urània

A LES 20 H
Cant per a tothom: **Trobada de corals**, amb Fem Cor, Cor Tempus, Cor de Professores de la Fundació Collserola i Cor de Mares de l'escola Avenç, direcció de Walter Petersen.
Centre Cívic Pere Pruna

A LES 20 H
Conversa musical: **Joies del Romanticisme italià**, amb la participació del barítion Lluis Sintes, Guerassim Voronkov, piano; Ala Voronkova, violí, i Maria Voronkova en el relat.
Espai Putxet

A LES 20 H
Barcelona districte cultural: **Barbes de balena 'de què estan fetes les cotilles?'** la fascinant història de la Dra. Aleu i la de tantes dones que han recorregut el mateix camí: de l'interior a l'exterior, de la família a la societat.
Vil·la Urània

A LES 20:45 H
Observació de la Lluna, amb AstroBarcelona. Amb un petit telescopi, descobrirem els cràters i mars de la Lluna.
Vil·la Urània

A LES 21 H
BarnaSants 2018: **Albert Fibla: De tornada d'enlloc**, un retorn per recuperar vells amics.
Luz de Gas
Entrades: 12 € / 15 €

3 DISSABTE

A LES 10 H
Itinerari: **Born 360º,** amb

DUET CORTINES

Serveis
· Cortines
· Tradicionals
· Paquetos
· Enrotllables screen/tèxtils
· Tendals
· Coixins
· Plaids
· Cobrellits
· Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

AGENDA DEL 24/i AL 14/ii/2018

Rafa Burgos
Centre Cívic Pere Pruna
Preu: 10,25 €

A LES **11:30 H**
Qui bada la boca... i es disfressa d'oca, es queda sense coca, amb Mon Mas. Recomanat a partir de 3 anys.
Biblioteca Joan Maragall

A LES **12 H**
Taller familiar: **Sona Putxet**, amb l'Escola de Música de Sant Gervasi. Per infants de 0 a 3 anys.
Espai Putxet

A LES **20 H**
OUI! Festival de Teatre en Francès de Barcelona: ***"Les inytépides-le courage",*** escrit i dirigit per: Catherine Schaub**.**
Institut Français de Barcelone

A LES **22 H**
Concert de **The Lazy Lies**, que presenten l'espectacle *Less Talk More Action*, basat en el seu darrer disc.
Nota79
Entrades: 5 € / 7 €

4 DIUMENGE
A LES **19:30 H**
Compositors d'ara i abans, amb **Efrem Garcia Salinas i Gerard López**, al piano.
Nota 79
c. Vallirana, 79
Entrades: 15 € / 19 €

DEL 5 AL 23 DE FEBRER
Exposició: **"Txellades"**, amb Meritxell Ozcáriz, d'ilustracions. Inauguració 5 de febrer a les 19:30 h
Centre Cívic Can Castelló

5 DILLUNS
A LES **20 H**
Teatre: **Maragall a casa**, amb Josep M Jaumà.
Casa-arxiu Joan Maragall
c. Alfons XII, 79 bis

6 DIMARTS
A LES **18:30 H**
Vine a saber-ne més de... **Els cards**, amb Maria Alcolado. El card és una verdura molt rica en aigua.
Centre Cívic Vil·la Florida

DE **20 A 22 H**
Taller de padres y madres. Educar con Disciplina Positiva: **Educar sin castigos y sin premios**, amb Mariana Sanchez, mestre i Miryam Sunyer, pedagoga.
Parròquia de Santa Agnès
c. San Elías, 23
Cicle 5 dies: 120 € individual; 150 euros parella
Una sessió: 30 € / 40 €

7 DIMECRES
A LES **17:30 H**
Històries del meu planeta, amb Lidía Clua. Recomanat a partir de 3 anys.
Biblioteca Joan Maragall

DE **18 A 20 H**
Visita a l'exposició **'Després de la ai del món'** al CCCB, transformació irreversiblement en el planeta antropocè després de dos segles d'intervenció de l'home. Trobada al pati del CCCB, carrer de Montalegre, 5.
Vil·la Urània
Organitza Fundació Ciència en Societat

A LES **19 H**
Debat: **Conflictes i armes.** El debat girarà entorn a la relació entre les guerres, el comerç d'armes i la crisi dels refugiats.
Casa Orlandai
c. Jaume Piquet, 23
Organitza: Sarrià-Sant Gervasi Refugi i Centre Delàs

20:15 H
Tosca, directe des de la Royal Opera House, Londres.
Bosque Multicines, Cinesa Diagonal i Boliche
Entrades: 22,40 €

8 DIJOUS
A LES **19 H**
Conta'm una òpera: **Romeo et Juliette**, de Charles Gounoud, amb de Pepe Reche de Musicològics
Centre Cívic Pere Pruna

A LES **20 H**
OUI! Festival de Teatre en Francès de Barcelona. ***"Le quatrième mur",*** escrit per: Sorj Chalandon.
Institut Français de Barcelone

A LES **20 H**
Concert a dos pianos amb **Oskana Shymanska i Ayako Fujiki**.
Acadèmia Marschall
c. Comte de Salvatierra, 10

A LES **21:30 H**
Guillermo Calliero Quintet presenta S.A.P.
Nota79
Entrades: 10 € / 12 €

Fotografia: Juanjo Compairé

9 DIVENDRES
A LES **16:30 H**
El Carnaval de les Escoles.A les 16:30 h arribada dels **cercaviles de les escoles** MM. Concepcionistes i Lys.Actuació de comparses, lectura dels versots i animació infantil amb **Gresca Carnavalera** del grup DeParranda!
Plaça Mañé i Flaquer
Organitzen: Avv i Comissió de Festes del Barri del Farró, MM. Concepcionistes, Lys i el Casal Infantil Vil·la Urània

A LES **19:30 H**
Cant per a tothom: **Cant Coral i música moderna**, amb B-Side A Capella i En Clau Vocal.
Centre Cívic Pere Pruna

10 DISSABTE
DE **10 A 13 H**
Celebrem Carnestoltes!
Amb l'AE Pere Quart.
Espai Putxet

DE **10:30 A 13 H**
Activitat familiar. Carnestoltes: **Carnaval Rastafari.**
Centre Cívic Vil·la Florida

12 DILLUNS
A LES **19 H**
La intel:ligència – màquina, amb Andreu Belsunces i Ramon Sangüesa
Biblioteca Joan Maragall

13 DIMARTS
A LES **17 H**
La bufanda de la iaia, trobada intergenracional.
Vil·la Urània

A LES **17:30 H**
Sac de rondalles. Recomanat a partir de 4 anys.
Biblioteca Joan Maragall

A LES **18:15H**
Taller: **Pla de part**.
Vil·la Urània

A LES **21 H**
Antonio Carmona i DKV *#ParaLosValientes***.**
Luz de Gas
Entrades: 15 € / 50 € (fila 0)

14 DIMECRES
A LES **17 H**
Carnestoltes de la gent gran, prepara't per passar una tarda plena de diversió.
Centre Cívic Vil·la Florida

A LES **19 H**
Xerrada sobre **Energia: clau del decreixement**, amb Llorenç Planagumà**.**
Casa Orlandai

NOMENCLÀTOR

El carrer del Raval

▶ **Jesús Mestre Campi**

Molts pobles tenen el "carrer del Raval", que sol ser un antic camí que comunicava la població amb altres de veïnes o barris fora vila. Sant Gervasi de Cassoles tenia el seu carrer del Raval, què també era conegut com el carrer del Cementiri. És el vial que avui coneixem com a carrer de Sant Joan de la Salle i que comunicava el centre de la vila, la plaça de la Bonanova, amb Bellesguard i amb l'antic camí de Sarrià a Horta.

De fet, aquest camí era la continuació de l'antic camí de Barcelona a Sant Gervasi de Cassoles, que passava pels actuals carrers de Tuset, Alfons XII, Brusi, Atenes i de Sant Gervasi de Cassoles. L'any 1852, arran de la construcció del cementiri, el camí es va convertir en carrer amb el nom de Raval, ja que portava a l'agrupament d'edificis entorn de Bellesguard. A principi del segle XX, els propietaris dels terrenys al voltant del carrer van posar-se d'acord per rectificar les diverses ampliàries que tenia, i el 1907 van presentar a l'Ajuntament un plànol amb les noves alineacions, que va ser aprovat el 1925.

Prop de la Bonanova, el 1889 es va edificar el col·legi La Salle en un ampli solar que per la part de llevant limitava amb el carrer del Cementiri. L'any 1942, en commemoració del 50è aniversari del col·legi, es va canviar el nom per passar a ser el de Sant Joan de la Salle, fundador de l'ordre dels germans de la doctrina cristiana. Actualment, excepte a la part propera a la Bonanova on s'ha construït edificis de veïns on abans hi havia torres, la resta del carrer està ocupada per instal·lacions vinculades al col·legi La Salle.•

Fotografia de Josep Domínguez, de l'any 1930-1932, amb el carrer del Cementiri. A l'esquerra si veu el col·legi La Salle i a l'esquerra una torre desapareguda; Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFB)

Fotografia: Josep Domínguez - AFB

NOTÍCIES DEL BARRI

EL RACÓ DELS VEÏNS

Gossos al jardí de Can Castelló

Un grup d'uns 150 veíns ens ha fet arribar a El jardí *aquest escrit que han tramés al Districte de Sarrià-Sant Gervasi, i que hem decidit reproduir pel seu interès.*

"Fins fa pocs dies existia un acord amb el Districte que permetia l'accés al jardí del centre cívic de Can Castelló amb els nostres gossos lligats. Darrerament s'han reemplaçat els cartells per uns altres que senyalen la prohibició d'accés amb gossos lligats i al mateix temps la Guàrdia Urbana ha fet intervencions sancionadores.

Els veïns i usuaris del jardí en la seva immensa majoria som persones responsables i que vetllem pel bon ús del jardí, en temes de neteja, recollida d'excrements, harmonia i convivència amb usuaris del Casal que practiquen activitats a l'aire lliure: petanca, tai-xi., gimnàstica, etc. Fins ara sempre ha estat així. Entenem que els nostres gossos aporten humanitat, especialment amb veïns residents als geriàtrics dels voltants que concorren al jardí i agreixen l'afecte dels nostres animals. També la presència dels nostres gossos mantenen amagades i allunyades les colònies de les moltes rates que tenen els seus caus entre els murs.

Sembla que per un sol i mínim incident aïllat -una discussió entre una persona que passejava el seu gos i algú d'un grup d'usuaris que practicaven tai-xi- va ser la causa que el districte ordenés a Parcs i Jardins prohibir l'accés dels gossos fins i tot lligats al jardí.

Hem parlat amb els responsables del grup de tai-xi. Aquests, igual que nosaltres amb bona voluntat manifesten que no tenen cap inconvenient en què els nostres gossos accedeixin al jardí en el benentès que respectin el seu espai de lleure. És per això que demanem al districte que, a efectes de bona harmonia, ordeni a Parcs i Jardins que reposi els antics cartells, al mateix temps que parlin amb Guàrdia Urbana per tal de cessar l'activitat sancionadora.

Per part nostre, ens comprometem a passejar els gossos prioritàriament en hores en què no hi hagi activitat, respectant les hores de tai-xi, gimnàstica o els grups de petanca.

Demanem al Regidor i al Gerent del Districte que ens rebi i li puguem exposar personalment els nostres raonaments que entenem són de sentit comú. Oferim tota la nostra col·laboració que el Districte o l'àrea de civisme requereixi cara el bon ús d'aquest equipament públic del barri, especialment els "botellons" de caps de setmana, les deixalles de les persones que els migdies fan ús del centre i en general tot el que faciliti el civisme i la convivència".•

Adéu al Tramvia Blau durant un temps indefinit

PDeCAT, ERC i treballadors, crítics amb la gestió d'Ada Colau

▶ **Carme Rocamora** (@CarmeCRS)

A partir de l'1 de febrer l'emblemàtic símbol barceloní, instal·lat a l'avinguda Tibidabo des de 1901, farà una aturada dels seus serveis, ja que es farà una reforma de la seva infraestructura. TMB, el seu operador, no ha informat de quant de temps durarà la reforma però, per les seves dimensions, no seran dies ni setmanes, sinó mesos.

Fotografia: Julian de Bondt

Les reformes contemplen la renovació de la via i la catenària i se situaran els rails als laterals per evitar conflictes amb els vehicles privats que també utilitzen l'avinguda, sense saber-se si això afectarà als llocs d'estacionament dels vehicles.

Des que TMB va passar a ser l'operador del tramvia, no s'havia fet mai una reforma ni de les vies ni de la catenària, només accions de manteniment per això ara els canvis hauran de ser profunds. L'alternativa durant el temps que durin les obres, serà la línia de bus 196, que fa part del trajecte des de plaça Kennedy fins Bellesguard, per l'avinguda Tibidabo.

Els treballadors del Tramvia consideren que falta molta informació, ja que es troben amb la incertesa de no saber quan de temps estarà parat el Tramvia. L'oposició política també ha reaccionat rapidament contra el govern d'Ada Colau. En el cas del PDeCAT, **el regidor president del districte Jordi Martí** ha demanat més planificació i informació: "No entenem com és possible que se'ns digui d'un dia per l'altre que hi ha una aturada del servei i que no se sap quan tornarà a posar-se en marxa, després d'unes inversions que no sabem ni de quina quantitat parlem i amb quin calendari s'ha d'aplicar". També ha afegit que "el Tramvia Blau és una icona de la ciutat, que no mereix el maltracte de qui ens governa".

ERC també s'ha posat amb el tema i **ha iniciat la campanya "Salvem el Tramvia Blau"** amb la intenció de recollir suports per evitar el tancament del símbol emblemàtic. El president del grup municipal d'ERC a l'Ajuntament, **Alfred Bosch**, ha lamentat la notícia i ha assegurat que "Barcelona perd una peça més de la seva essència i, malauradament, aquest govern ens hi té massa acostumats". Els republicans demanen al govern que doni detalls d'aquesta autrada i que expliqui els possibles calendaris de reobertura del Tramvia Blau.

Així mateix, també s'ha iniciat una petició a la plataforma change.org amb la proclama "Ada Colau, no tanquis el Tramvia Blau" i UGT n'ha fet difusió.

Unir els tramvies a la Diagonal

▶ **Carme Rocamora** (@CarmeCRS)

"Unim els tramvies" va ser l'eslògan i el crit que es podia sentir el passat 20 de gener arreu de la Diagonal en una manifestació amb uns 1.200 veïns que demanaven la implementació del tramvia entre les places Francesc Macià i Glòries (els extrems on ara arriba el transport).

La mobilització es va produir després que es fes públic que el govern d'**Ada Colau ha tret dels pressupostos la partida de 401.000 € dedicada al projecte**, per les pressions del PDeCAT: a canvi els de Xavier Trias s'abstindran perquè es puguin aprovar els comptes d'aquest any.

La concentració va ser promoguda per veïns, entitats ecologistes i sindicals i portava per lema "Prou bloqueig polític, unim els tramvies". Segons els defensors, la implementació reduirà la contaminació, connectarà de millor forma el Baix Llobregat amb Barcelona i es reduirà la presència de cotxes a la Diagonal. La tinent d'alcalde d'Urbanisme, **Janet Sanz**, va assegurar durant la jornada que miraran d'aprovar-lo d'una altra manera com per exemple en un plenari aprovant el projecte i modificant el pressupost. En aquesta línia va recriminar que la CUP i ERC no s'hagin posicionat amb claredat.•

Centre de Medicina Estètica. E08941181
Autoritzat per la Generalitat de Catalunya

etern
WELLNESS CLINIC

EL LUGAR DONDE SE DETIENE EL TIEMPO

PARA QUITARTE UN PESO DE ENCIMA

AFTER CHRISTMAS

SESIÓN CORPORAL 3 EN 1

C. Arimon 18-20, 08022 Barcelona · Tel. 93 181 39 34 · Lunes-Viernes: 9:30 a 22:00 h · Sábado: 10:00 a 20:00 h
www.eternwellness.com

NOTÍCIES DEL BARRI

BREUS

Ametller Origen al Mercat de Sant Gervasi

▶ **El jardí**

El divendres 22 de desembre hi va haver festa al Mercat de Sant Gervasi. Ametller Origen va inaugurar una botiga i va canviar la imatge interna del mercat, en fer-ho de tal manera que la nova botiga queda ben integrada i transparent a la resta del mercat. A l'acte hi havia Josep Ametller, director general del grup Ametller Origen i una representació de càrrecs institucionals amb Muntsa Vilalta, Directora General del Comerç de la Generalitat; Màxim Lòpez, gerent de l'Institut Municipal de Mercats de l'Ajuntament de Barcelona; Sílvia Domenech, directora del Mercat de Sant Gervasi; i Salvador Albuixech, president de Barnavasi, entre altres.

La botiga Ametller Origen al mercat de Sant Gervasi, de 375 m², se situa a l'entrada principal del mercat, a la plaça Joaquim Folguera, i està integrada de tal manera que algunes de les seccions fins i tot tenen taulell directe al mercat, com si es tractés d'una parada més. Els clients trobaran tot un ampli assortiment de productes d'alimentació dotant d'un protagonisme especial a la fruita, verdura i hortalisses, provinents majoritàriament de camps propis que tenen al llarg de l'eix mediterrani, i els productes elaborats a l'Obrador Central d'Olèrdola (Vilafranca del Penedès). L'empresa segueix amb el ferm objectiu de crear una marca capdavantera en l'alimentació saludable i que estigui present en tots els àmbits possibles de la vida de les persones.

Fotografia: Barnavasi

Barraquisme a Sant Gervasi?

Fa uns dies 8TV va emetre un notícia sobre un cas de barrquisme al barri de la Bonanova. Hi estem treballant i preparem un reportatge de cara a la revista de febrer.●

El Farró allarga la mà

Se celebra la sisena Mostra Solidària

Coral i gegantó escola Lys. Fotografies: Juanjo Compairé

▶ **Juanjo Compairé**

Per sisè any consecutiu, aquest desembre el barri del Farró s'aplega al voltant de la Plaça de Sant Joaquim i el carrer de Septimània. Tenim un objectiu comú: contribuir al sostenimment de les tres entitats socials de referència: el **centre d'acollida Assís, la Fundació Putxet i l'"Asociación de mujeres latinas".** Tot plegat, sota l'organització entusiasta de l'associació de veïns i comissió de festes del Farró.

Al llarg de tot el dissabte 16 de desembre les diverses escoles (Lys, Poeta Foix, Concepcionistes, Trèmolo...), altres entitats (Flor de Vent, Pa de Sucre,...) i artistes artesanes de referència planten la seva parada solidària. Les escoles hi participen fent cercaviles, tabucades, tallers de manualitats per als infants; també actuant amb les seves corals i grups de dansa. Hi col·laboren també els Centres cívics: aquest desembre, a banda de can Sagnier veiem per primer cop amb molta il·lusió la pancarta de Vil·la Urània. Fins i tot des del veí barri de Gràcia l'associació de veïns Verdi del Mig ens fa un cop de mà.

La gent visitant, majoritàriament del barri, pot contribuir-hi aportant roba d'abric, aliments i targes de transport. Cada paradista fa una aportació i a més compta amb una guardiola perquè la gent que compri o els passavolants també puguin fer-ho.

Actuacions

La Mostra solidària és una festa. Comença al matí amb l'actuació de la coral de l'escola Poeta Foix. Tot seguit, **l'Ester Rodríguez, de l'associació de veïns**, adreça la paraula a la gent congregada. En **Jesús, del centre d'acollida Assís**, ens dona també la benvinguda, cridant a construir una societat on tothom pugui viure. Aquest cop, potser perquè som a la campanya electoral, no hi ha presència ni salutacions de les autoritats del districte.

El ritme dels timbals de **l'escola Lys**, amb els gegants i capgrossos, ens fa bellugar el cos al llarg de la cercavila que arriba a la Plaça per donar lloc a l'actuació de la coral de l'escola, seguida del ball de gegants i capgrossos, molt celebrat per la mainada i les famílies que omplen la Plaça.

L'actuació estrella és la de l'històric grup de folk "**Falsterbo**" (amb gairebé 50 anys a l'esquena), que ens amenitza el vermut (ben amanit com cal amb olives i patates). Alguns veterans cantem amb el trio dirigit pel Dr Estivill, Montse Domènech i Jordi Marquillas cançons que han esdevingut himnes. Però no tenim temps de descansar quan arriba l'altra cercavila, la de **l'escola Concepcionistes**, seguida de l'actuació de la seva coral. La tarda serà dedicada a la música (actuació de **l'escola Trèmolo**) i al ball (**Bollywood** i **Zumba**).

Quan a les 8 del vespre recollim les parades sentim una satisfacció per haver contribuït, ni que sigui una mica, a fer una societat menys desigual, menys injusta. Si mirem el món, paga la pena.

Concert solidari a la plaça Cardona

▶ **Marta Trius**

El passat 23 de desembre el cor Sant Gervasi Gospel Friends va oferir un concert a la plaça Cardona dedicat a col·laborar amb l'acció solidària de recollida de roba i aliments per a la Parròquia de Sant Ildefons situada al carrer Madrazo.

El cor Sant Gervasi Gospel Friends està format per persones a les quals els uneix la seva afició pel cant coral, sobretot Gospel però també altres estils com el blues o el pop i fins i tot la cançó popular. Dirigits per Emili Roses i acompanyats al piano per Jorge Fernández, en aquesta ocasió el repertori es va centrar en cançons de Nadal que van cantar amb entusiasme enfront del públic reunit per a l'ocasió.

El concert, que va ser organitzat per l'Associació de Veïns de Sant Gervasi Sud i l'Ajuntament de Barcelona, va atreure la curiositat dels veïns, molts dels quals es van acostar a fer les seves donacions de roba i aliments per a la col·lecta solidària.●

Fotografia: Marta Trius

Residencial Augusta Park
Amb la Gent Gran

C/ Copèrnic, 30-32 · 08021 Barcelona · T 93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com
www.residencialaugustapark.com

Residències i Centres de dia

En el cor del barri de Sarrià-Sant Gervasi,
dos centres acollidors i tranquils
en un entorn privilegiat,
amb atenció personalitzada i professional.

Un model assistencial amb experiència
i serveis hotelers especialitzats des de 1985.

Residencial Bellesguard Park
Amb la Gent Gran

C/ Valeta d'Arquer, 30-34 · 08017 Barcelona · T 93 254 05 70
informacion@bellesguardpark.com
www.bellesguardpark.com

NOTÍCIES DEL BARRI

LA GENT AL CARRER DiU...

Sobre Vil·la Urània

▶ **Juanjo Compairé**

El nou equipament del barri del Farró està a punt. Després d'uns mesos de rodatge, en què s'hi han fet diverses activitats, aquest trimestre s'engega l'activitat ordinària. La gent del barri n'està fent la seva pròpia inauguració, avançant-se –en això com en altres coses- a les autoritats.

Hem demanat el seu parer a diverses persones que s'atansaven a la Vil.la. Hem tingut en compte que, fins ara, la major part de la gent usuària són dones. Els hem plantejat dues qüestions:

—Coneixeu el nou equipament de Vil.la Urània? Sabeu quines activitats s'hi faran?
—Quines activitats us agradaríeu que s'hi fessin? Podeu posar-nos alguns exemples?

Rafael Salanova, entrenador de futbol.
—Acabo de conèixer-la avui mateix i veig que tot és nou i que s'hi fan molts tipus d'activitats, però encara no les conec.
—Per exemple, conferències, exposicions,... Més concretament, tallers d'astronomia -com he vist-; algun taller de manualitats; tallers d'ecologia sostenible; d'educació, per a la gent que vol crear una família...

Michele Orru, comercial.
—Havia vist abans que anaven a tirar a terra l'edifici i estic molt content que hàgim guanyat un espai per als ciutadans; que sigui modern, climatitzat i amb mobiliari nou. Pel que fa als serveis, m'he informat i m'agrada que es puguin llogar sales i que també hi hagi un lloc per poder llegir i que hi hagi una mica de verd al mig de tants carrers.
—Estaria bé poder fer servir el jardí per a la canalla. Perquè veig que està molt adaptat per a les persones grans, però no tant per a les famílies. Caldria fer tallers per a nens. Tinc un fill de set anys i miro una mica les meves necessitats: poder venir amb ells sense molestar la resta.

Ester Gómez i Fernando Estefin, pares.
—Encara no. Coneixíem que estaven construint i que estaven reformant l'antic col·legi, però ja està.
—Cursos per a la gent gran i per a la gent jove, activitats extraescolars per a la canalla,...

Isabel Forcada, 90 anys, acompanyada per la seva cuidadora.
—No lo conocía, pero me parece muy bien. Vendré por aquí.
—Para gente mayor, Vivo arriba de San Gervasio y me llaman para preguntarme. Pienso venir.

Adriana Peiró, psicóloga, acompanyada de la seva filla.
—No la coneixia, però anava a la casa Sagnier i les activitats que s'hi feien ara estan traslladades aquí.
—loga. loga amb nens.

Reurbanització del carrer Castanyer

Jesús Mestre Campi

El dimecres 27 de desembre unes 25 persones vam anar a la sessió informativa convocada pel districte de Sarrià-Sant Gervasi per conèixer detalls de l'obra que s'ha començat a fer al carrer Castanyer.

Obes a Castanyer-Teodora Lamadrid . Foto: M. A. Font

La taula la presidia Raquel Prado, consellera tècnica, i també hi havia per part dels serveis tècnics Pilar Boguñá i Josep Gallego, i, en representació de l'empresa constructora, Maite Gámez. Aquestes obres, especificades com a **"Millores en l'accessibilitat dels vianants del carrer Castanyer"** i aprovades l'agost d'enguany amb un pressupost d'1.333.750 €, també preveuen renovar l'enllumenat posant nous fanals amb tecnologia LED així com el mobiliari urbà de l'espai; s'instal·larà un nou col·lector en dos trams del carrer, entre els carrers de Sant Gervasi de Cassoles i el carrer Buscarons; i es repararan desperfectes i trencaments dels col·lectors existents a l'encreuament amb el carrer Balmes i al tram entre Balmes i Bertran.

Pel que fa a les voreres, es manté l'**amplada fixa d'1,80 metres al llarg de tota la cara sud** del carrer i, pel que fa a la vorera costat nord, que varia la seva amplada segons la distància de les façanes (en el tram Buscarons-Balmes arriben als 5,30 m), l'espai permet la nova plantació d'arbres de l'espècie Hibisc de Síria. Els **aparcaments de cotxes existents en l'actualitat, desapareixen de tot el carrer**.

Les obres es van iniciar el dia 8 de gener, en els trams de Sant Gervasi de Cassoles a Teodora Lamadrid i Balmes a Bertran i, en conjunt la reurbanització s'espera que estigui acabada a mitjans de juliol.

Els veïns van demanar moltes explicacions en el torn de paraules, ja que hi ha preocupació per l'accés a les places de pàrquing. També algun veí es va queixar de l'eliminació dels aparcaments al carrer, però Pilar Boguñá va deixar clar que és una tendència global a totes les reformes en carrers similars de la ciutat: hi ha la voluntat d'anar eliminant els aparcaments en superfície.

Des de l'Associació de Veïns de Sant Gervasi de Cassoles, després de celebrar la iniciativa, van expressar que no acaben d'entendre les prioritats en les obres al districte, ja que el veïnat està molt més interessat a trobar solucions al carrer de Sant Gervasi de Cassoles. El carrer Castanyer no entrava com a prioritat als PAD. També van preguntar sobre l'estat del projecte de "l'illa de Sant Gervasi", cosa que desconoxien tant Pardo com els serveis tècnics.

Morir per Cap d'Any

▶ **Carme Rocamora** (@CarmeCRS

La matinada de l'1 de gener els serveis d'emergència van rebre una alerta a les 6.35, però quan van arribar, la noia jove de 27 anys que havia caigut d'un cinquè pis ja era morta. Els fets van succeir al número 260 del carrer Aribau, al barri de Galvany. Presumptament, fugia d'un home que va intentar agredir sexualment una de les seves amigues.

La nit de la víctima va començar al pis on va succeir tot plegat. Reunits vuit amics, després de sopar van sortir a prendre alguna cosa a un bar i quatre d'ells van tornar al pis. D'aquest grup de quatre, la noia morta i una altra se'n van anar a dormir i la tercera noia es va quedar amb la quarta persona, un noi.

Segons informacions aconseguides pel diari ARA, la noia que es va quedar amb el noi, es va negar a mantenir relacions sexuals amb ell i en conseqüència de la negativa, ell va respondre d'una manera tant agressiva, violenta i sorollosa que les noies que estaven dormint es van despertar. Espantades, ambdues es van tancar al lavabo i la noia de **27 anys va sortir per la finestra d'aquest per intentar accedir a una altra amb la intenció, no aclarida, de buscar ajuda o bé fugir**. En aquest moment va ser quan va relliscar i caure a un pati interior.

Tot i aquesta possible relació del succés amb un cas de violència masclista, *El Jardí* ha parlat amb els mossos, que van descartar aquesta cadena de fets. Els agents, van informar que aquest cas s'ha traslladat als jutjats com una "mort accidental" i és així com s'està tractant. Això no voldria dir que la cadena dels fets sigui falsa: al no existir denúncia per agressió masclista, els Mossos no estarien investigant el que va passar entre noia i agressor, i només haurien tractat la mort accidental de la jove de 27 anys.

Rosario Endrinal: 12 anys

▶ **Assemblea de Joves de Cassoles** (@AJCassoles)

El dissabte 16 de desembre, a les 12 del migdia, l'Assemblea de Joves de Cassoles va convocar una concentració en record de Rosario Endrinal, **una dona sense llar assassinada per tres joves el 16 de desembre de 2005**. Aquest crim, promogut per l'**aporofòbia** -l'odi a les persones en situació de pobresa-, va colpir profundament el veïnat del barri del Farró, fins al punt que encara avui roman a la seva memòria.

Amb l'objectiu de recordar la Rosario, denunciar els crims aporòfobs i exigir mesures polítiques i legals de protecció de les persones sense llar, unes vint-i-cinc persones es van congregar davant del caixer situat a la cantonada dels carrers Guillem Tell i Saragossa, just allà on es va cometre l'assassinat. Entre les assistents hi havia veïnes del barri, membres d'associacions i entitats socials -la mateixa Assemblea de Joves, **Unitat Contra el Feixisme i el Racisme**, **La Malanova** (Assemblea Llibertària de Sarrià – Sant Gervasi), participants del Comitè de Defensa de la República...- així com una representant de la **Candidatura d'Unitat Popular** (CUP), organització que, des de l'assemblea local de Cassoles, havia impulsat conjuntament amb La Borda -col·lectiu feminista del Districte- i les joves aquest acte en anys anteriors.

L'acte començà amb l'encesa d'espelmes, símbol del record de la Rosario, i el desplegament d'una pancarta que comunicava als vianants el significat de la concentració. Seguidament, dues membres de l'Assemblea de Joves llegiren el manifest unitari de l'acte, transmetent la **denúncia del crim, la vigència de l'aporofòbia, l'augment de les desigualtats i del nombre de persones sense llar, i la necessitat de capgirar de forma radical i urgent aquesta realitat**.

Finalment, l'acte es va cloure amb els agraïments per part de les organitzadores i la cita de cara l'any vinent.

Foto: Assemblea de Joves de Cassoles

Gaudeix de créixer junts a l'aigua.

El mètode Lenoarmi és pioner de l'activitat aquàtica per a nadons.
Gaudeix de l'autèntica experiència amb el teu bebè.

Alegria *Evolució* *Comunicació* *Nens feliços* *Vincle*
Seguretat *Nens capaços* *Progrés* *Respecte*
Diversió *Nens forts* *Naturalitat*

50 anys

UNITED STATES SWIM SCHOOL ASSN EST'D 1988

WABC World Aquatic Babies & Children NETWORK

Passeig de la Bonanova, 7,
08022 - Barcelona.
L'entrada a la piscina es realitza pel Carrer de Bigai,15.
Contacte: Sra. Maria Blanco
afterschool@escola-horitzo.cat
934 177 657

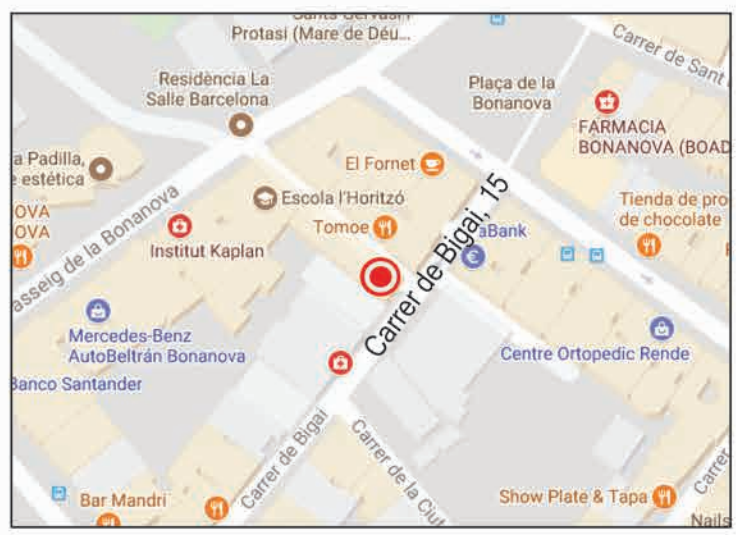

ARTICLES

Un món global

La imatge dels menors en l'àmbit de la publicitat

▶ **Judit Garrido Fontova**

Comença a ser habitual la presència de menors d'edat en anuncis o campanyes publicitàries que es difonen tant a través d'Internet com a través d'altres mitjans de comunicació, com ara les xarxes socials.

Hem de tenir en compte que els menors es consideren un col·lectiu especialment vulnerable, fet que implica que el tractament de la seva imatge sigui especialment delicat. En aquest sentit, hi ha diverses normatives, nacionals i internacionals, que tendeixen a protegir els drets dels menors, tant respecte del tractament de les seves dades personals, com davant d'una sobreexposició de la seva imatge i intimitat.

Així doncs, les empreses que pretenguin recollir i tractar la imatge dels menors, han d'informar els menors, entre altres qüestions, sobre la identitat de l'empresa que serà la responsable de les seves dades, la finalitat per la qual utilitzaran les seves dades i els drets de què disposa el menor.

El dret a l'honor

A més de la normativa en matèria de protecció de dades, cal tenir en compte la Llei Orgànica 1/1982, de 5 de maig, de protecció civil del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i pròpia imatge i la Llei Orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica del menor. En aquest sentit, indicar que es considera intromissió il·legítima en l'àmbit del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i pròpia imatge "*la utilització del nom, de la veu o de la imatge d'una persona per a fins publicitaris, comercials o de naturalesa anàloga*". Per evitar aquest tipus de consideració caldrà que el titular del dret hagi atorgat a aquest efecte el seu consentiment exprés i, en tot cas, que el tractament de la seva imatge no sigui contrari als seus interessos o pugui menyscabar la seva reputació o honor.

La complexitat aquí rau en l'obtenció del consentiment per al tractament d'imatges de menors. En concret, aquesta normativa estableix que els menors d'edat podran prestar el consentiment per si mateixos "*si les seves condicions de maduresa ho permeten*", si bé en la resta de casos, el consentiment l'ha de prestar per escrit el seu representant legal, qui està obligat a posar-lo en coneixement del Ministeri Fiscal.

El fet que la normativa no concreti exactament en quina edat concreta s'entén que el menor té aquestes "condicions de maduresa" per poder atorgar per si mateix el consentiment fa que ens trobem amb un terme una mica ambigu. Serà el cas concret el que determini realment si un determinat menor té o no dites condicions de maduresa per poder atorgar per si mateix el consentiment.

Judit Garrido Fontova és advocada especialitzada en noves tecnologies i protecció de dades

Arquitectura a Sant Gervasi

Can Ferrer una recuperació per al barri

▶ **Jaume de Oleza**

Enmig d'una trama urbana bastant densa com és al carrer Alfons XII cantonada carrer dels Madrazo, es troba Can Ferrer, un jardí molt frondós amb una construcció abandonada des de fa ja més de 50 anys. Actualment hi ha un projecte pactat entre les associacions de veïns, la propietat i l'ajuntament de Barcelona que proposa la construcció d'un aparcament conservant el jardí, i rehabilitant l'edificació existent per convertir-la en un equipament de districte de propietat municipal. Uns jardins que és previsible que l'any que ve, puguin ser visitables per a la ciutadania.

L'obertura al públic dels jardins és una inquietud molt reclamada pels veïns i que veurà la llum després de molts anys. Un projecte d'urbanització dels jardins ja aprovat per l'ajuntament, amb el terme de presentació de les ofertes per a la seva licitació que acabava el passat 7 de setembre i per un import de més de 500.000 €. En l'actualitat l'Ajuntament de Barcelona ha iniciat els treballs de neteja i desbrossament d'un jardí que com és normal després de molts anys abandonat, estava totalment desbordat per la mala herba i la vegetació morta.

En l'antiguitat Can Ferrer era una finca agrícola construïda el 1843 sense gran valor patrimonial. Encara que la finca no està inclosa en el catàleg d'habitatges protegits de l'Ajuntament de Barcelona, ha tingut des de fa molts anys un fort valor reivindicatiu veïnal. Una casa que la família Ferrer va recuperar a principis del segle XX, i que després va quedar en desús, presentant en l'actualitat diverses patologies al no tenir ni molts dels seus forjats, ni parts de la seva coberta.

La rehabilitació d'aquesta finca, així com la dels seus jardins, permetran que els veïns es puguin beneficiar d'un espai enjardinat d'aproximadament 2.500 metres quadrats i un nou equipament pel barri. Una edificació que en l'actualitat consta de planta baixa i dues plantes d'alçada, en el seu dia habitatge habitual de la família Ferrer. Una arquitectura de tall clàssic i estructura compacta, amb un cos d'edificació en forma de "L" que juntament amb l'escalinata principal i la torre de la planta segona li donen una atmosfera característica i singular.

En definitiva, una proposta més en què el veïnatge podrà gaudir d'un nou pulmó al centre de la ciutat, i amb la importància d'haver guanyat d'una forma reivindicativa, el que sens dubte serà un espai verd i d'oci pel nostre districte.

Jaume de Oleza
www.controller.cat

Naturalment curiosos

La grip

▶ **Marc Talló i Neus Mestre**

Durant aquestes vacances de nadal ha sortit la notícia que el brot de grip al nostre país ha evolucionat fins al punt de convertir-se en una epidèmia. Possiblement haureu sentit comentaris que diuen que aquest any la vacuna no ha estat tan efectiva com d'altres anys. Hi té alguna relació? Per què hi ha vacunes que amb una dosi són efectives i en el cas de la grip no?

La grip és una malaltia causada per un virus. El virus de la grip té la capacitat de mutar molt ràpidament, per tant cada any ens trobem amb diversos virus de la grip lleugerament diferents entre ells. Es podria fer el símil que la grip és un lladre que es pot anar canviant de roba i que el cos policial són les defenses del nostre cos. Com que el lladre (virus) canvia d'aspecte cada any, la policia (les nostres defenses) no pot reconèixer al lladre i per tant aquest aconsegueix el seu objectiu d'entrar a robar, que en el cas del virus seria escapar de les defenses i infectar-nos. Per aquest motiu, cada any som susceptibles a infectar-nos de nou de la grip, ja que les defenses de l'any anterior ja no ens serveixen. Per una part de la població la màxima conseqüència d'aquesta infecció serà febre i malestar durant una setmana. Així i tot, ens trobem que hi ha grups de risc (persones velles, nadons, gent amb el sistema immunitari deficient...) en què les conseqüències poden ser més severes o bé grups que hi estan més exposats (personal mèdic). Per a tota aquesta gent es recomana que cada any es vacunin de la grip abans de l'hivern.

Les vacunes de la grip

I com s'aconsegueix tenir vacunes diferents en funció dels tipus de virus de la grip que estiguin circulant pel món? Doncs dos cops a l'any, corresponent a cada hivern segons l'hemisferi, l'OMS fa un estudi dels tipus de virus de la grip més freqüents que es troben en circulació i es desenvolupa una vacuna que conté un fragment de cada un d'aquests virus per a poder immunitzar la població dels diferents virus de la grip.

Ara bé, aquest sistema pot funcionar molt bé o no gaire bé, com ha passat aquest any on l'eficiència de la vacuna ha estat al voltant del 20%. Això pot ser degut al fet que els virus canvien i muten d'una forma difícil de preveure i llavors la vacuna no contempla els virus que trobem circulant. En conseqüència, les persones vacunades no estaran immunitzades i patiran la malaltia.

Encara que pugui semblar un inconvenient que la vacuna no cobreixi tots els subtipus de virus de la grip i no sigui del tot eficient és molt important la vacunació en els grups de risc, ja que pot evitar conseqüències majors. A menys gent infectada, menys es podrà escampar el virus i no hi haurà epidèmies com la d'aquest any.!

Marc Talló i Neus Mestre són biòlegs humans

RÀPID MODOLELL
www.cerrajeriamodolell.com
Reparació de calçat | Duplicat de claus | Comandament de pàrquing | Obertura de portes | Claus Fichet 787, Soler, Sidese | Instal·lació, canvi i reparació de panys | Centre Tècnic SAG Seguridad i DOM | Receptors de Comandaments | Claus i comandaments per cotxes i motos
c Modolell, 57, local 4 Barcelona
DLL 16-20 h DM-DV 9-13:30 h | 17-20 h DS 10-13:30 h
DILLUNS MATÍ I DIMECRES TARDA TANCAT

nod(r)e
diàleg i desenvolupament organitzacional
www.nodre.com
nodre@nodre.com
677 17 63 93
formació a mida •
estudis qualitatius •
consultoria d'equips •
disseny de material didàctic •
cursos per educar l'escolta i la mirada •
dinamització de processos participatius •

Escola Pia
Balmes

#momentsescolapiabalmes

P3 27 GENER · 3 MARÇ

93 217 86 12 balmes.escolapia.cat

ESCOLA PIA DE CATALUNYA
Balaguer - BCN Balmes - BCN Calassanci - BCN Nostra Senyora - BCN Sant Antoni - BCN Sarrià - Caldes de Montbui
Calella - Granollers - Igualada - Mataró - Moià - Olot - Sabadell - Salt - Sitges - Tàrrega - Terrassa - Vilanova i la Geltrú

ARTICLES

La mirada política

Resultats excepcionals

▶ **Roger Rosich**

Amb més d'un 80% de participació tens un retrat d'una societat molt aproximat a la realitat d'un país. Un retrat absolut en una concepció sociològica i demoscòpica. El 10% i escaig que no ha votat és un percentatge que mai votarà: perquè són contraris a votar, perquè és gent molt gran que està en una residència, etc.

I amb el 80% de vots emesos als darrers comicis catalans imposats per obra i art d'una certa aplicació d'un article 155 de la Constitució "endiosado" (aquest adjectiu castellà és el més idoni), els resultats de les eleccions del 21 de desembre a Catalunya van ser un bon reflex de la nostra realitat política.

Compte! No ens penséssim pas que sempre hi haurà aquests resultats. Els electors es mouen. Que els hi diguin als senyors del Partit Popular que sempre han cregut que tenen "un votant molt fidel". Doncs inclús el votant més de dretes, el més conservador, és infidel. Cultura catòlica mediterrània al cap i a la fi… El seu votant fidel s'ha quedat en sols 4 diputats, sent darrera força per sota de la CUP. El partit soci europeu de la CDU d'Angela Merkel a Catalunya està per sota d'un partit gairebé antisistema…

Reprenc el fil. No sempre hi haurà una mobilització tan alta, cal tenir-ho clar (tot i que seria bo que tota societat lluités per tenir sempre participacions polítiques tan altes en les eleccions). I veurem com afecta al tauler en el futur. Com tampoc el gruix de vot emès en les eleccions és un vot ferm, i per totes bandes: els del PP cap a Ciutadans, els dels "comuns" cap als socialistes, o els de la CUP cap a Esquerra i cap a Junts per Catalunya (els 10 diputats de la CUP mai van ser una realitat sociològica). Així com tampoc té una adequació pel fet que aquesta vegada Junts per Catalunya i ERC van anar per separat, mentre que Ciutadans va saber ser el partit que més va reunir el sentit del vot "constitucionalista" o "espanyolista".

Tampoc els resultats tenen una correlació real amb l'orientació territorial d'altres eleccions. Ciutadans va quedar primera força a moltes ciutats on governen partits d'esquerres, i on la suma dels resultats de Junts per Catalunya i ERC podrien doblar la primera força.

Serà molt interessant veure com es comporta el vot a Catalunya en unes hipotètiques noves eleccions espanyoles anticipades (crec que l'actual Govern Rajoy no arribarà al 2019). Com també seran molt interessants les eleccions municipals del 2019. Els resultats del 21D a Catalunya han fet posar certs llums d'alerta, especialment a l'antic "Cinturó Roig", que de cop passava a ser taronja, o a ciutats com Lleida i Tarragona.

Està clar que els resultats del 21D van ser uns resultats excepcionals. Excepcionals, ja d'entrada, com a fruit d'unes eleccions 200% atípiques i estranyes. I excepcionals per extraordinaris, en positiu, sobretot per a Ciutadans com a primer partit del Parlament català, però també per la consolidació forta i ferma del bloc independentista, en vots i en escons. Catalunya segueix sent un marc polític molt interessant i, sens dubte, un focus d'anàlisi continuada encara per un temps més…

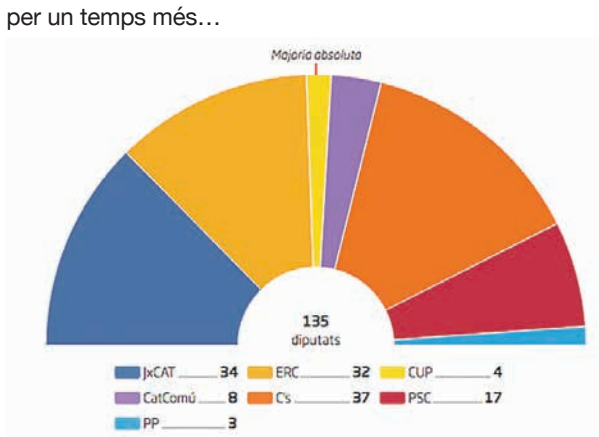

Roger Rosich és analista polític, ***1400caracters.worpress.com***

Cuina de convent

La ceba és "la reina" dels nostres sofregits

▶ **Fra Valentí Serra**

En els guisats de cuina antiga, la ceba hi és molt present, especialment des del període medieval. Encara avui, no és imaginable un sofregit català sense ceba! La ceba es pot presentar a taula de moltes maneres: crua (macerada amb agràs o vinagre i després ben amanida amb oli); escalivada al caliu i presentada a guisa d'acompanyament de carns, bacallà esqueixat o d'anxoves; bullida amb patata i altres verdures, etc. Els entesos diuen que la ceba ja es conreava a l'Àsia fa més de cinc mil anys, i estudis recents han posat en relleu que, certament, és una verdura molt beneficiosa per a l'organisme puix que no té greixos i és molt rica de vitamines i minerals. A més, és un poderós antioxidant, és molt diürètica, bactericida i ajuda a combatre el restrenyiment. De cebes n'hi ha una gran varietat: la ceba morada (que no és tan dolça); la ceba xata o gallega; la bavosa blanca; la rosada de Figueres (que és melosa i dolcenca); l'escalunya que és petitona però molt gustosa; la ceba rossa (molt apta per fondejar i confitar), la vigatana i, sobretot, la ceba blanca valenciana, que és la més estimada per a guisar.

Hi ha un "platillo" empordanès anomenat *agafa-sants* on la ceba hi té un gran paper en el sofregit previ. Aquest "platillo" se sol preparar d'aquesta guisa: en una cassola de fang hom hi prepararà el sofregit amb ceba rosada de Figueres, amb tomàtecs pelats, sal i pebre. Passat un quart llarg s'hi aboca un got d'aigua. A part, es fa la batuda d'ous de gallina, que es barreja amb la farina desfeta amb llet, i es fa la truita, no massa espessa. Després s'hi espolsa per sobre una picada d'alls, ametlles i julivert i es posa a gratinar al forn. Aquest és un plat de bon nodriment, i que ve de gust a tot temps, especialment en els àpats de les darreres setmanes de primavera i durant tot l'estiu.

La sopa de ceba

Semblantment, també és molt gustosa i de fàcil elaboració la sopa de ceba conventual, que se sol fer d'aquesta manera "a dins d'una cassola ben untada de llard hi posaràs ceba picada, uns quants grans d'all, un parell de tomàquets i una mica de julivert, tot molt menudet. Ho faràs sofregir posant-hi la sal i aigua suficients, i ho passaràs per un tamís. Després hi tires el pa que hauràs tallat molt fi per a la sopa i ho deixes bullir tenint present que, abans de dur la sopa al refetor, has de posar un ou cru a cada plat i ho serviràs molt calent". Era força comú en els convents menjar en temps hivernal la sopa d'ou i ceba, que els frares indicaven que, per fer-la, s'havia de preparar prèviament "un bon brou de gallina a proporció i, amb llard, fregiràs força ceba tallada molt fina on hi posaràs la carn trossejada de la gallina que abans hauràs bullit per al brou. Dins d' aquest fregit hi collocaràs el pa torrat, que hauràs tallat a llesques molt fines, i has de donar-li unes quantes voltes perquè agafi el gust del fregit. Seguidament hi tires el brou i ho poses a bullir i afegint un ou a cada plat, ho posaràs un moment al forn perquè qualli l'ou", i és aquesta una menja molt gustosa i de bon nodriment, deien els frares! També és un plat força comú en l'antiga cuina conventual, i de gust molt excel·lent, la cassola de naps o patates amb llardons i ceba, gratinada al forn. A l'article vinent us vull parlar, si Déu vol, sobre els llegums i les seves propietats.

Fra Valentí Serra de Manresa és arxiver dels caputxins

Sobre fisioteràpia

Tinc artrosis als genolls. Què puc fer i què no?

▶ **Jordi Bertran**

L'artrosi als genolls no és res més que el desgast que pateix el cartílag. De fet, és quelcom natural amb el pas del temps i és molt freqüent a partir dels 55 anys. Quan comencen les molèsties en aquesta articulació és molt bo saber que et pot ajudar a millorar i que et pot perjudicar.

Què puc fer?

1. Vigilar el seu pes I les càrregues que porti. Recordi que els genolls són articulacions de càrrega. Tot quilo de més que porti recau sobre ells. Per tant, si té sobrepès, miri de corregir-ho i no vagi carregat (utilitzi un carretó per anar a comprar).
2. Faci exercici suau de manera que no li provoqui dolor. Si no té varius, pot posar-se una mica d'escalfor abans de fer-lo, i un cop hagi acabat de fer exercici pot utilitzar el fred (gel) durant 10 minuts (vigili!!, el gel pot cremar).
3. Els exercicis a realitzar són d'amplitud articular (desplaçant la cama sobre el llit, estirar i doblegar fins al límit, sense fer-se mal) i de potenciació de la musculatura de la cuixa (quàdriceps i isquiotibials). En aquest cas, la millor manera d'aprendre quins són els adients per les seves circumstàncies és consultar amb un fisioterapeuta.
4. Quan ja es trobi millor pot practicar algun esport, sempre sense fer excessos, com ara: Natació, bicicleta estàtica (amb molt poc fre i el seient ben amunt), bicicleta el·líptica i caminar per terreny pla. En qualsevol cas, la durada de l'exercici ens l'ha de donar l'aparició de dolor, fet que hem d'evitar i parar abans que aquest aparegui.
5. Utilitzar calçat amb bon amortiment (amb sistemes d'absorció de xoc com càmeres de gel o d'aire, o materials especials).

Què haig d'evitar?

1. Engreixar-se i anar carregat. Controli el seu pes, és molt important.
2. No s'agenolli.
3. No tingui els genolls molt de temps doblegats. De tant en tant, estiri'ls.
4. No faci exercici si està molt adolorit o s'ha inflamat el genoll (pot ser que en determinats moments requereixi més repòs que en d'altres).
5. No practiqui cap esport que condicioni salts, córrer, pujar i baixar escales, etc.
6. Eviti la vida molt sedentària, ha de trobar la manera d'adaptar la seva capacitat d'exercici a les seves molèsties.
7. No permeti que la inflamació, que es pot anar presentant al llarg de l'evolució de l'artrosi, s'estabilitzi i es cronifiqui.

Consulti al seu metge o fisioterapeuta: amb antiinflamatoris o amb tractament fisioteràpic podem disminuir el temps de durada de la inflamació i retornar a la seva vida anterior.

Jordi Bertran és fisioterapeuta, fisiobcn.eu

¿Tienes artrosis?

Sal del modo pause.

Cuando nuestro cuerpo nos obliga a estar en pause,
también está en pause todo aquello que nos gusta.

Fisiobcn; descubre la fusión de la tecnología más
vanguardista con los tratamientos más tradicionales.

Disfruta en tu primera visita de un reconocimiento gratuito
y de un 15% de dto. en tu primer tratamiento.
Carrer de Guillem Tell, 51, 08006 Barcelona · t. 93 217 86 55 · www.fisiobcn.eu

FISIOBCN
FISIOTECHNOLOGY

ARTICLES

Mossos d'Esquadra

L'assetjament escolar: *bullying* i *ciberbullying*

▶ **Xavier Boned**

Qui no ha sentit parlar alguna vegada de l'assetjament escolar o *bullying*? La paraula anglesa *bullying* deriva de *bully*, que pot ser un verb amb el significat 'intimidar', o un substantiu que es pot traduir com a 'fanfarró, provocador o pinxo'.

El *bullying*consisteix en la pràctica d'actes violents o intimidatoris constants sobre una persona en l'àmbit escolar. Pot ser realitzat per una o diverses persones, amb l'objectiu d'agredir, de fer sentir insegura la víctima, o per entorpir el seu desenvolupament a la classe. Generalment, el *bullying* comença amb burles que es van intensificant, tornant-se cada cop més pesades, fins que, tard o d'hora, deriven en agressions, ja siguin físiques o verbals. Les conseqüències d'aquest assetjament són danys psicològics i emocionals en els joves afectats. Acostuma a ser practicat contra nens i joves que es diferencien dels seus companys per diferents motius, i que tenen dificultats per a defensar-se o es mostren submisos per la seva baixa autoestima o inseguretat.

El *bullying* pot donar-se en diferents llocs, com el carrer o un parc, però fonamentalment està relacionat amb l'entorn escolar, i afecta nens i adolescents en les seves relacions amb els companys d'estudis.

El *ciberbullying*

Durant dècades, l'escenari de l'assetjament escolar van ser les aules. Avui en dia, amb la implantació i l'evolució de les noves tecnologies, hem passat a una fase on s'ha establert l'assetjament mitjançant les xarxes socials o *ciberbullying*. El ciberassetjament va més enllà dels ordinadors personals i, amb la tecnologia mòbil d'avui dia, els *smartphones*, aquest tipus d'assetjament traspassa les parets de la llar, la qual cosa fa que el control parental esdevingui una missió realment complicada. Les víctimes ja ho poden ser a tota hora, amb el conseqüent patiment que això representa. I és precisament per aquest motiu que treballar la responsabilitat dels menors és la millor arma per abordar el problema. Famílies, escola i policia, hem de treballar conjuntament per seguir conscienciant els joves sobre aquesta problemàtica.

Des de la nostra Oficina de Relacions amb la Comunitat rebem, habitualment, consultes relacionades amb aquesta problemàtica. Alguns cops ens demanen assessorament els responsables dels centres educatius i, d'altres vegades, les mateixes famílies afectades. Donar resposta a aquests requeriments no és fàcil però cal abordar-los, sobretot, amb molta sensibilitat. És important que la víctima se senti sostinguda per la família, pel seu tutor, la direcció del centre i per la policia, si es requereix la seva intervenció. També cal fer un treball personalitzat amb els assetjadors que, molts cops, no són conscients del mal real que estan causant. Habitualment, realitzem xerrades als centres educatius, reunions de mediació entre famílies afectades i, com a últim recurs, acompanyament a la família afectada a l'hora de presentar denúncia, si les gestions de mediació i treball escolar no han funcionat.

En cas de dubte, hi ha dos telèfons on podeu obtenir més informació sobre aquesta problemàtica: 116 111 Infància Respon (Generalitat de Catalunya), o 900 018 018 (Ministerio de Educación).

mossos d'esquadra
Oficina de Relacions amb la Comunitat
112 emergències

Comportament

Bullying

▶ **Mireia Verdaguer**

Els centres educatius són els primers espais de socialització fora de l'àmbit familiar, on els nens i nenes aprenen a relacionar-se entre els seus iguals. En el procés de socialització, es posen de manifest les seves habilitats socials per a poder conèixer i relacionar-se amb els altres. Com és normal, en les seves interaccions apareixen els seus acords i desacords. És important doncs, educar-los perquè puguin aprendre a gestionar i resoldre els seus conflictes sense violència.

Si ve és cert que els nens passen moltes hores a l'escola lluny de les seves famílies, també és cert que el paper de les famílies, és fonamental per prevenir i erradicar l'assetjament. Les habilitats socials s'aprenen ja en edats ben primerenques i el primer espai socialitzador es troba en l'àmbit familiar. És important que els pares ensenyin i fomentin conductes assertives com la negociació, el diàleg, la tolerància i el respecte i reorientin comportaments i conductes poc desitjades.

Per poder prevenir i/o erradicar l'assetjament, primer de tot cal poder fer-ne la detecció. Per això és important l'observació i l'escolta que els pares puguin fer sobre els seus fills. Així com establir i mantenir vincles afectius i de confiança amb ells.

Alguns dels símptomes que podem observar en els nens/es davant el seu malestar, podem trobar-los en les entrades i sortides de l'escola. Podem observar si el nen/a es queda al nostre costat i no s'apropa mai a interaccionar amb els seus companys. Si en la sortida de l'escola sempre vol marxar de seguida o si abans de sortir de casa per anar a l'escola, sovint es queixa de mals de panxa, mals de cap o apareixen nàusees. També podem observar canvis en els seus comportaments, per exemple, que sempre hagués estat responsable amb les seves pertinences, i de sobte ens trobem un canvi que perdura en el temps, on acostuma a perdre o se li malmeten sovint els objectes.

En cas d'observar símptomes que ens portin a pensar que el nostre fill/a pot estar patint qualsevol tipus de malestar o possible assetjament, cal buscar un espai que faciliti i propiciï la comunicació per poder expressar-li la nostra preocupació i sospita del que pot estar succeint. Lluny han de quedar els retrets, la insistència, la impaciència i les pressions perquè ens comuniqui allò que nosaltres vulguem saber. A vegades pot donar-se que no sigui ell la víctima de l'assetjament, pot estar-ho patint algun dels seus companys i mostrar-se preocupat per no saber com gestionar-ho.

En cas que ens reconegui un possible assetjament o en sospitem d'ell, cal establir i mantenir sempre un clima de tranquil·litat i comunicar-ho a l'escola per, primer de tot, contrarestar informacions i si es dóna el cas, que ens puguin ajudar en la gestió del conflicte, tant a nivell grupal com individual.

Mireia, psicòloga educativa de: ***www.crecimientofamiliar.com***

El Racó dels Veïns

Em va començar a dir "mama": no, que em dic Imma

▶ **Imma Alumà Grau**

Tot feia preveure que seria un estiu com els altres, calorós amb vacances curtes com sempre i atrafegades amb les meves petites grans coses. Però quelcom va canviar el dia 2 de juliol de 2007: sona el telèfon i em comuniquen que hi ha la possibilitat de rebre a casa un menut de 16 mesos que requereix un acolliment d'urgència. Un cop superat el que allò tenia d'inesperat, faig les gestions pertinents (poques), i decideixo que el dia 4 de juliol al migdia el recullo a la DGAIA.

Ja feia estona que hi era, i veia a la gent dels despatxos atrafegada, d'un costat a l'altre. De sobte passen dues dones amb un petitó, primet, suat, amb cara d'incertesa. Entren en un despatx i comencen a emplenar papers. Jo penso que aquest nen no pot ser, és massa petit. Però no feia ni cinc minuts que hi eren quan sento dir el meu nom. Entro al despatx i em comuniquen que aquell és en Joel, el nen que tindré a casa, fins que es resolguin els seus problemes familiars. És l'inici de la meva relació amb aquest noiet d'ulls grossos i negres, mirada dolça i tristona i un somriure tendre i afectuós.

Sí, aquell és el noiet que ens porta de cap als meus fills i a mi, sobretot a en Pol, el meu fill petit, que s'ha convertit en la seva ombra, com la de Peter Pan. La meva filla em visita més que mai per veure el Joel i jugar-hi, i li dedica temps, l'amanyaga com ningú. Els meus pares, "els avis" per al Joel, esperen el diumenge per veure els canvis que va fent.

Però eren les 4 de la tarda d'aquell 4 de juliol i ens trobàvem en Joel i jo al carrer Aragó cantonada amb Bruc, enfront de la DGAIA. Ens mirem i pensem tots dos: i ara què...

I ara què...?

Vaig organitzar el material necessari: cadireta, roba, biberons, etc., amb amics, Càritas...

És curiós i molt evident com n'és de receptiu a les mostres d'afecte. De mica en mica vaig descobrint que és fàcil fer de mare, sense ser-ho, amb un nen que l'única cosa que vol és afecte, tendresa, seguretat i complicitat en els seus jocs i en els seus sentiments.

Des del passat mes de juliol, el canvi que ha fet en Joel és notable. Riu, juga, camina, abraça, fa petons i sobretot és feliç. Amb una felicitat que exterioritza amb rialles espontànies i sense gaire motiu. Mentrestant, a mi els sentiments se m'amunteguen, em sento lligada a ell de la mateixa manera que ell, suposo, se sent lligat a ell de la mateixa manera que ell, suposo se sent lligat a mi, per imitació dels meus fills i dels companys de guarderia.

Em va començar a dir "mama". Jo al principi li deia: "No, que em dic Imma". La lluita ha estat inútil, em diu "mama". Em poso una cuirassa, arribaria a estimar-me'l com un fill, però la situació és provisional, fer força, crec que és el que ell necessita, malgrat que és difícil o impossible anar amb el fre de mà posat amb els meus sentiments i amb l'expressió de l'estimació que tinc per en Joel. Arriba un moment que crec que tot això, sentiments, jocs, paraules, petons, "avis", tete, casa, joguines, etc... són i seran un bagatge que en Joel portarà en algun racó de la seva motxilla de la vida, que potser li servirà per tenir una autoestima i una capacitat d'estimar igual o millor que la que nosaltres intentem transmetre-li amb el nostre afecte i la nostra dedicació.

No vull sentir parlar d'altruisme pel que fa a la nostra actuació. Crec que l'enriquiment que ell ens porta, el sentiment de veure com dia a dia va creixent i descobrint el món actual nostre, ens fa valorar com un privilegi el fet de tenir-lo entre nosaltres.

Imma Alumà Grau va morir el setembre del 2015, als 65 anys

Nota: *A la redacció de la revista ens ha arribat aquest escrit que hem decidit publicar pel seu interès com a experiència humana, i com a petit homenatge a la seva autora que va morir jove, afectada per una malaltia de càncer.*

FUNDACIÓ COLLSEROLA

ESCOLA FREDERIC MISTRAL
50 ANYS

Escola Frederic Mistral-Tècnic Eulàlia
(edifici Tibidabo)

Dissabte 17 de febrer i
dissabte 3 de març a partir de les 10h

C. Lluís Muntadas, 3-5-7 · Barcelona . Confirmeu l'assistència a través del formulari que trobareu al nostre web, trucant al **93 211 89 54** o enviant un correu a **fundacio@fundaciocollserola.cat**. També podeu demanar una entrevista personalitzada. **www.fundaciocollserola.cat**

Descobreix un entorn educatiu acollidor, estimulant i exigent

Vine a veure l'escola Aula en funcionament
Dimecres 7 i 28 de febrer
d'11h a 13.30h

Avinguda Mare de Déu de Lorda,
34-36, 08034 Barcelona

AULA Escola Europea

Inscriu-te a www.aula-ee.com (places limitades)
o demana una visita personalitzada trucant al
93 203 03 54

POLÍTICA DE BARRI

Sobre l'oci nocturn

Carme Rocamora (@CarmeCRS)

Sant Gervasi té zones d'oci nocturn molt actives, especialment als barris de Galvany i la Bonanova. Un oci que gaudeixen persones adultes però també molts joves. Al mateix temps que és un fet dinamitzador, també causa malestars als veïns que viuen en aquestes zones, atès que es produeixen sorolls en hora de descans nocturn, ja que tot i que les terrasses tanquin, sovint s'aglomera gent fora de les portes de les discoteques i bars fins a la matinada, per fumar o bé per xerrar. En diverses ocasions els veïns han hagut de demanar intervenció als mossos, i més d'un cop la situació s'ha convertit en una qüestió d'ordre públic. Hi ha qui pensa que la solució passaria per la presència de més agents de seguretat, altres, que és un tema d'educació i que s'hauria de potenciar la conscienciació social.

—Quin és el vostre model d'oci?

—Com el regularíeu i el gestionaríeu, per tal que sigui positiu tant per als que gaudeixen de la festa com pels veïns que viuen a la zona?

Discoteca del carrer Tuset

Jordi Martí, regidor president GMD

L'oci nocturn que provoca molèsties i fins i tot problemes d'ordre públic al districte es troba concentrat en algunes zones concretes, conegudes pel govern municipal. Per fer front a aquest fenomen cal concertar esforços per part de totes les parts implicades, i sobretot, voluntat política de fer-hi front de manera permanent. D'una banda cal que els propis establiments de concurrència pública posin els mitjans propis necessaris per controlar sorolls i molèsties als veïns. Cal també l'impuls de campanyes de sensibilització dirigides als clients d'aquests establiments; però sobre tot la presència de la Guàrdia Urbana a les hores més conflictives per prevenir actituds incíviques, i també fer complir les ordenances municipals, aplicant les sancions que aquestes preveuen en cas d'infracció. En darrer terme cal que el govern del districte sigui més proper i eficaç davant les queixes i denúncies dels veïns afectats per sorolls i conductes incíviques, així com més atenció a les necessitats de neteja de l'espai públic en el que s'acumula la brutícia, especialment els caps de setmana.

Josep Guillén, PPC

Creiem que els dos barris que conformen Sant Gervasi, Galvany i Bonanova, tenen una gran vitalitat i un gran dinamisme social, comercial i associatiu i això en part és gràcies a les associacions de comerciants i als gremis de restauració i d'oci nocturn. El sector de l'oci nocturn és molt important a tota la ciutat, i també a Galvany, que és el barri del districte on es concentra tota la seva oferta. La manera de fer-ho compatible amb el descans veïnal, amb les conseqüències que pot comportar a vegades, passaria per més civisme i educació de les persones que decideixen sortir de festa, i que sovint no respecten el descans dels veïns que viuen a prop de zones d'oci nocturn. Una mesura que també és necessària és la presencia policial en aquestes zones, per garantir la seguretat al carrer i sancionar a les persones que tinguin conductes incíviques o de vandalisme. El civisme és l'eina bàsica per fer compatible el descans del veïns, i les persones que surten de festa per les zones d'oci nocturn.

Pedro Miret, Cs

Des de Ciutadans considerem que tothom té dret a gaudir del seu temps lliure, però sempre amb el principi que els drets de les persones no poden coartar ni limitar els drets de la resta. Oci SÍ, però respectant SEMPRE el descans dels veïns. El que no pot ni ha de passar és que hi hagi zones on gairebé sigui impossible dormir, sobretot i fonamentalment des dels dimecres a la nit fins als diumenges. Creiem que en aquestes zones la presència d'agents cívics i policials ha de ser major, però com a mesura preventiva. En els plens del districte dels mesos de juny i octubre de 2016, Ciutadans va presentar una pregunta i un prec sol·licitant millorar el pla d'actuació amb els agents cívics per difondre i potenciar la bona convivència entre els usuaris dels locals d'oci nocturn i els veïns de l'entorn. La pregunta va ser contestada positivament i el prec acceptat. Les queixes continuen…

Guillem Casals, ERC

Des d'Esquerra Republicana entenem la problemàtica i les queixes veïnals que se'n deriven. És cert, i es fa evident, en especial, les nits de dijous, divendres i dissabte, que la concentració de locals d'oci nocturn generen malestar en el veïnat de la zona. A vegades, pels sorolls produïts dins dels locals –i on, per tant, caldria revisar que compleixin les característiques pertinents d'aïllament de so, aforament o volum- però, habitualment, les queixes venen per les situacions en els entorns. És per això que cal, primer, demanar als privats que gestionin les àrees properes al local garantint un nivell de civisme i compliment de les ordenances municipals.

Ara bé, és cert que cal apostar per un model d'oci nocturn més plural, impulsant per exemple en equipaments juvenils una oferta més saludable però estimulant pel jovent barceloní. Cal, evidentment, millorar la convivència amb el veïnat impulsant noves mesures que la garanteixin i recuperar iniciatives com el Pacte del Silenci –o similars- que continuïn avançant cap a una conscienciació social envers el civisme.

Joan Manel del Llano, BeC

D'un temps ençà, a Barcelona el lleure s'associa fortament a concórrer a zones d'oci nocturn, amb els impactes negatius que implica sobretot a l'espai públic i quant a consum excessiu d'alcohol per part del jovent. Per trencar aquest lligam i avançar vers al dret al descans veïnal i un oci nocturn beneficiós per a tothom, cal visió de ciutat i considerar molts factors: tipus de públic, locals i espai urbà; turisme... Des del districte, treballem amb dispositius especials en les zones més conflictives (més controls de la Guàrdia Urbana, promotors cívics, sonòmetres al carrer, coordinació amb els serveis de neteja, inspeccions als locals...), accions que cal acompanyar de la visió àmplia esmentada. Així, mesures com la reordenació d'espais; el compliment normatiu en promoció i venda, sobretot a menors, de begudes alcohòliques; la prevenció universal del consum d'alcohol i altres drogues; programes d'oci saludable, i la desbanalització del consum de drogues, o materials per a turistes, ja s'inclouen en els plans municipals aprovats.

Fotografia: Carme Rocamora

Tècnics del barri
Pere Güell

▶ **Carme Rocamora** (@CarmeCRS)

Amb el nou any canviem també la secció i després d'haver entrevistat a polítics i consellers del districte, ens disposem a conèixer a les persones que s'encarreguen de fer funcionar Sant Gervasi. Comencem amb el **Centre de Serveis Socials**, que està al carrer Arimon número 7, un lloc més que conegut perquè a les seves portes, alt i ferm, s'hi troba un dels ginjolers més vells d'Europa i un dels símbols més estimats del barri. Ens rep en Pere Güell, director del centre des de fa tres anys i mig. Psicòleg de professió, és funcionari de l'Ajuntament des de l'any 1990 i ha treballat molts d'anys a Ciutat Vella, sent director durant més de set anys del Centre de Serveis Socials del Raval Sud.

Què és un Centre de Serveis Socials?

És un equipament i centre de serveis de l'Ajuntament de Barcelona. Els serveis socials a la ciutat estan territorialitzats de manera que cada districte té un equipament de serveis socials que dona servei a tota la població que viu en aquesta zona.

Quina és la vostra feina?

Atenem problemàtiques socials de tots tipus. Necessitats econòmiques o d'inserció sociolaboral però també problemàtiques de salut associades a problemes socials; serveis assistencials (atenció domiciliària, ajuts econòmics, alimentació, etc...); dinàmiques familiars relacionades amb el tracte que es dispensen i a vegades veïnals.

Quines són les problemàtiques al barri?

La gent gran, perquè ens trobem a més a més en un territori en què el nivell socioeconòmic és dels alts de la ciutat i podríem pensar que les persones grans no venen als Serveis Socials però sí que ho fan, perquè hi ha la Llei de dependència.

A banda de l'acompanyament també feu projectes. Com funcionen?

Tenim diversos projectes, uns d'àmbits més grupals i altres que van més enllà del treball al mateix centre, que és un treball en xarxa i amb la comunitat. Del treball grupal destacaria el projecte de treball amb dones grans que han patit una situació d'una vida difícil i que pateixen de solitud i vulnerabilitat sociosanitària. Després tenim un altre grup, **La Finestra**, on treballem amb persones de vulnerabilitat socioeconòmica i conformat sobretot per homes.

Teniu pensats nous projectes?

Ara estem amb una proposta de projecte que seria **El caliu de Sant Gervasi**, on volem treballar amb persones d'una franja de 70-90 anys, per treballar sobretot la solitud.

I pels joves?

Treballem en xarxa al voltant de la Casa Sagnier, que ara és un espai només per a joves, el PIJ, i a més tenim dos instituts molt pròxims.

Com està funcionant el projecte Radars?

A Sant Gervasi va començar l'any 2011 i treballa amb la gent gran que pateix solitud no volguda i també amb persones grans de risc. És un projecte de detecció i promoció de la gent gran, i no tant de tractament. És un treball clarament comunitari, que incorpora tots els serveis que treballen amb gent gran (casals, serveis de salut, serveis socials, entitats d'associacions de veïns...).

Què em pots dir del "Mapa dels records de Sant Gervasi"?

El mapa dels records és un projecte que té la participació d'*El Jardí*, Serveis Socials i centres sociosanitaris com el Centre de Dia La Magnòlia i el Centre Vallirana. La idea és poder activar a les persones grans que necessiten el present però també sobretot tenir en compte el passat.

Podreu llegir la versió ampliada al lloc web

SIL

COL·LEGI PRIVAT-CONCERTAT
Formació integral trilingüe desde el primer día
Entrevistes personalitzades tot l'any

JORNADA DE PORTES OBERTES
DISSABTE 17 FEBRER 2018
de 10.30 a 13.00 h
us hi esperem!

L'escola

Classes de robòtica

Educant en el present per afrontar el futur

Ensenyament vivencial, actiu, motivador i global dels 4 mesos fins els 18 anys envoltats de zones verdes i espais amplis i lluminosos.

Cuina pròpia. Piscina al centre. Laboratoris. Aules equipades tecnològicament. Sala d'actes...

Per a més informació
Telf. 932 126 754 · sil@colegiosil.com

El nostre hort

La piscina

UNIVERSITY of CAMBRIDGE
ESOL Examinations
Authorised Centre

escola SANT GREGORI
Caps ben fets i vides plenes

Jornada de portes obertes
17 de febrer a les 10.00h

Som una escola acollidora i exigent, arrelada al país i oberta al món.

Una escola plena de vida, enmig de la muntanya de Collserola, on els alumnes aprenen i creixen en un clima de confiança i llibertat.

D'EDUCACIÓ INFANTIL FINS A LA UNIVERSITAT

Llar d'infants, Parvulari
Primària, ESO, Batxillerat

Escola de Música

Cambridge English Exam Preparation Centre
BARCELONA ESCOLES +SOSTENIBLES
aec agrupació escola catalana

eSG

Llar d'infants
Parvulari
Primària
ESO
Batxillerat

Arimon, 17
08022 Barcelona
Tel.: 93 212 39 98
parvulari@santgregori.org

Carles Riba, 11-15
08035 Barcelona
Tel.: 93 212 31 08
secretaria@santgregori.org

@santgregori
/escolasantgregori

www.santgregori.org

POLÍTICA DE BARRI

Dos veïns de Sant Gervasi a la mesa d'edat del Parlament

▶ **El jardí**

De la sessió de constitució del nou Parlament de Catalunya, el dimecres 17 de gener, va quedar aquesta imatge on dos veïns del barri, tots dos diputats per ERC, van presidir la Mesa d'Edat, juntament amb Rut Ribas. **Ernest Maragall i Mira** (Barcelona 1943), a l'esquerra, la presidia com a diputat de més edat i va ser l'encarregat de fer un discurs de caràcter molt polític i molt comentat per tota la premsa. L'Ernest és germà de Pasqual Margall, alcalde de Barcelona i president de la Generalitat.

A la dreta de la imatge hi ha **Gerard Gómez del Moral** (Barcelona 1989), el diputat més jove del Parlament, però ja amb experiència perquè a la legislatura anterior també va ser diputat, en aquest cas com a Junts pel Sí.

Darreres notícies sobre la Riera de Cassoles

En els darrers mesos s'ha mogut de nou la reivindicació del canvi de nom de l'avinguda del Príncep d'Astúries pel de la Riera de Cassoles. De fet, en la seva edició del 12 de gener, **L'independent de Gràcia** publicava en portada que el districte de Gràcia obria el tràmit per fer el canvi de nom. Tanmateix, segons es va constatar a la reunió de la comissió de nomenclàtor del districte del dia 17 de gener, s'ha sondejat la possibilitat de fer una consulta ciutadana per conèixer si hi ha prou suport popular per fer el canvi.

Des de la **Plataforma Riera de Cassoles** es valora com una bona notícia en el sentit que la reivindicació és ben viva però que caldrà preparar-se per fer una bona campanya informativa, ja que no tots els veïns hi estan d'acord. L'avinguda fa de límit entre Gràcia i Sarrià-Sant Gervasi, que és el districte on, fins ara, s'ha desenvolupat més feina.

21D: Eleccions al Parlament

Ciutadans, la força més votada a Sant Gervasi

▶ **Jesús Mestre Campi**

Les eleccions de diputats pel Parlament de Catalunya del 21 de desembre de 2017 va portar a una participació excepcional al conjunt de la ciutat de Barcelona, amb el 81,4% de votants, i van registrar el triomf de Ciutadans (218.746 vots, el 19,4%), seguits per ERC (191.226 / 17%), JuntsXCatalunya (178.880 / 15,9%), PSC (132.400 / 11,8%), Catalunya en Comú (85.239 / 7,6%), la CUP (48.360 / 4,3%) i finalment el PP (46.044 / 4,1%). Tal com mostra el mapa amb els resultats per seccions censals a Barcelona, excepte al districte de Sarrià-Sant Gervasi, els vots de Ciutadans provenen majoritàriament de la perifèria de la ciutat, en els barris on tradicionalment hi havia més vot del PSC i, en les darreres eleccions municipals, de Barcelona en Comú. El centre de la ciutat i en la majoria dels centres històrics dels barris (Sarrià, Gràcia, Sants, Sant Andreu, etc.), els guanyadors han estat ERC i JuntsXCatalunya. S'ha de destacar l'enfonsament, arreu, del vot del PP.

Fotografia: Carme Rocamora

Els resultats a Sant Gervasi

Pel que fa al districte de Sarrià-Sant Gervasi cal destacar que es va registrar una participació rècord: va votar el 86,7% del cens electoral (90.821 votants sobre 105.773), cosa que vol dir que va votar pràcticament tothom. Els resultats van donar, per primera vegada, la victòria a Cs amb 26.990 vots (el 29,8%), només 335 vots més que JuntsXCatalunya, la segona força electoral més votada amb 26.655 vots (el 29,41%). Entre blocs sobiranista i constitucionalista, els resultats han quedat molt igualats, amb lleuger avantatge pel bloc constitucionalista. Tots els col·legis electorals van registrar cues i participacions majoritàries, sovint per sobre el 90%.

Als barris de Sant Gervasi, la tendència ha estat similar a la de Barcelona i del districte, amb triomf de Ciutadans a La Bonanova i Galvany, tot i que JuntXCatalunya va guanyar al Putxet i al Farró. Tal com mostra el mapa amb els resultats per seccions censals a Sant Gervasi, el carrer Muntaner separa una part occidental on guanya en la majoria de seccions Ciutadans, d'una part oriental amb majoria de triomfs de JuntsXCatalunya. Entre els polítics que van votar al barri, cal destacar Artur Mas que ho va fer a l'escola Infant Jesús, cap a les 11 h del matí.

Si a les eleccions municipals de l'any vinent hi ha uns resultats similars al d'aquestes eleccions, el govern de la ciutat podria tenir un alcalde o alcaldessa de Ciutadans.●

A la fotografia de dalt, Artur Mas en la cua per poder votar al col·legi de l'Infant Jesús, el 21 de desembre. A la dreta i a sota, mapa dels resultats electorals a Barcelona i Sant Gervasi. Fonts: Diari Ara, ©Open StreetMap contributors, ©CARTO

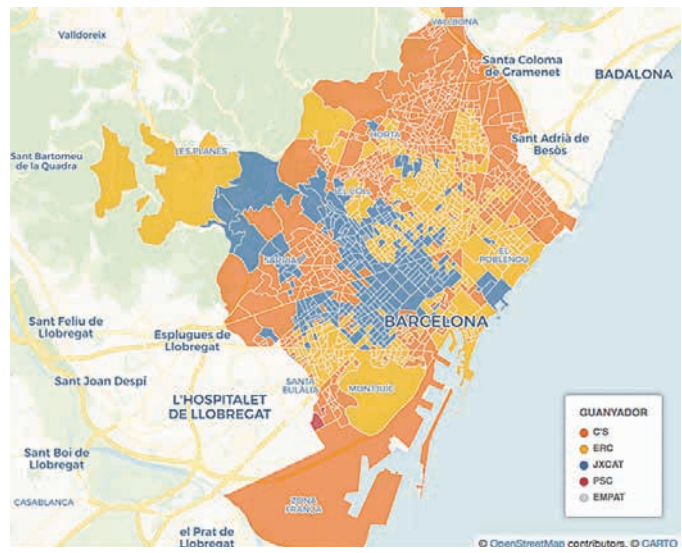

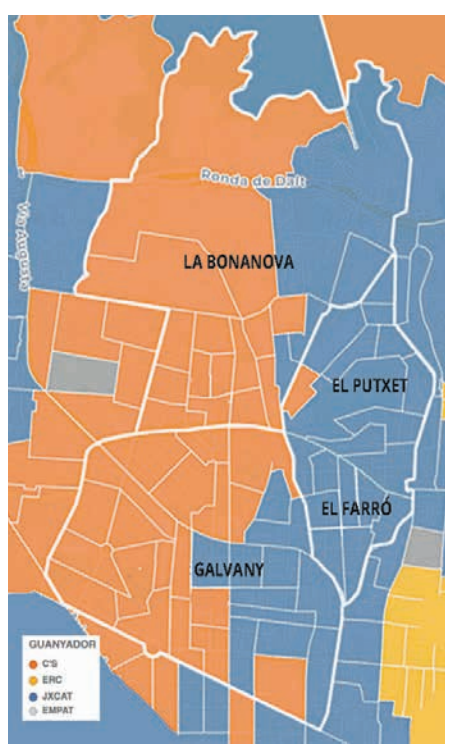

	La Bonanova		Galvany		Putxet i Farró	
	2015	2017	2015	2017	2015	2017
PP	10,1	**6,0**	11,0	**6,3**	6,6	**3,8**
Cs	19,8	**28,6**	19,7	**28,8**	13,4	**19,0**
PSC	4,1	**11,0**	4,4	**11,1**	5,0	**10,0**
En Comú	2,6	**3,3**	2,6	**3,6**	4,8	**6,3**
JxC	34,2	**24,6**	34,5	**24,4**	39,5	**26,7**
ERC		**9,6**		**9,3**		**15,1**
CUP	3,9	**2,2**	4,2	**2,4**	7,3	**4,1**
Total votants	15.290	**15.888**	28.670	**29.653**	17.386	**18.216**
% particpació	83,0	**86,4**	83,7	**86,9**	82,4	**86,3**

Notes:
- Les dades s'expressen en percentatges sobre electors.
- JxC = Junts per Catalunya.

Fonts: *Ajuntament de Barcelona. Dades de la ciutat. Estadístiques electorals. http://www.bcn.cat/estadistica/catala/dades/telec/index.htm*

www.lasallebonanova.cat

La Salle Bonanova

Nou projecte pedagògic per un ensenyament competencial, vivencial i més proper a la realitat de l'alumne.

JORNADA DE PORTES OBERTES 2018

EDUCACIÓ INFANTIL I PRIMÀRIA
17 de febrer i 3 de març
Sessions informatives
A les 10:00 i a les 11:30 h.

ESO I BATXILLERAT
27 de gener i 24 de febrer
Sessions informatives
Batxillerat a les 9:30 h. i ESO a les 11:30 h.

EDUQATIA 503/13 ENAC ISO 9001

BATXILLERAT INTERNACIONAL

MÉS INFORMACIÓ A:
WWW.LASALLEBONANOVA.CAT
ADREÇA:
PASSEIG DE LA BONANOVA, 8
08022 BARCELONA

93 254 09 68
TELÈFON D'INSCRIPCIÓ PER A LES SESSIONS INFORMATIVES

La Salle Bonanova

TREBALLANAT A SANT GERVASI

Josep Gibergans, fuster a Monterols

"Cada dia hi ha menys fusta i més aglomerat"

Fotografies: **Javier Sardá**; textos: **J. Sardá i J. Mestre**

Josep Gibergans Bersabé va néixer l'any 1960 en una nissaga de fusters. L'avi, en Joan Gibergans, va ser constructor i va tenir quatre fills que es van dedicar a treballs relacionats amb la construcció, dos com a paletes i dos com a fusters.

Fotografies: Javier Sardá - www.fotosarda.com

En Josep encara recorda el comentari de l'avi que, en els anys 20, construïa un edifici de planta baixa i tres pisos per unes 100 mil pessetes (600 €), una fortuna en aquella època. En Josep és fill de Francesc Gibergans Alfaro, nascut el 1919; va ser membre de la quinta del biberó i va rebre un parell de bales durant la Guerra Civil espanyola que li van deixar marca per a tota la vida. En Francesc ja treballava de fuster abans de la guerra i va ser encarregat de taller amb 18 anys, però poc després va ser quintat i la seva "guerra" va durar 7 anys.

Passada la guerra i els servies militars, va tornar a l'ofici de fuster-ebenista en una gran empresa de fusteria situada al carrer Còrsega, de Barcelona. També va muntar una família amb la seva dona, la Josefa, i van tenir en Josep. Aquell mateix any, el 1960, l'empresa del carrer Còrsega va tancar després de la mort del gerent, però l'empresari Pere Tarrés Tetas, que coneixia les habilitats de Francesc, li va oferir un lloc de treball.

Els primers anys va treballar com a empleat al costat del seu company Julián però després com a propietari de la fusteria del carrer Copèrnic 43, al turó de Monterols. Francesc va reunir a la família —recorda Josep—, i va plantejar la possibilitat d'adquirir el negoci al Sr. Tarrés, si Josep estava interessat a ajudar-lo i volia seguir treballant per superar aquella crisi.

Abans de treballar en la fusteria, Josep va treballar amb 14 anys de cambrer en una cantina de l'estació de RENFE i als 15 va anar a Madrid. Amb 19 va sorgir l'oportunitat al pare per adquirir el negoci. Era el 1979, en plena crisi de l'escalada de preus del petroli que va arrossegar a la fallida a moltes empreses. El primer any, Josep va treballar de cambrer a mitja jornada i de fuster l'altra mitjana, fins que va poder dedicar-se plenament al negoci familiar. El 7 de gener de 1980, amb 70 anys, va morir Francesc i en Josep, el seu únic fill, es va fer càrrec de la fusteria que segueix funcionant en benefici del barri.

Una fusteria al turó de Monterols

Josep diu que és un barri agradable. Acaba l'any i els clients no li deuen diners perquè ofereix molt bona relació qualitat preu. La majoria de treballs actuals són de manteniment, feines de tracte directe com muntar mobles o recuperar peces antigues, que no té res a veure amb "mobles vells". També treballa per a empreses, normalment petites o mitjanes, on els clients són els amos i no es generen confusions per mediació de tercers.

Han quedat enrere les èpoques on es feien feines grans amb alt risc financer i econòmic, o dels talons sense fons. Avui, Josep treballa al costat de Baltasar que, pel tracte, sembla el seu germà, però no ho és. Josep bromeja recordant que van arribar a ser un taller de 5J (Josep Jaime Juan Javi Jordi) i ara són un taller destil·lat i refinat JB, amb més de 20 anys d'experiència.

Baltasar va venir a Sant Gervasi fa 23 anys perquè amics comuns li van recomanar treballar amb Josep. Normalment, Baltasar, treballa a domicili com a muntador i ajustador, i Josep es queda al taller preparant encàrrecs i atenent als clients. De vegades el local està tancat perquè Josep està amb gestions pel barri o ajudant a Baltasar en treballs que requereixen quatre mans artesanes. Les visites prèvies a domicili les consideren necessàries i obligades per fer pressupostos ajustats, perquè cada cas és molt personal i cada fusta té vida pròpia. Reconeix però, que cada dia hi ha menys fusta i més aglomerat.

A dalt, Josep Gibargans i Baltasar, al taller, i, a la fotografia de carnet, en Francesc, el pare.
A la dreta, eines sota el banc de fuster i, a sota, vista del taller amb eines, sobretot la col·lecció de sergents.

Actualment repara moltes persianes enrotllables i portes, tant d'habitacions com d'armaris. Recorda quan a Barcelona (sobretot en l'Eixample) estava plena de les persianes mallorquines, que donaven caràcter al barri.

La seva dona, la Pepi, i les seves dues filles, la Cinta i l'Ester, tenen professions que no tenen res a veure amb la fusteria, i en Josep, té clar (si no canvien molt les coses) que no seguiran el negoci.

Josep és un enamorat de Gràcia, on va néixer i resideix, però se sent molt còmode a Sant Gervasi, on treballa i era el barri de la seva mare. Els dies festius s'allunya de l'excessiva tranquil·litat que regna a Monterols perquè prefereix la sensació de poble que sent a Gràcia, amb petits carrers però amb gentada a tota hora.

NAUSICA

Escola Nausica

Escola concertada i llar d'infants subvencionada

75 anys

Amb taller creatiu per nens i nenes de 2 i 3 anys!

Jornada de portes obertes
24 de febrer a les 11h

Visites personalitzades amb l'escola en funcionament

- Escola de barri familiar d'una línia
- Amb caràcter propi: oberta, dinàmica, àgil i adaptable
- **Anglès** com a eina transversal: auxiliar de conversa, Art&Crasfts, menjador
- Treball de les **emocions**
- **Competència digital** àmplia
- Diversitat de metodologies: **projectes, espais d'aprenentatge...**
- **Piscina** dins l'horari escolar des de P3
- Gran ventall d'extraescolars
- **Rebut tot inclòs!**

MEDALLA D'HONOR DE BARCELONA

ELS ARCS

www.escolanausica.cat
escolanausica@escolanausica.cat
Muntaner, 309 · 08021 Barcelona · **T 93 200 43 40**

REPORTATGE: CAVALCADA DE REIS

L'estel dels Reis torna a Sant Gervasi

La 26a Cavalcada de Reis recorre el barri

▶ **Juanjo Compairé**

La tarda-vespre del 5 de gener l'estel que guia els Reis d'Orient va passar per sobre del cel de Sant Gervasi, guiant-los primer a l'església de Santa Cecília, al Putxet i més endavant a la plaça de la Bonanova.

A tots dos llocs es van formar llarguíssimes cues de nens i nenes que, acompanyats per familiars, esperaven poder lliurar a Ses Majestats les seves cartes plenes de desitjos infantils.

Patges i patgesses assistien els tres Reis que es detenien a enraonar amb cadascú dels infants. Les cares d'embadaliment de les criatures restaran per sempre a les innombrables fotos familiars. Els patges i patgesses anaven repartint piruletes i xocolatines. El ritme era necessàriament lent, malgrat els intents dels organitzadors per accelerar-lo.

Lliurament de premis i salutacions

Passades les 8 del vespre, amb cert retard sobre l'horari previst, degut a la gentada, en Salvador Albuixech, president de l'Associació de Comerciants i Professionals Barnavasi va lliurar els premis del sorteig "El comerç de Sant Gervasi et vol fer un regal de Reis".

Posteriorment, amb la presència de la consellera Raquel Prado, en nom del Districte, qui també va adreçar unes paraules, mossèn Carles Sauró, rector de La Bonanova, va guiar els ulls de les criatures cap al cel, enviant un petó col·lectiu vers l'estel que simbolitza la pau i harmonia desitjable en el món. També el rei Melcior va adreçar unes paraules al públic assistent, acabant en una abraçada a tots els infants del món.

Fotografies: Juanjo Compairé

A sobre, vista general de la plaça de la Bonanova, el vespre de Reis. A l'esquerra, a dalt, Salvador Albuixech i Carles Sauró. A sota, Raquel Prado acompanyada d'un patge.

La cavalcada

Immediatament va començar la cavalcada. Les tres carrosses dels Reis, cada una acompanyada pels grups d'infants, anaven sembrant de caramels el terra del trajecte, des de la pròpia plaça de la Bonanova fins al mercat de Galvany. Uns carrers aquest any una mica més tristos, sense les habituals llums de Nadal.

I de seguida, amb la il·lusió a la cara, a dormir d'hora esperant les sorpreses del matí del dia de Reis. Com diu la cançó, "Visca els tres reis de l'Orient, que porten regals a tota la gent...". Que així hagi sigut.

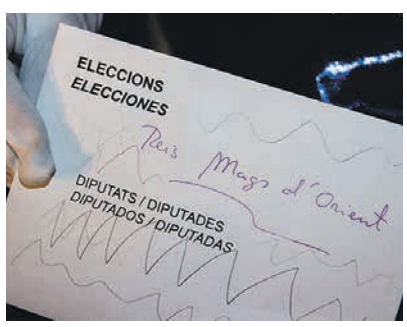

Fotografies: Juanjo Compairé

A l'esquerra, els Reis Mags, els infants i les cartes. A la dreta, Olga Flores una de les persones premiades amb l'obsequi del comerç de proximitat del barri.

Regals de Reis

"***El Comerç de Sant Gervasi et vol fer un regal de Reis***" consisteix en un sorteig de 8 lots de productes i serveis oferts pels establiments comercials del barri i el Mercat de Sant Gervasi. El sorteig es fa entre les persones que han comprat als establiments del barri. L'organització del sorteig correspon a **Barnavasi i Associació de Venedors del Mercat de Sant Gervasi.**

Hi ha un primer lot de productes per valor de 1.800 €, un segon de 1.200 € i un tercer, quart, cinquè, sisè, setè i vuitè, de 600 €.

El sorteig es va realitzar el 4 de gener a la 13 h al Mercat de Sant Gervasi. El dia 5 als trons reials de Sant Gervasi, situats a la pl. Bonanova, es varen lliurar dos premis dels vuit a les persones agraciades, que hauran de recollir mitjançant uns vals els premis que els han correspost directament a les botigues i a les parades del Mercat de Sant Gervasi entre el 9 de gener i el 8 de febrer del 2018.

La resta de premis s'han lliurat als seus guanyadors i guanyadores la setmana següent a Reis.

PERSONES PREMIADES.
Primer Lot: Isabel Barangé
Segon Lot: M. Teresa Ester
Tercet Lot: Silvia Bures
Quart Lot: Olga Flores
Cinquè Lot: Lluís Cussó
Sisè Lot: Ma Jose Argila
Setè Lot: Isabel Tolosa
Vuitè Lot: Lolita Antoni•

Els Reis al Farró

Un any més l'Associació de Veïns del Farró va complir l'objectiu de portar la il·lusió de la Nit de Reis a la parròquia Mont Carmel, amb l'ajuda de tota la gent que, per poc que fos, va aportar el seu granet de sorra perquè aquesta nit màgica cap nen es quedés sense joguina. Va ser una llarga jornada on es van anar recollint joguines i obsequis a la Vil·la Urània, on també va venir el patge reial a recollir les cartes i a escoltar els desitjos dels nens.

Pel que fa al Concurs Nadalenc de Guarniments d'aquest any de tota la botiga, organitzat per Farró Comerç, el guanyador ha estat Hernando Xarcuter; el de l'aparador ha estat La Perrockia.

Fotografia: Veïns Farró

Per altra banda, la Isabel, veïna del Farró ha estat la guanyadora del lot de reis. El número es va vendre a la perruqueria Perrockia, al carrer Francolí.

Moltes felicitats!!!•

Santa Clara International School

Educando desde 1968

· Educación personalizada | Idiomas | Grupos reducidos | Educación en valores ·

Escuela 100% privada | 50% de clases en inglés | Desde 1 a 18 años

En Santa Clara International School creemos que cada estudiante es único e irrepetible, y por lo tanto apostamos por una educación personalizada teniendo en cuenta su capacidad intereses y aficiones. **Escuela trilingüe: Inglés, Castellano y Catalán**

Contactar con secretaría, para plazas disponibles · 93 212 35 93 ·

Visitas concertadas durante todo el año

· En Santa Clara, disfrutamos aprendiendo ·

· Educación infantil | Educación primaria | ESO | Bachillerato ·

·50 YEARS· SANTA CLARA INTERNATIONAL SCHOOL SCIS ·1968—2018·

SANTA CLARA INTERNATIONAL SCHOOL
Calle Pomaret 17-19 — 93 212 35 93 | santaclaraic.com

GALVANY – TURÓ PARC

Herència perduda de Puig i Cadafalch: cases desaparegudes

▶ **Roser Díaz Martín**

Tot just ara acabem l'any Puig i Cadafalch. El nostre barri conserva algunes de les seves obres més emblemàtiques, com la casa del Muley Afid al passeig de la Bonanova, però d'altres han quedat soterrades pels plans d'edificació i en el seu lloc avui hi trobem habitatges de luxe.

Una d'elles és la coneguda com **Casa Capella**. La família Capella eren el que podríem dir uns visionaris. Gestionaven les posades i el servei de les diligències del camí Ral, a Esparreguera i Molins de Rei. Però l'any 1834 Francesc Capella va decidir construir ell mateix les diligències que utilitzava. Aviat altres empreses li van encarregar vehicles per portar viatgers. La segona generació va coincidir amb el naixement de l'automòbil i després van continuar vehicles amb carrosseria tancada per portar viatgers, podíem dir que en aquesta família va ser l'origen dels autocars de passatgers. Més endavant van agafar idees de l'estranger participant en fires, van obrir tallers més grans... Així fins a la dècada dels 90 del segle passat.

La Casa Capella estava situada al carrer de Sant Sebastià (avui conegut per Marià Cubí) a l'alçada del número 90 fent cantonada amb el carrer del Camp del Vidal. Era una casa modernista que Puig i Cadafalch va edificar sobre una casa anterior aixecada pocs anys abans. Cayo Capella, va construir l'any 1871 una casa d'una sola planta, que va ampliar l'any 1876. Però l'any 1902, un any després de construir la casa Muntades, Puig i Cadafalch va rebre de la família Capella l'encàrrec de la remodelació de la casa vella. Estem dintre el període de les grans cases unifamiliars de l'arquitecte. Per això projecta una casa Modernista, formada per dos blocs simètrics, amb coberta de dues aigües i un frontó central amb arquets correguts, com si fos romànic. Utilitza teules vidriades que relluïen i una xemeneia decorada. També té trets racionalistes buscant la simetria i l'ordre dels elements. Un jardí encisador vorejava la casa i aprofitant els pous d'aigua del subsòl s'omplien els llacs decoratius. Com va desaparèixer? No es coneix amb certesa, però sabem que formava part d'aquelles cases sacrificades en el moment de l'especulació dels anys 50 i 60. Ara com un fantasma, la seva imatge ha quedat atrapada en les postals de l'època.

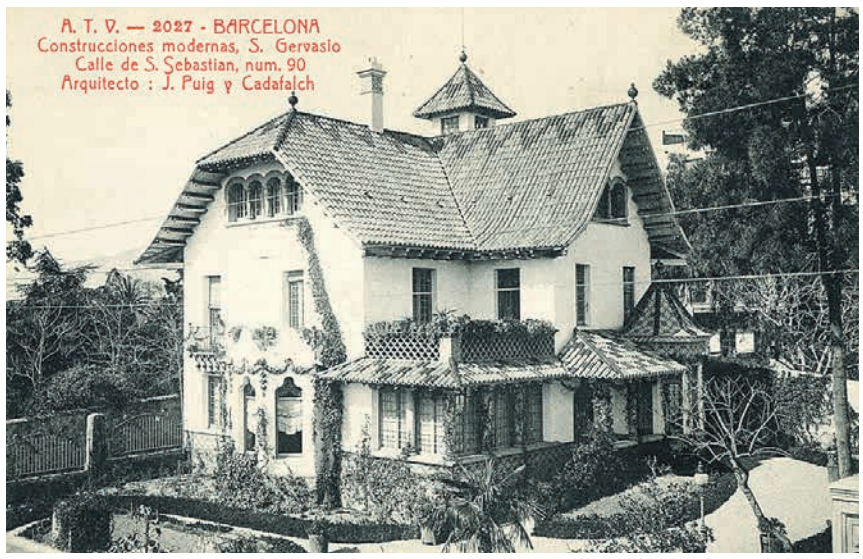

La Casa Capella, cap al 1910. Postal d'Àngel Toldrà Viazo (ATV).

Com un fantasma, la Casa Capella ha quedat atrapada en les postals de l'època

La casa d'Eustaquio Polo

La família Polo és més coneguda pel nom del fill, Xavier Polo i Ribes. Lluitador actiu del catalanisme polític. Influït per Jordi Pujol i Vicens Vives, va refundar l'acadèmia de la Llengua Catalana. Ell va ser un dels inductors de la vaga de tramvies del 1951 i l'ideòleg del segrest de la Mare de Déu de Núria dins la campanya de "Volem bisbes catalans". Els seus llibres ens transmeten la força d'un home incansable.

La casa d'Eustaquio Polo (navarrès d'origen, casat amb una catalana), s'aixecava a l'antic núm 149 del Passeig de Sant Gervasi; avui coincideix amb el número 55-57 del mateix carrer. Va ser edificada per Puig i Cadafalch l'any 1904. Encarada cap al passeig de Sant Gervasi, tenia dos pisos que s'amagaven sota una teulada a quatre pendents recoberta de teula vidriada. L'entrada tenia un petit porxo, sobre el que descansava una tribuna. Pertany a l'època blanca, on el racionalisme comença a influir a l'arquitecte que busca formes pràctiques i ordenades. No oblida la influència nòrdica i treballa amb finestres de tipus anglès o pinacles. També tenia el seu jardí on lluïen palmeres i plantes exòtiques que sortien dels testos recoberts amb trencadís.

D'ella només ens queden algunes imatges. La política on s'avantposaven els diners a la conservació del patrimoni la va enderrocar. Era l'any 1956. Avui trobem en el seu lloc un edifici de pisos.

Tant l'una com l'altra formen part de la base històrica del nostre barri. En elles convergien l'art i la gent d'aquells dies, on recolzen els fonaments del nostre record.•

Fotografia de la casa d'Eustaquio Polo, a principis del segle XX.

Viatge en el temps

Una nit a la casa Capella

A la nit vaig tenir un somni.
Tothom anava engalanat,
pels carrers els cavalls corrien,
duien homes ben plantats

Només algun automòbil
amb els llums de querosè,
ensordia la parròquia
que el seguia a tort i a dret.

I jo com una gran dama
entrava ventall amb mà,
pels graons d'aquella casa
plena de gent important.

Des del porxo modernista,
el carrer Sant Sebastià
semblava una serpentina
amb llumetes decorat.

Al menjador de la torre
darrera el ferro forjat,
s'enroscava una escala
feta amb un marbre molt blanc.

I jo era una senyora
de la Burgesia entrant,
i amb la il·lusió per parella
ballava sense parar.

Polítics, escriptors
artistes encisadors,
militars i governants,
cenetistes amagats.
Tots hi tenien cabuda
amb millor o pitjor rebuda
dins del palau elegant.

El Barri era un formiguer
de mercaders i burgesos,
de fàbriques i interessos
de nou-rics i de banquers.

Flotant com en mig d'un núvol,
les cases ja soterrades
reivindiquen amagades
el seu lloc en el paper.

I desperto i em conjuro
per aixecar aquell mur
que la història mal entesa
va enderrocar amb massa pressa
condemnant a la raó.
Venen l'art i la bellesa
sense escrúpols i amb fermesa
a qui fou millor postor.

Roser Díaz Martin

DECORACIÓN
CARPINTERÍA
EBANISTERÍA
CORTINAS
ILUMINACIÓN
OBJETOS DECORACIÓN
REFORMAS
BAÑOS
COCINAS
CARPINTERIA ALUMINIO
CALEFACCIÓN
AIRE ACONDICIONADO
ALBAÑILERIA
LAMPISTERIA / ELECTRICIDAD
PLADUR / YESERIA
INSTALACIONES DE SEGURIDAD
HERRERIA
PINTURA
VIDRIERIA
PROYECTOS
ARQUITECTURA DE INTERIORISMO
DISEÑO DE INTERIORES
ESTILISMO
PATENTES PROPIAS

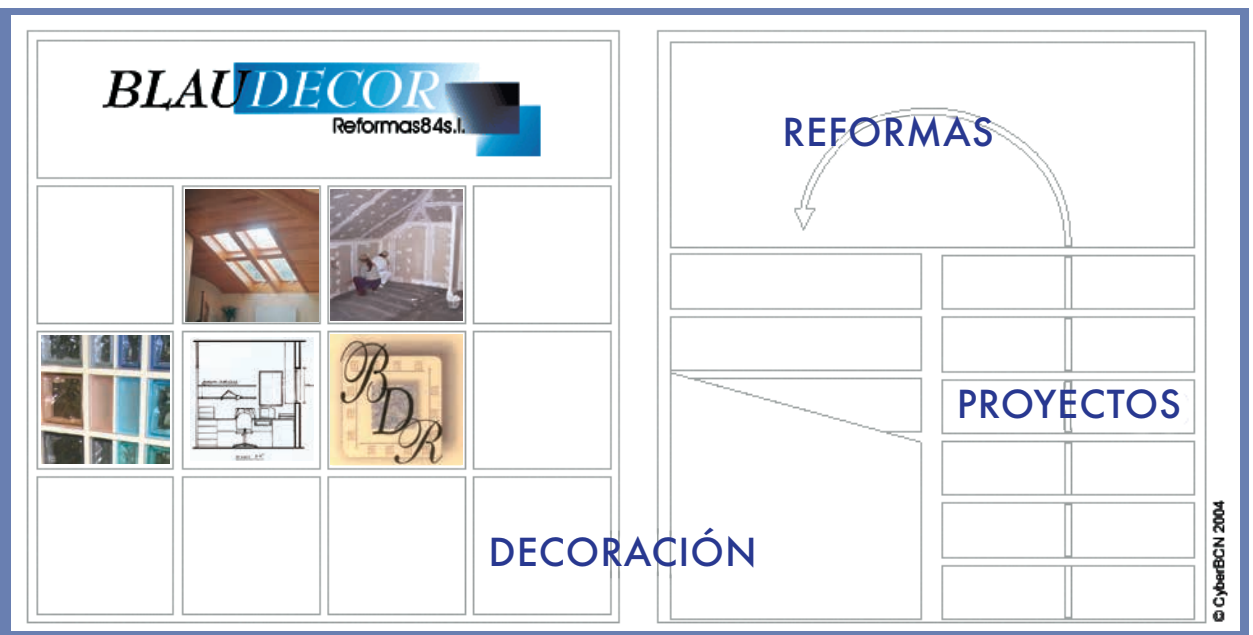

Francesc Pérez-Cabrero, 7 - 08021 Barcelona - Tels. 93 209 78 74 / 93 183 09 82 / 93 183 09 83 - Fax 93 200 61 72 / http: www.blaudecor.com

La vitalitat comercial del Turó Parc

El jardí

En l'últim trimestre del 2017 i dins del pla de reactivació comercial que l'Associació de Veïns i Comerciants del Turó Parc (AViCTP) està portant a terme, s'han obert més d'una dotzena de nous locals. N'hi ha de tot tipus: restaurants, perruqueries i barberies, sabateries, de roba de moda i, fins i tot, una nova botiga especialitzada en el caviar, al carrer Bori i Fontestà, 4.

També s'estan fent obres de rehabilitació de dos establiments més, al carrer de Pérez Cabrero, que tenen previst inaugurar pròximamente. Aquest carrer és el que més establiments ha renovat.

Tot i que el nou carril bici de l'avinguda de Pau Casals no afavoreix el comerç i té l'oposició de bona part de la gent del barri, com és fàcil de constatar en les nombroses visites al facebook de l'AViCTP, l'arribada de nous veïns al barri, molts d'ells estrangers, ha propiciat aquest augment significatiu de l'activitat comercial.

Fotografies: AViCTP

A sobre, el restaurant El Cinco, a l'antiga sala Don Chufo, a la plaça de Joan Llongueras. A sota, d'esquerra a dreta, els aparadors de Piedra, Blaw i Onlyou, al carrer Pérez Cabrero.

Obres per Nadal

L'Associació de Comerciants i Veïns del Turó Parc (ACiVTP) ens ha enviat documentació gràfica d'unes obres que es van començar el dia 22 de desembre (just abans de Nadal) i que poc després es van parar però van deixar part de la vorera del carrer amb forats i materials d'obres diversos. No s'entén perquè cal iniciar aquestes obren en dies tan sensibles en un carrer de caràcter comercial com és l'avinguda de Pau Casals, i des de l'ACiVTP es queixen de la manca de sensibilitat del Districte i els seus Serveis de Llicències i Espai Públic.

No és la primera vegada que Pau Casals està en obres per Nadal.

A l'esquerra, inici de les obres el divendres 22 de desembre; la dreta, les obres el divendres 29.

Fotografies: ACiVTP

ABANS i ARA

Fotografia: Javier Sardá - www.fotosarda.com

La casa d'Abadal

▶ **Fotografia: Javier Sardá; text: Jesús Mestre Campi**

Les primeres dècades del segle XX es va urbanitzar l'avinguda del Tibidabo i els carrers dels voltants amb grans torres, moltes d'elles construïdes per famílies de la burgesia catalana. Un d'aquests casalots va ser el que, cap a l'any 1910, va construir la família d'Abadal al carrer del Cister a la cruïlla dels carrers del Cister amb Melilla. Els Abadal eren una antiga família d'Osona, amb una forta presència en els sectors agrícoles i industrials de la comarca. La branca que es va instal·lar a Sant Gervasi, la de Ramon d'Abadal i Calderó, també estava vinculada a empreses com la cimentera Asland i era un advocat de prestigi i un polític molt influent a l'època.

La fotografia antiga mostra el moment final de la construcció del casalot, cap al 1910, d'estil historicista que contrastava amb molts dels edificis modernistes de la zona. Ramon d'Abadal va fer la casa amb molta cura i sense esmerçar pressupost, i volia que tingués una aparença de fermesa i solidesa, tal com percebia el seu món. La torre va ser un dels centres de reunió dels catalanistes conservadors fins a la Segona República i hi va viure amb la família fins al juliol de 1936. En esclatar la guerra civil, la família d'Abadal es va exiliar a Itàlia i, en tornar, l'agost de 1939, van trobar la torre saquejada i en un estat deplorable. A l'octubre deixaven el casalot per anar a viure al centre de Barcelona.

A principis dels anys seixanta, un grup de pares que volien fundar una nova escola van adquirir la torre i el 1964 hi van fundar el Col·legi Canigó, que encara té com a seu principal la casa dels Abadal. Tal com es pot veure en la fotografia actual, feta al capvespre, el casalot manté la seva estructura original i està molt ben conservada —cosa que confirma la seva solidesa al cap de més de 100 anys de la seva construcció—, tot i el canvi d'ús. Avui, centenars de criatures corren i fan gatzara per les seves sales i passadissos.•

Fotografia d'autor desconegut - Institut Cartogràfic de Catalunya (ICC)

Al jardí amb… Andrés Herrera

‘És important recordar els somnis i compartir-los’

Sandra Palau

Exploro l’univers oníric del Turó Park amb un veí de Sant Gervasi que enamora. Sí, així de contundent, així de místic. Aquí estic, passejant i compartint somnis amb l’actor Andrés Herrera.

Fotografia: Imma Domenech

Des de ben petit l'Andrés va descobrir la màgia del teatre i des de llavors no ha deixat de teixir aquest encant. Gràcies a la intuïció, que l’ha dut fins aquí, i a la passió, que transmet en cada paraula, em convida a seguir somiant... I “Com si fos ahir” parlem d’amor, de llibres, de personatges... I mentrestant em somriu tot dient: “Esmorza amb mi”. Dins d’aquest somni el to és poètic, delicat, i al mateix temps és enèrgic, punyent... Ara quan desperti escriuré els versos d’aquest somni... I és que hi ha qui és poema i hi ha qui és poesia.

Com definiries en una paraula la màgia de la teva professió?
Joc. Ha de ser un joc...

Ha de ser divertit?
No, no cal que ho sigui... És excitant i no sempre és divertit, però és un joc, de vegades et sobrepassa, però no deixa de ser un joc. I és important que tots els que juguen ho sàpiguen i segueixin jugant... Només així s’aconsegueix que succeeixi quelcom que sigui prou digne de ser vist.

I seguim jugant... Si poguessis retrobar-te amb només un dels personatges que has interpretat, quin seria?
M’agradaria retrobar-me amb el personatge que més m’ha marcat... El Fernan, de Super-Rawal, una obra dirigida per Marc Martínez que vam representar al Teatre Principal. Em va canviar la vida completament, a partir d’aquell personatge la gent va saber que hi havia un actor que es deia Andrés Herrera... El Fernan era un loser, alcohòlic, feixista, racista...del barri del Raval. Un noi amb un crit interior que deia: “Aquests estrangers que vénen al barri es mengen el meu terreny”. Aquesta incapacitat de relacionar-se amb la gent d’una forma pacífica era un crit de desesperació: “Estic aquí, em passa alguna cosa, m’estic morint de fàstic i de ràbia”. Casualment el personatge que estic fent ara també és del Raval i posseeix un crit de desesperació important.

I què li diries al “Fernan”?
Hi ha més gent que crida, potser hauries de parlar amb ells *(riu)* Us podríeu posar d’acord i cridar junts, que cridaríeu més fort i entre tots segur que ens entendríem millor. Li tinc molt afecte a aquest personatge i, de vegades, tinc la sensació que estic repetint sempre, d’alguna manera o altra, aquest personatge... Així és com ho llegeixo ara tot mirant enrere, que ja sabem que sempre hi afegim una mica de la nostra part, clar... tapant forats perquè tingui certa coherència *(riu)*. Com els somnis quan els expliques...

Recordes els somnis?
Sí, normalment sí... inclús hi havia una època que els escrivia, i t’he de dir que narrativament eren molt interessants *(torna a riure)*. Crec que és molt important recordar els somnis i compartir-los... Amb alguna parella ens els hem explicat i és molt bonic compartir-los amb la persona que tens al costat... Encara que tot depèn del punt en què es trobi la parella, vull dir que no sempre és un bon moment *(torna a riure)*. En fi, ja saps, quan les pigues es tornen berrugues...

Es pot aconseguir a la botiga en línia: www.lavocaldelis.com

Ai, sí... el món de la parella, l’amor...
Bé, si hem de parlar d’amor no en tenim prou amb una entrevista, hauria de ser millor un documental, no? *(riu)* Amor i desamor...

Tinc un amic músic que diu que no existeixen les cançons d’amor, que només hi ha les de pre-amor i les de desamor...
Però això només passa als boleros! *(riu)* Has d’escoltar, per exemple, a Javier Ruibal, és un gran escriptor i cantant de l’amor, del moment àlgid de l’amor, del present.

Molt bé... l’escoltarem, i amb tot aquest amor... si et dic: “Esmorza amb mi”, què em contestes?
Doncs que estic encantat... És una obra d’Ivan Morales que s’estrenarà al maig a la Sala Beckett. És un plaer formar part d’una companyia amb gent tan jove i potent. El meu personatge es diu Salva, és qui t’he comentat abans, que coincideix una mica amb el Fernan... El Salva és un tio triomfador, almenys aparentment, ja que és un músic reconegut que es guanya molt bé la vida component música per a publicitat, però, com ja saps, interiorment pateix un crit de desesperació bastant fort.

I el personatge que interpretes a “Com si fos ahir”, en Jordi Quílez, en què s’assembla a tu?
Doncs a part de físicament, en res més. Jo no tractaria així a la meva parella, ni aplaudiria les ximpleries d'una filla així, i per descomptat, respectaria i intentaria entendre les opinions i ideals del meu fill encara que fossin totalment oposades a les meves.

A part de guions, què llegeixes?
Sóc força eclèctic i imprevisible. M’agrada molt deixar-me aconsellar pel llibreter. Llegeixo una mica de tot, biografies, novel·la, assaig... Escric i llegeixo poesia...de fet ara em va molt bé la poesia *(Després d’aquesta frase aprofito per regalar-li* Poemas de madres, patrias y amores (posibles) *de Xose López, editat per La vocal de lis. Espero que, encara que no sigui una recomanació del seu llibreter, es deixi captivar per la melodia dels seus versos)*

Quin és el darrer llibre que t’ha emocionat?
No recordo si va ser el darrer, però em va emocionar molt la biografia d’Oliver Sacks. En un moment del llibre parla dels actors, de Robert de Niro i de Robin Williams, a tots dos els hi tinc molta estima, però a Robin Williams especialment, em va saber molt de greu la seva mort. Em passa també una mica amb Seymour Hoffman, i és que tots dos van marxar massa aviat... Gent envejada, que aparentment ho tenien tot, però que també cridaven molt fort i ningú els sentia... i mira, els dos se’n van anar cridant fort...

El moment del llibre és quan parlen De Niro i Williams de com atacaven la feina a *Despertares*, on Williams interpretava a Oliver Sacks... Ufff... El que em va captivar és que un es posa a llegir a Oliver Sacks amb l’objectiu d’apropar-se a la ciència, o al cervell, o a altres aspectes de l’ésser humà que tenen a veure poc amb la quotidianitat, o almenys amb la meva quotidianitat, i això que jo em dedico a reproduir conductes i emocions d’éssers humans, però mai des d’un punt de vista químic o neurològic, tot i que m’agrada també des d’aquest prisma... Però de sobte, adonar-me que estava parlant d’actors, i de mi d’alguna manera, doncs em va emocionar, deu ser l’ego, no ho sé... però vaig plorar, i no només quan parla dels actors... És que és molt emotiu escrivint...•

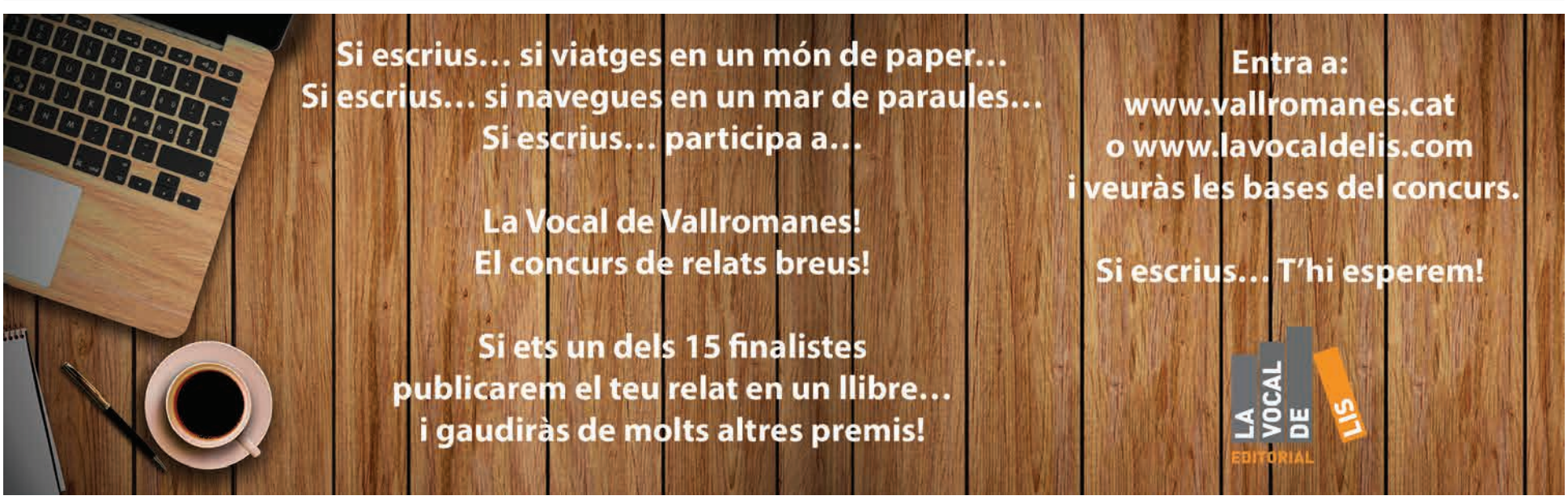

ARTS i LLETRES

Sang a Sant Gervasi

L'Urnulfu està en perill (18)

▶ **Jordi Quer**

Vaig despertar-me de matinada. La Lídia, la cabellera escampada sobre l'espatlla bruna, dormia a la meva vora. Flaixos d'anit em vagaven per la ment. La sexualitat d'aquella dona, espècie de *femme fatale* surrealista que havia anat a petar al meu catre, era tot un món. Res en ella era en línia recta. Per tot s'havia de tombar i buscar camins inexplorats. Semblava que ja la tenies, però s'escapava com una anguila, per acabar tornant amb més força i explosivitat. Aleshores, quan aconseguies estar per la feina, et citava textos antics sobre la fornicació. Divertits, extravagants. Fins que sant tornem-hi i finalment la penetraves, i llavors, els seus ulls d'ambre, es perdien en un horitzó ignot, com si fossin molt lluny d'allí en aquell moment.

La noia es posà a mormolar mots abstrusos i incomprensibles. Estava somiant. La paraula "Urnulfu" brollà diversos cops de la seva boca. Urnulfu, segons la conversa delirant que havíem tingut, era "el llegendari sereno de Sant Gervasi que havia descobert la Gran Porta", l'home que sabia a què es referia el truculent poema "Pàrquing-cementiri" de Jordi Palimpsest... Quin embolic.

La Lídia es girà cap a mi. Els seus dits esquelètics i llargueruts es posaren a jugar amb el borrissol del meu pit. Parlà com si estigués desperta, amb els ulls mig closos, però no vaig entendre res del que deia. Xerrotejava en una llengua estrangera, presumiblement en alemany. El to de veu pujava i baixava, passant de l'enuig iracund a la calma benèfica. Delirava.

—Himmler! –xisclà.

Vaig intentar despertar-la. La noia esbatanà els ulls i saltà sobre meu. Em posà les mans al coll i mirà d'estrangular-me. Vaig aconseguir, d'una empenta, treure-me-la del damunt. De l'estrebada rebotí a terra. La mare que la va parir, estava ben sonada.

—Però què fots?

Romangué estirada, amb el cap sobre el braç, en un estat d'absoluta quietud, sense fer cas de la meva interpel·lació. Vaig apropar-m'hi. La seva caixa toràcica s'inflava lentament. Tota ella semblava el *Desconsol* de Llimona, però en comptes de la blancor del marbre, la pell obscura i atlètica. Vaig abraçar-la i, ara sí, es deixondí.

—L'Urnulfu està en perill –mussità apesarada.

—En perill de què?

—Els nazis són aquí. Sento la seva presència. Himmler ha tornat i aquesta vegada no deixarà que s'escapi.

—Els nazis, Himmler... què t'empatolles?

—Busquen el Sant Graal. Saben que es troba amagat a Montserrat. Els catalans l'han salvaguardat des de l'antigor. Els monjos van aconseguir despitar-los el primer cop però ara no ho aconseguiran. Necessito la teva ajuda. Hem de protegir l'Urnulfu.

—A veure, tia, no em vinguis amb històries.

—No em creus, oi? –m'observà indignada–. Va, mira Internet.

La noia em posà el portàtil davant dels nassos.

—Escriu "Himmler Barcelona" –digué asseient-se a la meva falda, de manera que vaig notar els pèls del seu entrecuix, hirsuts i rasposos, a la cuixa.

Vaig teclejar el que m'havia suggerit. Tot de pàgines web saltaren a la pantalla i, en efecte, explicaven la vinguda de Heinrich Himmler a Barcelona. El jerarca nazi i cap de les SS hi aterrà l'any 1940, tot just finida la Guerra Civil. Hi fou calorosament acollit per les flamants autoritats franquistes i realitzà una visita a Montserrat, sembla que a la recerca del Sant Graal. Tot partia de l'esotèrica identificació del "Montsalvat" que apareixia a l'òpera *Parsifal* de Wagner, on se suposava que hi havia el mític calze, amb la boteruda muntanya catalana.

—Tens raó, Himmler va venir amb la palla mental del Graal. I això quina relació té amb l'Urnulfu?

—L'Urnuflu sap que són a la ciutat. Tinc por que vagin per ell.

Il·lustració de Gràcia Farràs Ribas

Nova entrega d'una novel·la d'intriga que té l'escenari a Sant Gervasi

—Però qui és l'Urnulfu?

—El sereno de Sant Gervasi, el qui té les claus que obre la porta del Meravellós.

La conversa m'estava fent perdre la paciència. Amb el ratolí vaig moure cap avall la pàgina web que parlava de la incursió catalana de Himmler. Una imatge en blanc i negre em féu aturar. Es tractava d'un edifici religiós que vaig reconèixer a l'acte: el convent del carrer Vallmajor, la silueta del qual era absolutament igual que en l'actualitat. Himmler el visità en el seu periple barceloní, resava el peu de foto. Vaig clicar en l'enllaç de la imatge. La informació que vaig trobar-hi m'obrí els ulls com taronges: el monestir havia acollit una txeca durant la Guerra Civil.

—Em creus ara? –proferí la Lídia.

El cap em bullia. Sabia de l'existència de les txeques. Eren les presons secretes, d'infausta memòria, on les autoritats republicanes engarjolaven i maltractaven els partidaris de Franco i els quintacolumnistes que caçaven a la ciutat.

La txeca que hi havia a Vallmajor, segons explicava la pàgina web, no era una qualsevol. Les autoritats feixistes la museïtzaren com a exemple del "terror roig". No només pel fet que les monges hi fossin foragitades, sinó perquè les cel·les que s'hi construïren estaven en l'avantguarda dels mètodes de tortura del moment. El web mostrava l'habitacle que ensenyaren a Himmler. L'estança, minúscula, disposava d'un banc formigó, però estava inclinat perquè fos incòmode jeure-hi. Al terra, hi havia tot de maons posats de cantó, com un laberint, per tal que fos impossible caminar-hi pla. Les parets estaven decorades amb motius geomètrics: espirals, esferes i quadrícules blanc-i-negres. La contemplació continuada de les imatges, especificava la pàgina web, tenia efectes psicodèlics en la ment del reu. A això, s'hi sumava que el rellotge de la cel·la les hores anaven més lentes del normal i que hi havia un metrònom que grinyolava sense aturador. Tot plegat, un còctel perfecte per fer tornar boig al més valent del qual Himmler degué prendre bona nota.

Vaig buscar un llistat de les txeques de Barcelona al Google. Vaig topar amb una pàgina que destacava les més conegudes i temudes de la ciutat. Parlava especialment de dues: la de Vallmajor i l'anomenada "Sant Elies". Aquesta darrera es trobava al carrer del mateix nom i ocupava l'antic convent de les Clarisses de Jerusalem. Avui només en quedava en peu l'església de Santa Agnès. Ni més ni menys que situada al costat del pàrquing on havien trobat el cadàver de Guillem Martinelli, en els terrenys del qual es dreçava el monestir. Bingo, ho tenia! L'assassí havia deixat els cossos de les seves víctimes on es situaven funestes txeques. Vaig agafar el telèfon i vaig trucar el Comissari Porxas. No contestà. Era, de fet, molt aviat, dos quarts de 6 del matí; l'home encara devia planxar l'orella. Vaig deixar-li un missatge demanant que em truqués urgentment. No hi havia temps per perdre.

–Lídia, tenim una missió –vaig dir aixecant-la de la meva falda–. Si volem salvar el teu amic Urnulfu, hem d'esbrinar on es localitzaven la resta de txeques barcelonines.

(continuarà)

La Barcelona d'Isabelle de Kergal

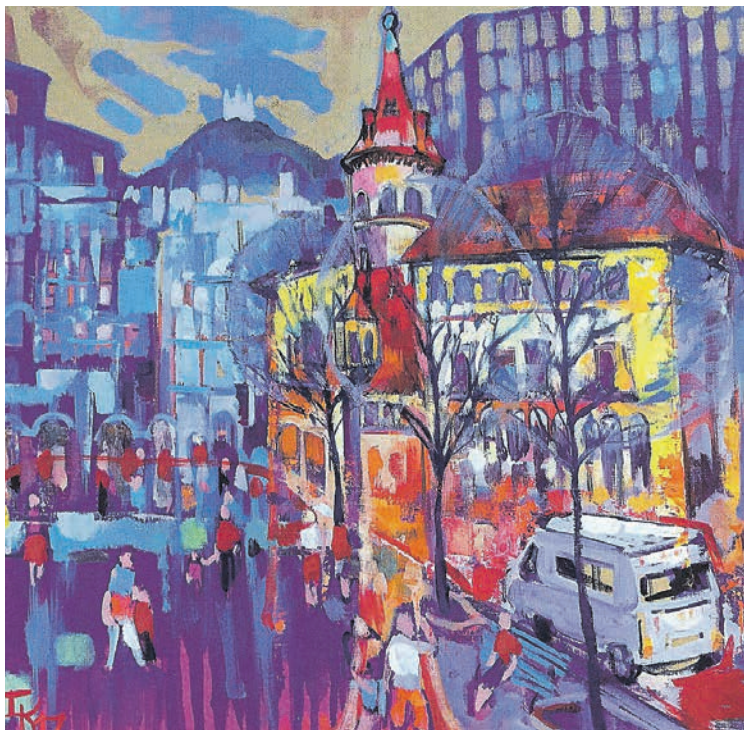

Isabelle de Kergal. Edifici de la Diputació des de la Rambla de Catalunya

▶ **Jesús Mestre Campi**

Des de mitjans de desembre fins a mitjans de febrer, a Farga Beethoven s'exposa la pintura de l'artista peruana Isabelle de Kergal. Tenim una agradabe conversa amb Isabelle, tot prenen un excel·lent cafè a Farga, on fa unes pinzellades a la seva vida i a la seva manera d'entendre l'art.

Isabelle neix a Ica, Perú, una ciutat al sud de Lima coneguda per ser al centre de la comarca on es produeix el pisco, un aiguardent fet amb raïm. A Ica hi viu fins als 21 anys, quan decideix fer un viatge a París per aprendre el francès, però s'enamora de la capital de França i hi viu fins als 35 anys. Allà s'interessa per l'art, primer estudia pintura decorativa aplicada a la ceràmica, sobretot la porcellana, a l'École le Chambrelain de París i a l'Atelier Véronique Habrège de Versalles, i posteriorment, comença a treball la pintura a l'oli en diverses escoles, sobretot a l'École du Louvre de París. Però qui li va obrir nous camins va ser el professor de belles arts Gabriel Martin Roig, amb qui segueix classes particulars a Barcelona, i amb qui treballa molt el color.

No li sembla que tingui influències en concret, tot i que recorda que de petita, encara a Ica, li agradava molt Vincent Van Gogh, pels colors, les formes, la simplicitat del dibuix... i quan va arribar a París, va anar veure molts obres d'aquest pintor. Pel que fa a la seva tècnica pictòrica, comença posant unes bases a la tela, amb acrílic, però la resta ho treballa tot amb pintura a l'oli. Des de fa uns anys s'ha centrat en el que coneix com a "sèries", i fins al moment ha fet les de la Costa Brava, Perú, Bonjur París, Barcelona i ara està treballant amb la de Nova York.

Va venir per primera vegada a Barcelona fa 13 anys, quan es va començar a construir la torre Agbar, ja que el seu marit hi treballava com a enginyer. A tots dos els va agradar molt la ciutat: tot és molt proper, el clima és ideal, la gent molt assequible... Des de fa uns anys tenen un apartament al carrer Reina Victòria, al barri del Turó Parc, on viu amb el marit. S'hi senten molt bé, ja que és un lloc molt tranquil i agradable de viure. Té el taller a Torrent, a la Costa Brava, i compagina la feina de pintora en el taller amb la vida de família a Sant Gervasi.

La pintura de Kergal

La pintura d'Isabelle neix de la voluntat de sorprendre a través del color, de construir el model amb contrastos vius i saturats, amb una pinzellada dinàmica i vigorosa. Retrata paisatges i escenes urbanes sense la pretensió d'ajustar-se ni al dibuix ni a la forma, si no de servir-se d'aquestes per exaltar les possibilitats compositives i expressives del color. A la Sèrie Barcelona, que aquests mesos exposa a Farga Beethoven i Farga Diagonal, hi ha escenes i racons coneguts de la ciutat de Barcelona. Amb una nova mirada, profundament seductora, omple de taques de colors que no són fruit de l'atzar, sinó d'una mà sàvia que ha incorporat el contrast amb els daurats, els centelleigs de llum, el vitalisme d'aquesta ciutat mediterrània i amb influències gràfiques d'un dels seus genis més destacats, Antoni Gaudí. El mosaic i el trencadís de Gaudí surt en algunes de les obres d'Isabelle en forma de milers d'esquitxades de colors que es fragmenten i es combinen amb màgia. L'artista juga amb les escenes urbanes de Barcelona, amb els seus racons més icònics, per deformar-los, desdibuixar-los i barrejar-los en un decorat de colors que no deixa indiferent. Una evocació oberta i atrevida que es descompon en la tela per tornar a compondre's amb una autenticitat que emociona.•

Redescobrir Olga Sacharoff

▶ **Jesús Mestre Campi**

Una de les fites de la commemoració de la pintora Olga Sacharoff és l'exposició que li dedica el Museu d'Art de Girona, que es podrà visitar fins al dia 2 d'abril. Elina Norandi, comissària de l'Any Sacharoff, ha aconseguit reunir una completa representació d'obres dels diversos períodes i temàtiques de l'artista, des dels seus orígens a París fins a la darrera època, quan va viure al Putxet i al carrer Balmes (ho vam comentar en uns articles a la revista de novembre de 2017). De la temàtica creativa de Sacharoff, l'exposició destaca tres eixos essencials: la poètica de la naturalesa, un món de dones, i la relació amb les seves amistats. Aquests eixos apareixen en els diversos períodes creatius, de vegades tots tres en una mateixa obra: a l'artista li agrada, per exemple, pintar àpats a l'aire lliure, amb presència de natura, animals, flors, dones i amistats.

Sacharoff es va fer, a París, una sòlida reputació com a artista en el període d'entreguerres, però l'esclat de la Segona Guerra Mundial la va portar a establir-se definitivament al Putxet. L'artista va quedar al marge de les noves tendències artístiques que, a partir dels anys quaranta, eren més favorables a l'art abstracta.

L'exposició de Girona està muntada amb molt de criteri i la selecció és molt acurada, cosa que permet gaudir de les obres exposades. Hi ha una bona representació de pintures fetes a Tossa de Mar —lloc on Olga i el seu marit, el fotògraf Otho Lloyd, van passar molts estius— que en part podria justificar que la mostra es faci a Girona i no a Barcelona, la ciutat on l'artista va viure, treballar i exposar durant molts anys. No deixa de ser un petit misteri aquesta decisió, potser atribuïble a la caòtica situació de la política cultural del país. Així, els veïns i veïnes de Sant Gervasi que vulguin gaudir d'aquesta magnífica exposició i redescobrir a una veïna il·lustra del Putxet, s'hauran de desplaçar a Girona.

Autorretrat de la gàbia (1924). Foto: Dani Rovira

Olga Sacharoff, veïna de la Llotja

Potser com a consolació ens queda la mostra "Olga Sacharoff, veïna de Llotja", un simpàtic i suggerent homenatge que un grup d'artistes vinculats a la Llotja de Sant Gervasi fan a l'artista georgiana, i que és pot veure a l'Espai Blanc del carrer Ciutat de Balaguer fins al 16 de febrer. En total són 12 artistes (Carla Arenas, Pepa Busqué, Alicia Gallego, Montserrat Garriga, Núria L. Ribalta, Juan Carlos Lozano, Àngel Martínez, Lourdes Perlas, Pere Pich, Maria José Vela, Andreu Vilasís i Agnès Wasserman), de tècniques artístiques diferents que fan obres a partir d'una interpretació personal de pintures o motius temàtics de Sacharoff, establint un interessant diàleg artístic. Una iniciativa molt d'agrair.•

ARTS i LLETRES

Les ressenyes de Casa Usher

La uruguaya

CASA USHER LLIBRETERS
c. Santaló, 79
casausher.com

La uruguaya de Pedro Mairal (editada a Espanya per Libros del Asteroide) és una novel·la molt breu, quasi un conte de 140 pàgines, però en elles hi trobem vessada la vida de Lucas Pereyra. Lucas és un escriptor de quaranta anys que es troba immers en una crisi existencial —el seu matrimoni no ha resultat com creia i la vida amb la seva dona s'ha convertit en una rutina angoixant, amb el que guanya amb la seva feina d'escriptor no pot mantenir-se per si sol, la paternitat ha suposat sumar por i inseguretats al seu dia a dia...—.

Així, *La uruguaya* és una llarga carta d'amor (o d'amors, de més d'un), una confessió a la seva dona Catalina del que ell creu que va passar més o menys un any enrere i que va causar l'esfondrament del model de família tradicional en el que els dos intentaven sobreviure. I per explicar-ho, necessita explicar la seva història amb Guerra, el detonant de la fractura, la "uruguaiana" que dóna títol al llibre, una noia jove que, malgrat que Lucas gairebé no coneix, s'ha convertit en la projecció del seu desig, amb uns pocs records que té d'ella, uns quants mails intercanviats durant un any amb insinuacions, promeses i fantasies, i la necessitat del protagonista de fugir de la seva quotidianitat. Guerra s'escola fins al moll de l'os de Lucas, en el seu anhel de trobar allò que el faci sentir de nou:

"—Hablaste dormido. Me asustaste
—¿Qué dije?
—Lo mismo que la otra vez: «guerra»".

La novel·la però, no és un triangle amorós perquè hi ha un altre protagonista que Lucas també idealitza: la ciutat de Montevideo, un lloc proper però a la vegada prou estrany per ser exòtic i poder teixir un somni sobre ell, la ciutat que ell veu a través dels ulls de Guerra, la que contraposa al seu Buenos Aires originari, la ciutat on Cortázar també va trobar la seva Maga per *Rayuela.*

El llibre està escrit amb molts diàlegs, amb molts modismes argentins i uruguaians que el fan de lectura àgil i fresca, però també trobem argumentacions sobre temes com la paternitat, la parella o els diners que funcionen com micro assaigs, i molt sentit de l'humor, perquè sense aquest la història seria massa trista, massa derrotes. L'autor Pedro Mairal ha tastat la majoria dels gèneres literaris: poesia, conte, columnes periodístiques, novel·la, guió cinematogràfic... i tria amb precisió cada una de les paraules que escriu per carregar-les de significat, usa el llenguatge per si mateix com els pintors impressionistes que carreguen de pintura cada una de les pinzellades que apliquen al llenç i aporten, a més del color, textura, densitat i profunditat.

El dilluns 22 de gener, Luis Solano, editor de Libros del Asteroide, ens va acompanyar al nostre club per comentar aquesta novel·la.

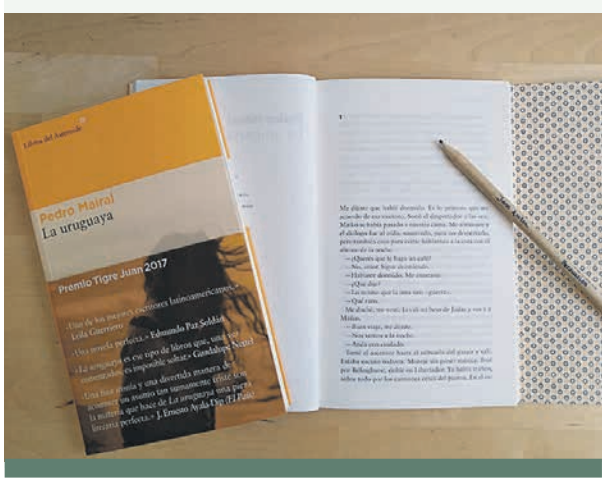

Fotografia: Casa Usher

La Gleva: tots els sentits a flor de pell

Mari Gas presenta dues obres al teatre del Farró

▶ **Marta Trius**

L'espai, els actors i el públic són sens dubte tres dels elements fonamentals de qualsevol obra de teatre, i en el cas del teatre de La Gleva això va quedar molt clar el passat 16 de gener en la presentació de la programació cultural de les setmanes vinents.

Són quatre les obres que podrem gaudir a La Gleva, dues de les quals estan dirigides per Mario Gas, veí del Farró des de fa anys. Tal com la defineix el monologuista Ricardo Moya, l'obra *El sueño de un hombre ridículo* "és un relat que parla d'un estat mental i en cada representació es provoca una sensació nova". Dirigida per Mario Gas i el mateix Moya, aquesta peça de Dostoievski que pot veure's fins al 28 de gener, és la història de l'espècie humana emmarcada en el peculiar viatge iniciàtic d'un home ridícul; aquí la mà de Mario Gas es nota clarament a l'hora de proporcionar proximitat i intimitat, amb una posada en escena exempta d'elements externs que distorsionin el text: "la participació de Mario ha estat decisiva per aconseguir dir-ho tot amb la mínima distància possible", recalca Ricardo Moya. Gas ho defineix com "un espectacle d'autor que al seu moment va tenir un gran acolliment en altres sales i que ara és un luxe portar a un espai com La Gleva".

Aquells que vulguin gaudir d'un Mario Gas gairebé al nu han d'acostar-se entre l'1 i 5 de febrer a veure *Amici Miei*, ell mateix diu que aquest espectacle és "una manera de passar cinc vetllades entre amics recitant alguns dels poemes que més m'agraden, cantant i explicant anècdotes de manera improvisada i senzilla". Una ocasió perfecta per mostrar la seva faceta d'actor a través de la qual fa visibles als seus amics literaris i musicals, i comparteix aquesta amistat amb tots els espectadors.

Fotografia: Teatre La Gleva

D'esquerra a dreta, Jordi Busquets, Pau Berrondo, Mario Gas, Elisa Crehuet i Ricardo Moya al Teatre de la Gleva.

La programació de La Gleva d'aquesta temporada inclou també dos espectacles amb música. D'una banda *No sóc corista, sóc artista*, un concert dramatitzat en el qual l'Elisa Crehuet posa la veu i Clara Ferrer la música al piano (si bé en algun moment també actua), per mostrar un ampli repertori que va des dels cuplets a l'òpera, amb cançons i monòlegs plens de dramatúrgia.

I finalment del 8 al 10 de febrer gaudirem de *Cos meu recorda*, on Paul Berrondo recitarà poemes de Konstantinos Kavafis, una de les figures literàries més importants del segle XX, els poemes del qual "són paraules majors" afirma Berrondo. L'actor estarà acompanyat en aquesta aventura pel guitarrista Jordi Busquets, i entre els dos mostraran la seva especial versió de l'obra de Kavafis. En definitiva un espectacle ple de música i cançons "molt digerible i en el qual ens ho passem molt bé", afirmen. "I més si es fa en espais petits com el de La Gleva que doten de professionalitat i dignitat a les obres i estableixen una relació directa amb el públic" subratllen.

L'Any Pedrolo

El 16 de gener la Generalitat de Catalunya i la Institució de les Lletres Catalanes van presentar l'Any Pedrolo, amb motiu del centenari del naixement de l'escriptor. La comissaria és Anna Maria Villalonga, crítica literària i escriptora, però hi han treballat molt per fer-ho possible Laura Borràs i la filla de l'escriptor, Adelais de Pedrolo (a qui entrevistem a la "Contraportada").

Manuel de Pedrolo i Sánchez de Molina va néixer a l'Aranyó (Segarra) l'any 1918 i va morir a Barcelona el 1990. Des de 1950 va viure al carrer Calvet, al barri de Galvany. Manuel de Pedrolo és un dels escriptors més prolífics i fecunds de la història de la literatura catalana. Autor de més de 120 obres, va conrear tots els gèneres: teatre, poesia (inclosa la poesia visual), narrativa breu, novel·la (amb més de 70 títols), diaris, articles en premsa. Entre 1963 i 1970 va dirigir la col·lecció de novel·la policíaca "La Cua de Palla". La seva intenció era normalitzar a tots els nivells la literatura en llengua catalana, la qual cosa volia dir acostar-la a tot tipus de lectors. Per això va experimentar amb totes les possibilitats, des del "negre" a la ciència-ficció, la novel·la eròtica o el teatre de l'absurd.

Manuel i Adelais de Pedrolo, al Turó Parc, cap el 1955. Foto: Fundació Pedrolo

Tot i mantenir-se força allunyat de la vida pública i dels centres de poder, va ser un autor molt popular. Va rebre una vintena de premis literaris, entre ells el Víctor Català, el Sant Jordi o el Prudenci Bertrana. Sense pretensió d'exhaustivitat, i a banda de les novel·les més conegudes -*Mecanoscrit del segon origen* i *Joc brut*- el corpus pedrolià conté projectes tan ambiciosos com els onze títols del cicle *Temps obert*, la tetralogia de *La terra prohibida* i d'altres obres tan importants com *Cendra per Martina*, *Totes les bèsties de càrrega* i els reculls de contes *Crèdits humans* i *Trajecte final*.

2n aniversari de La vocal de lis

El Passatge Arcàdia va ser l'escenari el dia 16 de desembre de la festa del 2n Aniversari de l'editorial La vocal de lis. Hi va haver música, cançons i un fantàstic pastís de xocolata per celebrar l'aniversari.

També es va presentar la segona novel·la de Tanit Tubau, *Las novias de mi padre*, en un mà a mà entre Tanit i Eduardo Margaretto, que ho va fer molt amè. Margaretto va dir que es tracta d'un llibre de literatura, divertit i que analitza la societat actual. Des del punt de vista d'una adolescent, les xicotes són paradigmes de dones d'avui. I, el pare divorciat, no sap on va.

Poesia Brossa

Una gran mostra de l'obra del poeta de Sant Gervasi

▶ **El jardí**

Brossa no deixa mai indiferent però, a més, l'exposició del MACBA sorprèn. Difícilment es pot veure en una sola visita, ja que hi ha molt i molt material exposat; i és dens; i aprens molt; i et fa sortir tota mena d'emocions: ara entristeix, després fa riure.

L'origen de l'exposició és el 2011, quan el Museu d'Art Contemporani de Barcelona va rebre el dipòsit del Fons de la Fundació Joan Brossa, que aplega el llegat de l'artista. El Fons consisteix en obres manuscrites, documents, correspondència i la seva biblioteca personal, entre altres materials, i constitueix una eina inigualable per abordar l'interessantíssim treball d'aquest artista de Sant Gervasi. Així, el que ofereix l'exposició —s'ha de destacar la feinada dels seus comissaris Teresa Grandas i Pedro G. Romero, així com del MACBA i de la Fundació Joan Brossa— és una selecció de tots aquests materials, ordenats cronològicament, cosa que permet seguir la pràctica artística des dels anys quaranta, en un context sociopolític marcat per la dictadura del general Franco i en una situació cultural caracteritzada per l'absència de propostes avantguardistes i innovadores. Des dels inicis, Brossa du a terme un treball de renovació estètica fonamentat en la investigació literària i artística. Fins al moment de la seva mort, la seva extensíssima producció no deixa de buscar noves formes d'expressió i d'experimentar amb els diferents mitjans.

L'exposició també proposa dialogar i confrontar l'obra de Brossa amb els artistes Marcel Mariën, Nicanor Parra i Ian Hamilton-Finlay. Brossa és poeta, però els seus treballs sempre es troben en l'encreuament de llenguatges. Col·laborador freqüent d'altres artistes, així com de músics, cineastes, ballarins, humoristes i fins i tot mags, la seva obra juga constantment a trencar les convencions i els límits entre disciplines.

Fotografia: Jesús Mestre

Les "cuques" fan guàrdia a l'entrada de l'exposició sobre Joan Brossa.
A sota, un dels poemes visuals del poeta de Sant Gervasi.

Què és la poesia per Brossa?

La visió brossiana de la poesia l'especifica en aquest text: "Essencialment sóc poeta. Actuo en moltes pistes, però el meu punt de partida és la poesia. L'únic que faig és vehicular-la per diferents canals. Decidir quin canal utilitzo és un procés automàtic, inconscient. De vegades faig poesia literària i d'altres vegades m'agafa per fer-ne de visual. Si el poeta té realment coses a dir, les pot expressar en diversos llenguatges sense que deixi de ser poesia. La meva producció teatral, per exemple, l'entenc com a poesia escènica, perquè és una poesia que necessita la quarta dimensió del teatre. El meu no és un teatre declamatori, o literari en el sentit estricte. És un teatre en què el text té tanta importància poètica com el tempo d'una pujada i baixada de teló o el color del mallot d'una ballarina. Tot hi va estretament lligat, com la lletra i la música d'una cançó". (recollit per Jordi Jané: "Joan Brossa, un multipista a Londres", *El Temps*, núm. 441, novembre de 1992, pp 47-48) ●

Foto: MACBA - Fundació Brossa

Mirant el cel des del Farró

La casa de l'astrònom Comas i Solà

▶ **Juanjo Compairé**

Vil·la Urània, el centre cívic que ocupa la que fou casa de l'astrònom Comas i Solà, comença aquest trimestre la seva activitat ordinària, després que l'any passat s'hi fessin alguns actes escadussers. I de quina manera podria començar que no fos recordant la figura de qui havia estat el seu habitant il·lustre?

Així doncs, el dimecres 10 de gener, amb la flamant nova sala d'actes plena de gom a gom, Pere Clotas, de l'agrupació astronòmica de Barcelona Aster, ens va parlar de la figura d'aquest gran astrònom.

Josep Comas i Solà fou un entusiasta i vocacional astrònom en un país molt endarrerit pel que fa a la recerca científica. Ell estava més relacionat amb la Société Astronomique de France, on publicava les seves observacions com aficionat. Observacions fetes amb un telescopi propi de 108 mm. Era l'any 1885 i encara no s'havia matriculat a la Facultat de Ciències de Barcelona. Dit d'una altra manera, va començar a fer d'astrònom de forma autodidacta abans de formar-se com a científic, atès que no va llicenciar-se fins al 1894.

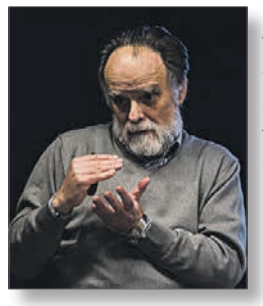

L'observació i la divulgació

Va començar llavors les seves observacions de Mart i també dels asteroides. Va participar en diversos projectes científics del país: era astrònom de l'Observatori Català des de 1895. Però sobretot dirigí les obres de l'observatori Fabra (1902-1904), fet amb un llegat d'un altre prestigiós veí del barri, Camil Fabra i Fontanills.

Comas s'instal·là al Farró el 1899, a una casa que ell batejà amb el nom de la musa de l'astronomia, Urània. Allí disposava d'un telescopi de 156 mm. Aquest telescopi li permetia tenir un més gran camp de visió, mentre que amb el del Fabra podia tenir una visió més puntual.

De mica en mica va obtenir reconeixement social com a membre de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts (1901), de la Societat Astronòmica d'Espanya (1911). Però al mateix temps no deixava de banda el seu vessant divulgador, perquè des de 1893 escrivia regularment a *La Vanguardia* (hi publicà uns 1.200 articles divulgatius!). En els seus escrits va participar en la polèmica sobre els canals de Mart, que ell va considerar, correctament, com a naturals i no obres d'enginyeria.

Comas i Solà va descobrir entre 1915 i 1930 un total d'11 asteroides i un cometa, va observar per primer cop l'atmosfera de Tità i va informar del descobriment de Plutó. Per tot plegat va rebre nombroses medalles i diplomes.

El públic present va aplaudir molt efusivament Pere Clotas, el conferenciant. Per uns moments vam sentir tots plegats la presència de l'insigne astrònom com a convidats a casa seva. Malgrat que ara no tenim el seu telescopi, tothom en sortir va mirar al cel des del mateix lloc on ell el mirava.

Vil·la Urània, a banda de ser la casa de la gent farronenca, segueix la seva història lligada a la divulgació científica. Que el cometa 32/P, nomenat "Comas i Solà" ens guiï cap a bon port! ●

A sobre, l'astrònom i conferenciant Pere Clotas. A la dreta, vista general de l'auditori de Vil·la Urània.

Fotografies: Juanjo Compairé

CENTRE MÈDIC MUNTANER

Obtención, renovación y tramitación permiso de conducir

Certificados médicos oficiales
Grúas **Seguridad privada**
Náutica **Animales peligrosos**
Permiso de armas **Certificados deportivos**

C/ Muntaner 322
Barcelona 08021
Tel. 93 421 76 96
Parking gratuito "Las Américas" (1h)

9:30 – 13:30 / 16:00 – 20:00
De lunes a viernes

Sin cita previa

Autobús: V11, V13, V15, H8, D40, 6, 7, 27, 33, 34, 68
FGC: Muntaner (L6, S1, S2, S5, S6, S7), Plaça Molina (L7)
Trambaix T1, T2, T3: Francesc Macià

SALUT i NUTRICIÓ

El fajol

▶ **Marta Castells**

El fajol és un pseudocereal ja que no pertany a la família de les gramínies sinó a les poligonàcies. Té una forma curiosa, com una mena de piràmide en miniatura.

El fajol té un gust fort i lleugerament dolç. És un gra que escalfa (és ideal consumir-lo a l'hivern i la tardor), i bo per als ronyons. També se sol dir que augmenta la libido. És un gra molt energètic i és millor consumir-lo al matí com a crema de cereal o al migdia.

El valor nutricional del fajol és considerablement superior al dels altres cereals. Els hidrats de carboni són el seu component principal, però també conté proteïna i diferents minerals i antioxidants.

Un 20% del fajol cuit són hidrats de carboni en forma de midó que donen lloc a un índex glucèmic mitjà-baix. És a dir, no provoca pics elevats de sucre en sang. De fet, s'han fet estudis d'observació amb humans en què s'ha vist una relació entre el consum de fajol amb una reducció dels nivells de sucre en sang respecte dels que no en consumien.

Un 3,4% del fajol cuit és proteïna, amb un perfil d'aminoàcids bastant bo i particularment ric en lisina i arginina. Tot i així la digestibilitat d'aquesta proteïna és relativament baixa perquè el fajol també conté substàncies antinutrients que interfereixen en la seva assimilació.

També és ric en minerals com el manganès, el coure, el magnesi i el fòsfor. És un cereal ric en fibra (bàsicament cel·lulosa i lignina). La part més externa del gra conté midó resistent que podria actuar com a fibra prebiòtica (alimentant la fibra intestinal saludable del nostre còlon). Com que té un contingut baix en àcid fític (inhibidor de l'absorció de minerals), els minerals s'absorbeixen bé comparat amb altres cereals.

Conté antioxidants com la rutina, que sembla que disminueix el risc de patir un atac de cor, ja que prevé la formació de coàguls. També, la rutina, ajuda a eliminar la radiació del cos, per tant, és bo menjar-lo junt amb una sopa de miso després de què us hagin fet radiografies.

Una curiositat del fajol és que tolera molt malament els pesticides i altres tòxics que es fan servir habitualment als conreus intensius.

Tot i que el fajol no conté gluten, cal anar amb compte a l'hora de comprar-lo i vigilar que estigui certificat sense gluten (icona de l'espiga barrada). La raó és que les plantes envasadores comparteixen instal·lacions per aquest tipus de gra i les que tenen gluten. El mateix risc hi ha quan el comprem a granel: hi pot haver contaminació creuada.

A LA CUINA

A la botiga trobareu el gra, la farina (que és ideal per fer creps i pa) i la pasta de fajol (*soba*). El gra, cal rentar-lo abans de consumir-lo, i si el torreu lleugerament us escalfarà interiorment molt més. Si el deixeu en remull tota la nit, inactivareu part dels seus antinutrients i, per tant, serà més digestiu i millorareu l'assimilació dels minerals que conté.•

El fajol és un gra molt energètic i és millor consumir-lo al matí com a crema de cereal o al migdia.

CUINA DE MERCAT

Plats llaugers per després de festes

▶ **Blai Pérez**

Conill escabetxat

Ingredients per a 4 persones:

1 conill sencer a trossos
1 pastanaga gran
2 fulles de llorer
1 culleradeta de pebre negre en gra
1 got de vinagre blanc o de poma
1 got de vi blanc
1 got de brou de verdures
4 patates mitjanes
Oli d'oliva verge extra
Sal

Elaboració:

Netegem i salpebrem el conill, el saltegem en una cassola fins que quedi daurat. Al mateix temps pelem, netegem i laminem la pastanaga, l'afegim al conill juntament amb el llorer, el pebre negre en gra, el vinagre i coem 5 minuts. Tot seguit afegim el brou i deixem coure a foc baix uns 20 minuts.

Al mateix temps bullim les patates senceres i sense pelar. Es servirà per persona un plat amb conill amb salsa i una patata per acompanyar. Ideal per després de festes al ser carn blanca.

Elaboració:

Piquem amb una batedora els alls i els julivert. Netegem a raig d'aigua els calamarsets, els escorrem i sequem amb un paper de cuina, un cop secs els posem a daurar en una paella, i els anirem pintant amb la salsa verda, i abans de retirar-los del foc rectificarem de sal i pebre.

Al mateix temps anem preparant l'amanida, netegem les fulles verdes, els tomàquets i les nyàmeres i la ceba pelades, els tomàquets tallats en dos i les nyàmeres i la ceba a lamines fines, ho amanirem i barrejarem tot i ho servirem al plat al costat dels calamarsets. Bon profit!•

Calamarsets amb amanida

Ingredients per a 4 persones:

800 gr / 1 kg de calamarsets nets
100 gr d'amanida variada
1 ceba tendra
200 gr tomàquets xerri
100 gr nyàmeres
2 o 3 alls crus
½ taca julivert picat
Sal
Pebre
Oli d'oliva verge extra
Vinagre de Mòdena

Fruites Alcalá, amb José María Alcalá

'Al mercat oferim un tracte personal i una orientació directe'

Josep Xurigué (@josepxurigue)

En José María és un fruiter sòlid amb molt d'ofici al darrera. Coneix els secrets de la fruita i ha après l'ofici de la selecció de la fruita i verdura de la seva familia. Ara ha estrenat una nova parada, amb il·luminació òptima i unes condicions més còmodes per treballar i atendre millor a la clientela. Una estrena en un mercat que ha rebut un nou impuls aquest Nadal. Us convidem a conèixer la parada del José Maria, la seva trajectòria i algun secret per conservar millor la fruita. Som-hi!

Com va ser el teu inici al mercat?
Vaig començar a la parada aquí al Mercat de Sant Gervasi quan tenia 16 anys. Ja n'han passat 40! Els meus pares ja tenien parada al mercat. Aleshores les parades del mercat, com les de fruita i verdura, eren a l'exterior. No va ser fins després que es construí l'actual mercat amb les parades interiors. He vist, per tant, una evolució destacada i molts canvis. Canvis als que ens anem adaptant sempre amb la mateixa vocació d'oferir bones solucions a la clientela.

José María, què ofereix com a valor singular fruites Alcalá?
Portem molts bons productes de **quilòmetre 0**. Dur molts anys d'ofici, et dona coneixement i una relació de confiança amb els pagesos amb qui treballo. Són de Viladecans i del Maresme, a Vilassar. De la pagesa amb qui treballo a Viladecans, prop d'El Prat, porto unes carxofes boníssimes. Conèixer l'orígen és assegurar-ne la qualitat. I oferim molt bons tomàquets a l'estiu, com també amb la coliflor i els bròquils de proximitat.

En aquest moment, entrem en la temporada de les **mandarines, les taronges o bé el maduixot** que ve de Huelva. La maduixa del Maresme no arribarà fins el maig o juny. I quan s'inicia la **temporada de bolets** m'agrada oferir a la clientela una àmplia selecció amb rovellons, camagrocs, rossinyols i ous de reig, entre d'altres.

Podem trobar una selecció de fruita d'importació a la teva botiga?
Procuro tenir les millors fruites quan són bones en **orígen**. Així, ofereixo la pinya que ha vingut en avió i ha estat tallada en el seu punt de maduració, per poder-la gaudir aquí un dia després. O les cireres que ara són molt dolces i vénen de Xile i l'Argentina. També en aquests moments hi ha un meló de molta qualitat que ve del Brasil.

Per últim, puc dir que cada vegada són més valorades i demanades fruites exòtiques com el mango, a més d'altres fruites com els nabius, els litxis xinesos o el rambutà de Tailàndia.

Amb gairebé 40 anys al mercat has observat molts canvis?
Sí, però l'essencial, que és donar un bon servei al client i aconsellar-lo perquè mengi

la millor fruita i verdura possible, no ha canviat. Abans, les compres eren a diari. Ara per diferents circumstàncies, les persones concentren la seva compra en un dia a la setmana. Abans, la fruita es comprava i es consumia el mateix dia i el gènere havia de ser més madur. Ara la fruita es vol que duri algun dia més a casa.

En aquest sentit, hi ha trucs senzills i eficaços. Per exemple, **si voleu conservar més temps i en les millors condicions els plàtans**, el millor sistema és guardar-los a la nevera dins d'una bossa de plàstic tancada.

Com és la teva filosofia amb la clientela?
La fruita i la verdura ha de ser de primera qualitat i ha de ser molt bona. M'agrada oferir un tracte familiar i poder orientar molt bé per satisfer les diferents necessitats de cada client. A vegades els dic que agafin una fruita o una verdura en lloc d'una altra, perquè aquell dia surt més bona. Això no ho pots fer en un supermercat, on no et poden ni saben orientar-te. **El tracte que donem al mercat és personal i directe.**

De moltes famílies de clients ja vénen la segona generació; vénen a comprar els seus fills. Ens coneixem de molts anys. I aprofiten el **servei a domicili** que oferim, des d'on rebem i repartim comandes al telèfon **93 211.62.49.**

Per acabar, José Maria, consideres important la relació del mercat amb el barri?
Sí, els mercats som un espai de relació, oberts al veïnat i a les entitats del barri. I a la vegada ens agrada sortir i donar-nos a conèixer. Ja ho feien els meus pares. Així cada any participem a la Fira de la Primavera muntant un estand al carrer de Muntaner. Em sembla que és una bona ocasió per donar a conèixer la parada i el mercat, **i fer tots junts barri.**•

Fotografies: Mercat de Sant Gervasi

MERCAT DE SANT GERVASI
ASSOCIACIÓ DE VENEDORS
www.mercatdesantgervasi.com

Plaça de Joaquim Folguera, 6
Tel. 93 4177874

Horaris:
Dilluns, dimecres, dijous i dissabtes: de 8:00 a 14,30 h.
Dimarts i divendres de 8:00 a 20:30 h amb una aturada al migdia

Serveis:
• Aparcament
• Repartiment a domicili

Troba'ns a:

Mercat de Sant Gervasi

Menja bé, menja sa, menja del nostre mercat!

AVIRAM
Aviram La Moreneta
Polleria Chelo

BAR
Bar Cafeteria El Mercat

CANSALADERIES
Ginés i Loli

FORMATGES
La fromagerie, *la cava del formatge*

CARNISSERIES
Carnisseria Farran
Carnisseria Miquela Artés
Carnisseria Chelo

FRUITES I VERDURES
Fruites i verdures Alcalà
Carles i Susi
Fruites i verd. Salcedo
La Selecta

LLEGUMS
Llegums Sumarroca

PASTA FRESCA
Farina Pasta Fresca

PEIXATERIES
Peix de platja César
Peix i marisc Ramon
Peix fresc Cesar 2
Peix de Platja Olivé

PESCA SALADA
La Bacallaneria de Sant Gervasi

QUEVIURES
Alimentació Sant Gervasi

Adultisme

▶ **PIJ Sarrià-Sant Gervasi**

Quin fet comú comparteixen reivindicacions històriques com les demandes pels drets del col·lectiu LGTBI, la lluita pels drets civils de les persones racialitzades als Estats Units o les proclames actualíssimes del feminisme contemporani? Primer de tot, el fet que aquells que van començar les reivindicacions pertanyien a un col·lectiu discriminat, fet que complicava la seva vida en el si d'una societat. Ser negre als Estats Units significava assumir l'apartheid, feines precàries o vulnerabilitat judicial; el col·lectiu LGTBI a l'Estat Espanyol va patir la repressió del règim: la *Ley de vagos y maleantes* i, posteriorment, la *Ley de peligrosidad Social* permetia la detenció de persones homosexuals i el seu tancament en un manicomi per aconseguir la "rehabilitació"; els feminismes contemporanis s'han dedicat a posar damunt la taula les desigualtats de gènere en tots els camps socials, començant pels repartiments de tasques en el context familiar o l'equiparació de sous en el món laboral, fins a la conseqüent denúncia d'una societat enterament heteropatriarcal l'expressió més nefasta de la qual és la violència masclista.

Quan aquestes reivindicacions es van manifestar per primera vegada, la gent del moment les rebé amb menyspreu o incomprensió, com si fos un capritx inventat. Això és així perquè la societat que rep les queixes està bastida a partir dels privilegis (conscients o no) d'aquells que no pateixen l'exclusió pel fet de ser persones de color, dones, o d'orientació sexual no normativa. Un cop que la lluita per una reivindicació comença, la batalla es juga en el camp públic. Quan s'aconsegueix que el debat es tingui en el conjunt de la societat, televisions públiques i ràdios, la relació de poder pot començar-se a equilibrar i la part haurà defensat aferrissadament la fita d'haver esdevingut subjecte polític.

El privilegi de l'adult

Si hem fet aquesta breu explicació sobre lluites històriques recents és perquè ben aviat es començarà a parlar d'"adultisme". Aquesta paraula (estranya i ortopèdica, sí) indica un privilegiat, l'adult, i un menyspreat, l'infant o el jove. De quina manera s'expressa l'adultisme? En el tracte del no-adult com a objecte. En l'àmbit privat això es manifesta no deixant-lo parlar, fent-li passar vergonya davant d'altra gent, pegant-lo "perquè espavili" o assignant-li un gènere segons el sexe. En el públic, en la desigualtat de sous, drets laborals o responsabilitats en una feina que un adult també desenvolupa amb millors condicions laborals al·legant inexperiència. També en el risc d'exclusió social, molt més elevat entre els joves o en la incapacitat d'emancipar-se, malgrat ser una necessitat fonamental per obtenir més responsabilitats –allò que diuen que els hi manca.

Pregunteu-vos, doncs, si sentiu que teniu el privilegi de ser adults o que, si sent joves, gaudiu de ben poc benestar material i seguretat econòmica per construir una vida.●

El Punt d'Informació Juvenil (PIJ) de Sarrià-Sant Gervasi té la seu a la **Casa Sagnier**
Tel: 93 414 01 95
web: ***casaldejoves.casasagnier.net***
informaciojoves@casasagnier.net

'La coral ensenya a conviure musicalment amb els altres'

Entrevista a tres cantaires del Cor Albada

▶ **Elena Bulet** (@elenabulet)

DES DE FORA.
La gent té una imatge equivocada d'un cor. No coneix el compromís que suposa la música. Des de l'exterior, la coral sembla seriosa, fins i tot friqui. Es pensen que cantem cançons molt clàssiques. Fins i tot m'han preguntat alguna vegada si cantàvem òpera.

LA REALITAT.
Cantar en grup és conviure amb gent a partir de la música. Es crea un vincle molt fort. Necessites el coixí del grup. Cantant en grup pots fer coses que sola mai faries. Es generen harmonies...

*Aquestes són les opinions de tres cantaires del cor Albada. La coral forma part de l'Agrupació Cor Madrigal. És un cor de joves, que ja fa més de 50 anys que està actiu i que actualment assaja a Vil·la Florida. La Maria Riu (presidenta) té 24 anys i des dels 3 anys ja cantava. Com ella, l'Anna Albaladejo, que aquest any s'ha incorporat a la coral. La Maria Antònia, en canvi, en té 29 i ha cantat més de 7 anys a l'Albada, tot i que recentment l'ha deixat. La Maria (**MR**) és contralt, mentre que l'Anna (**AA**) i la Maria Antònia (**MA**) són sopranos.*

Què heu après del cor Albada?

MR: La manera de fer. Des que estic al cor, he millorat molt la lectura de partitures, l'afinació, també he començat a fer classes de cant...

AA: No només el cor Albada, sinó que totes les corals et canvien. Ensenyen a conviure musicalment amb els altres. T'has d'adequar a la coral. Canvia el so, les veus, el timbre de cada persona...

MA: T'ensenya a assolir comunicació musical. Hi ha dinàmiques internes entre els cantaires que formen el cor. És màgia que peces tan diverses després acabin encaixant.

Què sentiu quan canteu?

MR: Cantar és una forma d'expressió i de creació. Sobretot si cantes en un cor, perquè conjuntament generes alguna cosa.

AA: Alegria. És una forma de transmetre sentiments.

MA: Vitalitat. Si un dia estàs desanimada, ajuda molt.

Cal tenir bona veu per entrar al cor?

MR: Albada és un cor que intenta ser un lloc d'aprenentatge. No fem fora ningú. Si no has cantat mai, l'important és que vulguis millorar. Són ganes i compromís. T'hi has de voler implicar.

AA: Has de tenir una base musical. Però és normal no tenir bona veu si no has cantat mai. Es tracta d'anar exercitant el múscul.

Després d'estar anys al cor, l'heu vist evolucionar?

MR: Quan vaig entrar era de les més joves del cor i ara ja gairebé no queda ningú de la meva generació. Vius el canvi de gent. És un cor jove i es nota la diferència d'edat. Cada generació és diferent. Tot i que sap greu, quan algú comença a sobrepassar la mitjana potser té ganes d'anar cap a una altra banda...

El paper del director deu ser clau en una coral...

MR: El director ha de saber com vol que soni el cor i fer-lo caminar en aquella direcció. Ajuda el fet de tenir un objectiu.

MA: Ha de saber connectar amb la gent jove, però alhora també tenir una mica d'autoritat.

Què és per vosaltres la música?

MR: És quelcom molt especial. Només amb uns sons, se'ns generen emocions.

AA: És una forma diferent de veure la vida. Gràcies a la música hi ha coses que les vius de manera diferent als altres. Aconsegueix transportar-te a altres llocs.

MA: Vida social i records.

L'entrevista flueix, mai més ben dit, com la música. Les tres cantaires riuen molt i reflexionen de manera distesa. Quan els demano pel color de la seva corda, la Maria considera que les sopranos són de vermell brillant i les contralts de blau. L'Anna, en canvi, li posa groc a les primeres i verd a les segones. La Maria Antònia defineix a les sopranos amb el blau i comparteix el verd de l'Anna per les contralts. Més enllà d'aquest exercici cromàtic, expliquen que hi ha una rivalitat amistosa entre les dues cordes. Ara bé, quan els demano si em poden cantar alguna cosa, les tres es posen d'acord. Expliquen que és complicat, que calen mínim 4 persones per fer-ho! Llàstima. Caldrà escoltar-les en concert.●

Fotografies: Elena Bulet

La contrapartida de @elenabulet

La regla és un negoci?

Els productes són cars, però necessaris

Sabem que tenir la regla és una despesa econòmica, però hem d'intentar adaptar-nos-hi de la millor manera. Per molt que es renegui de les compreses i dels tampons, una pot ser clàssica i no voler provar grans innovacions. Són pràctics, es troben a tot arreu i són fàcilment utilitzables. A més, no cal rentar-los mai i són d'un sol ús. I si ho agafes com a rutina, ja t'acostumes a portar-los sempre a sobre. Tot i així, si t'oposes pagar a les grans multinacionals, també pots trobar el teu producte a mida. Per exemple, utilitzar alternatives ecològiques com les compreses de tela. Entitats com el Casal de Joves de Casa Sagnier van organitzar tallers diversos.

A l'esquerra, una copa menstrual i, a la dreta, un tampó.

Hi ha alternatives a les imposicions

Davant taxes masclistes, busquem l'alternativa. Els productes d'higiene que consumim durant la menstruació estan taxats amb un IVA del 10%. I si cada dona té de mitjana 507 regles a la vida, els números no ens són favorables. Per aquest motiu, val la pena fugir d'imposicions.Una de les alternatives és la copa menstrual. El preu oscil·la entre els 15 i 30 euros i pot durar fins a 10 anys. A més, la capacitat mitjana és de 30 ml i aquest fet suposa que no s'ompli fins a les 12 hores aproximadament. La copa menstrual és també un producte que no contamina el medi ambient i frena el ritme frenètic de consum. Que no ens ho imposin. Siguem crítiques i decidim per nosaltres mateixes.

Sales d'estudi de cara als exàmens d'hivern

L'Ajuntament de Barcelona obrirà 3 sales d'estudi puntuals al districte de Sarrià-Sant Gervasi a partir de dilluns dia 8 de gener i fins el dia 2 de febrer per tal que els estudiants disposin d'espais adients per preparar els exàmens d'hivern.

— **Sala d'estudi Joan Maragall**, C. Sant Gervasi de Cassoles, 85 (Biblioteca Sant Gervasi – Joan Maragall). Horari: de dl. a dv. de 21 a 1 h. Cap de setmana, dissabtes de 10 a 21h i diumenges de 9 a 21h

— **Sala d'estudi Clarà**, C. Dr. Carulla, 22-24 (Biblioteca Clarà). Horari: de dl. a dv. de 20.30 a 1 h

— **Sala d'estudi nocturna Collserola**. C. Reis Catòlics, 16-34 (Centre Cívic Vallvidrera-Vázquez Montalbán). Horari: de dl. a dv. de 21 a 1 h

la caseta
LLAR D'INFANTS
Calle Munner, 7
08022 Barcelona
Telf.: 648 770 310
659 404 349

ALEGRÍA, BUEN HUMOR Y FAMILIARIDAD
Cocina propia y zona exterior soleada

En la Caseta los niños se sienten como en casa. Tenemos clases con pocos niños en cada una para que cada uno reciba una atención personalizada y se sientan felices.

REFORMAS MODERNAS S.L.
Más calidad, más detalle, mejor precio.
• REFORMAS DE LOCALES COMERCIALES
• REFORMAS INTEGRALES DE PISOS
• ELECTRICIDAD •FONTANERÍA
• PLADUR •PARQUET

PRESUPUESTO SIN COMPROMISO
+34 634 61 42 90
Carrer Font, 16 08905
L'Hospitalet de Llobregat Barcelona
www.reformasmodernas.com
info@reformasmodernas.com @reformasmodernasbcn

EL FARISTOL

BarnaSants 2018

La cançó d'autor més destacada als Països Catalans i en l'àmbit internacional

El jardí

El dilluns 15 de gener es va fer a la Fàbrica Damm la festa de presentació de l'edició d'enguany de BarnaSants. Pere Camps, director d'aquest festival dedicat a la cançó d'autor, va fer la presentació del festival i va destacar les seves principals fites que són les següents: es recorda a Manuel Vázquez Montalban, reconegut escriptor i gran pensador crític, al cap de 15 anys de la mort; s'ha fet una selecció de les propostes de cançó d'autor més destacades tant dels Països Catalans com en l'àmbit internacional; Argentina, és el país convidat, amb 16 concerts; també hi ha la presència d'artistes d'Euskal Herria (Muguruza, Junkera, Gotzan i Ordorika) i un cicle de programació italiana encapçalat per una actuació molt especial de Giovana Marini, un dels grans referents de la cançó social italiana. Entre els artistes dels Països Catalans, hi ha projectes molt atractius: un tribut de diversos artistes a Ramon Muntaner, un record a les revoltes del 68 de la mà de Joan Isaac; Cesk Freixas amb un homenatge a Manuel de Pedrolo; i Maria del Mar Bonet realitzarà tres concerts a Castelldefels, Vic i Cuba.

La vetllada va acabar amb un tastet d'actuacions de diversos participants al festival, entre ells Ivette Nadal i Caïm Riba, Joanjo Bosk, la proposta feminista de la Mirada VIoleta i Jabier Muguruza.

Pel que fa a Sant Gervasi, s'hi faran 11 del centenar de concerts, tots ells a Luz de Gas, al carrer Muntaner. Són els següents:

Divendres 2 de febrer

Albert Fibla: *De tornada d'enlloc*

Albert Fibla és un personatge ben conegut dels escenaris del BarnaSants, que ara recupera per testar les seves composicions a punt d'editar. Cinc anys després de presentar *Mocambo i altres contes* (Picap, 2013), el badaloní es retrobarà amb l'escenari amb el gust d'escampar les seves cançons, clares, directes i senzilles. Les que ha publicat i les noves, que ben aviat es convertiran en el seu sisè disc. Un retorn per recuperar vells amics.

Luz de Gas / 21 h / 12-15 €

Divendres 16 de febrer

Joan Masdéu: *Innocents*

El pop d'autor del reusenc **Joan Masdéu** visita el festival BarnaSants per compartir les cançons valentes i rebels d'*Innocents* (Satélite K, 2017). El nou disc de l'ex-cantant de **Whiskyn's** sonarà farcit de cançons provocadores i arriscades.

Luz de Gas / 21 h / 12-15 €

Dissabte 24 de febrer

Cabareta.

L'espectacle musicoliterari *Cabareta* adapta els textos de **Maria Molins** i una selecció de peces escrites i composades per **Bàrbara Granados**. El duet format per **Molins** i **Granados** és capaç de convertir un monòleg shakesperià en un blues, de posar un personatge de Mercè Rodoreda a interpretar un cuplet al Raval o de dur els espectadors a imaginar el món del 3023. L'espectacle va ser estrenat el festival Grec 2017.

Luz de Gas / 21 h / 12-15 €

Dissabte 3 de març

Enric Hernàez: *Himnes*

El cantautor barceloní es posa a prova i afronta el repte de gravar un disc amb cançons pròpies i revisitacions en directe, *Himnes* (Picap, 2018). **Enric Hernàez** versionarà peces d'artistes com **Pi de la Serra**, **Víctor Jara**, **Chico Buarque**, **Ovidi Montllor** o **Paco Ibáñez**, i al mateix temps també interpretarà temes propis i poesia musicada. Tot plegat, acompanyat de la banda habitual i amb convidats com **Joan Isaac**, **Pere Martínez**, **Anna Ferrer**, **Mercè Serramalera** i **VerdCel**.

Luz de Gas / 21 h / 12-15 €

Divendres 9 de març

Frans Cuspinera: *Garoina*

El primer disc del garriguenc **Frans Cuspinera**, *Garoina* (Picap, 2017), és una travessia pel folk i les textures de fusta i corda de la Mediterrània. Guanyador del Premi Carles Sabater 2017, atorgat pel Centre de la Cultura Catalana d'Andorra, per la cançó "Jo sóc d'un paisatge", **Cuspinera** factura una primera referència molt acurada i de qualitat sorprenent.

Luz de Gas / 21 h / 12-15 €

Dissabte 10 de març

Èric Vinaixa: *Caos a mig camí*

El músic de Miravet presenta el seu darrer disc, *Caos a mig camí* (Picap, 2017), un dels 50 millors treballs de l'any, segons la crítica. Preciosisme, intimitat, emoció, intensitat i molts colors. Amb un llenguatge propi, hereu de les seves arrels pop, rock, blues, soul i d'autor més vintage, *Caos a mig camí* ens parla a cor obert de les reflexions vitals d'un músic entrant als quaranta i que recull la seva manera de veure el món.

Luz de Gas / 21 h / 12-15 €

Dissabte 24 de març

Montse Castellà: *Presentació disc*

El quart àlbum de la tortosina l'edita el segell de **Paco Ibáñez**, que també ha col·laborat al treball, tota una evolució eclèctica de **Montse Castellà**. La nova referència de la cantautora serà un doble CD ple de vitalitat, compromís, poesia i filosofia. En el pla musical sonarà més lluminós i variat que els anteriors. A més d'**Ibáñez**, a la gravació també hi han col·laborat **Carmen París** i **Txarango**.

Luz de Gas / 21 h / 12-15 €

Divendres 6 d'abril

Zebda

Els germans occitans **Mouss i Hakim Amokrane** irrompen amb la versió acústica del projecte que ha determinat la seva herència sonora, Motivés.

Luz de Gas / 21 h / 20-25 €

Dissabte 7 d'abril

O Val das Mouras:*A xustiza pola man*

La banda de l'Hospitalet de Llobregat presenta un segon treball *A xustiza pola man* (autoeditat, 2017), basat en deu textos de Rosalía de Castro. **O Val das Mouras** és una formació de pop-folk d'arrels atlàntiques i en el nou àlbum segueixen emmirallats i investigant en l'obra de la poeta gallega. Escrits fa més de 130 anys, el grup recupera deu manuscrits sobre les desigualtats, la injustícia social o l'abandonament de la terra i els transforma en deu cançons de sonoritat celta.

Luz de Gas / 21 h / 12-15 €

Divendres 13 d'abril

Gabo & Colectivo Marcapiel: *Pop sostenible*

El grup nascut expressament al BarnaSants 2016 per homenatjar al cantautor rocker argentí **Luis Alberto Espinetta** reapareix ara com a septet. Liderats pel cantant i guitarrista **Gabo Urdiales**, el projecte amb seu a Barcelona es vertebra amb set nous membres.

Luz de Gas / 21 h / 10 €

Dissabte 14 d'abril

Les Kol·lontai: *Cançons feministes per la llibertat i la igualtat: Cançons violetes*

El quartet de veus femenines, que va promoure l'any passat el festival BarnaSants, clou la 23a edició amb la presentació del seu primer disc. **Montse Castellà**, **Sílvia Comes**, **Meritxell Gené** i **Ivette Nadal** han vertebrat **Les Kol·lontai** a través de cançons feministes per la llibertat i la igualtat. Després d'actuar en directe arreu dels Països Catalans, clausuraran el BarnaSants 2018 i presenten el seu primer àlbum.

Luz de Gas / 20:30 h / 12-15 €

Segueix-nos al web!

www.eljardidesantgervasi.cat

Llegeix totes les notícies anteriors, assabenta't de l'agenda cultural, hemeroteca, xarxes socials...

Directori d'empreses · Racó dels veïns · Hemeroteca · Xarxes Socials

GERVASIENTOS:
Capítol 9: S e r g i

▶ **Juan José Álvarez G.**

No es podria explicar amb certesa com va ser que el Javier va sobreviure a l'accident. Com va ser que després de rebre un cop en el cap que li va donar Martí i ser llançat per Ricard i els seus amics, des d'una llanxa enmig de mar de Barcelona, l'aigua ho va tornar a la vida. Mes avanci ell l'hi preguntaria també, però l'única resposta que trobaria serien les seves ànsies de venjança. Nou anys després d'aquella terrible nit d'estiu i després de reunir una petita fortuna, el Javier va decidir usar tots aquests diners, per acabar amb la vida de cadascun dels Gervasientos, començant pel qual considerava més petit: SERGI.

Era un dia de primavera de l'any 2016. La festa de Sant Medir estava molt a la vora. El mercat de Galvany en Sant Gervasi estava ple de persones i el negoci del Sergi i la seva família anava molt bé. Després de nou anys sense veure als Gervasientos, l'única cosa que seguia retrunyint en la seva ment era el terrible secret del que havia estat còmplice i del que sempre estaria penedit. No obstant això, intentava cada dia despertar i enfocar la seva ment en el futur i no en el passat. Va ser llavors quan va rebre una notificació en facebook sobre Martí, el gervasiento, que havia donat el mortal cop en el cap al Javier. En aquesta notificació, el Martí explicava que es casaria en deu mesos amb la Lía, una companya d'institut al que Sergi també coneixia.

Després d'assabentar-se d'aquells plans del Sergi va sentir certa enveja. Des de l'accident on el Javier havia "mort" fins a aquest moment, sabia que cadascun dels Gervasientos s'havia obsessionat amb oblidar. Uns viatjant pel món, uns altres bevent, alguns treballant i uns altres es drogaven per trobar la mort. Ell en canvi, s'havia refugiat en el seu negoci familiar, en la seva passió per la xarxes socials i en el penediment que ho menjava per dins.

Al capvespre del dia de Sant Medir, Sergi havia sortit amb bicicleta per la carretera de les aigües. Després d'arribar al mes alt, va tornar per l'avinguda Tibidabo i en girar en una cantonada es va adonar que un cotxe negre venia baixant després d'ell. Primer va pensar que era una persona més així que va disminuir la velocitat per deixar-ho passar, però aviat es va adonar que el cotxe va fer el mateix. Va voler detenir-se, però el cotxe estava a uns metres i podia atropellar-ho. Va accelerar i el cotxe negre va accelerar també. De sobte les llums altes del cotxe es van encendre. El blau fosc de la nit es va il·luminar al mateix temps que el cotxe va córrer per atropellar-ho. El Sergi va anar-se a tota velocitat, però el vehicle motoritzat era molt mes ràpid. Li va donar abast de seguida i a l'últim moment quan tot semblava

perdut, el Sergi va saltar rodant muntanya a baix mentre la bicicleta era aixafada pel vehicle que es va detenir en sec. Després tot va ser foscor.

El Sergi va obrir els ulls. Es trobava en una habitació tancada, sense finestres i amb una sola porta. Estava tirat en el sòl amb la mateixa roba que portava en el seu passeig per la muntanya, però plena de terra i el cos copejat. Es va obrir la porta i va entrar un home vestit tot de blanc, amb màscara de doctor que solament deixava veure els seus ulls. Aquests ulls innocents que ara irradiaven odi. Uns ulls que el Sergi va reconèixer immediatament, però dels quals no donava crèdit. Eren els ulls del Javier, però això no podia ser. Javier havia mort gairebé deu anys abans. Com era possible tenir-ho enfront d'ell novament?. "Perdona'm – va ser el primer que va dir el Sergi i el Javier es va sentir descobert – Aquests anys he anhelat poder demanar-te perdó per tot el que et vam fer. Per no defensar-te quan vaig haver d'i per haver mentit a la teva família i a la policia. Perdona'm Javier, va dir novament i el Javier ho va mirar sense dir res. Va tancar la porta i es va marxar apagant la llum, submergint tot en l'absoluta foscor novament...

Continuarà...

El cinema lliure, de la platja a la biblioteca

▶ **Juanjo Compairé**

Un any més, el cinema lliure i independent que a l'estiu podem gaudir a la platja de la Barceloneta (i altres del litoral) ara el podem veure a les nostres Biblioteques. Aquest cicle de pel·lícules està organitzat per Mago Productions i vol, en les seves paraules, "presentar de forma gratuïta cinema de qualitat i fet a casa nostra".

La Biblioteca de Sant Gervasi Joan Maragall té ja una llarga tradició en la introducció de l'audiovisual en un espai que, més enllà dels llibres, esdevé un lloc de cultura i intercanvi. Per això ha estat la Biblioteca escollida per obrir el cicle, que més endavant es passejarà pel Vapor Vell de Sants, per la Mercè Rodoreda del Guinardó i altres, entre el 16 de gener i l'11 d'abril.

Dimarts 16 de gener, doncs, Giuliana Amano, de la mà de Laura Pla, va presentar la primera peça, el molt conegut film de la mexicana Trisha Ziff, *La maleta mexicana*. La cinta explica el viatge de dues capses de negatius dels fotògrafs Robert Capa, Gerda Taro i David Seymour, "Chim", amb imatges de la guerra civil espanyola. Aquests negatius van restar amagats al llarg de 70 anys, fins aparèixer a Mèxic i ser exhibides a Nova York. El seu viatge va ser, doncs, paral·lel al de molts exiliats republicans que van ser acollits per la societat i el govern mexicans. La pel·lícula juga també amb el paral·lelisme entre la pèrdua d'aquestes imatges i

Fotografia: Juanjo Compairé

A dalt, aspecte de la sala d'actes de la Biblioteca de Sant Gervasi en la primera projecció de Cinema Lliure. A sota, Giuliana Amano.

la de molts cossos de republicans afusellats i enterrats en camps i cunetes.

La projecció, com es farà a totes les següents, anava precedida d'un curtmetratge dels presentats al concurs "Bibliocurts" (que, com recordareu, és un festival que es fa en aquesta Biblioteca).

El públic, que omplia la sala d'actes, va seguir amb molta atenció la projecció i va aplaudir al final. El cicle continua amb *Freightened, el preu real del transport marítim*, precedit també per un altre curtmetratge de "Bibliocurts". •

Programació:

▶ **Laura Pla i Iliana Loukopoulou**

Del 16 de gener a l'11 d'abril torna el cinema lliure a la biblioteca, el cicle de documentals i curtmetratges que té lloc a diverses biblioteques de Barcelona.El cicle, que s'organitza per segon any va a càrrec de "Cinema Lliure", l'organització que també està al càrrec de la mostra "Cinema Lliure a la Platja", que se celebra cada estiu a les platges de Barcelona, Badalona, El Prat de Llobregat i Mataró. Bibliocurts s'encarrega de seleccionar els curtmetratges que es projectaran abans dels documentals amb el propòsit de complementar i enriquir les sessions. Aquest any s'han escollit 12 curtmetratges de la programació de l'edició 2017 del festival.

Aquest any es projectaran els següents documentals:

—***La maleta mexicana*** de Trisha Ziff (Mallerich Films Paco Poch, 2011)

—***Freightened. El preu real del transport marítim*** de Denis Delestrac (Polar Star Films, 2016)

—***Generació 3.0*** de Mikel Mas (Cornelius Films, 2011)

—***Demà al mar*** d'Ines Thomsen (Polar Star Films, 2006)

—***No todo es vigilia*** d'Hermes Paralluelo (El Dedo en el Ojo, 2015)

Les sessions són gratuïtes i es procura que els directors i/o els productors assisteixin a la projecció per presentar els seus films.•

PER ALS PETITS DE CASA

Frases fetes

1. Anar a pas de tortuga
2. Empipar-se com una mona
3. Lligar els gossos amb llangonisses
4. Agafar el bou per les banyes

Busca el significat de cada frase feta:

A. Estar molt enfadat

B. Encarar els problemes sense por

C. Anar molt lentament

D. Gaudir d'abundància i benestar

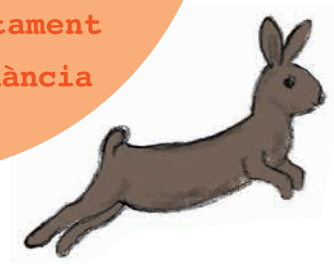

La cançó del cérvol

Des de casa un cervató,
mirava pel finestró;
va veure passar un conill
fugint del perill.

Cérvol, cérvol, cervató,
obre'm que ve un caçador!
El caçador va passar
i ho van celebrar.

Van fer una festa major,
menjant de lo bo i millor;
el caçador, enfadat,
ja havia marxat.

Cérvol, cérvol, cervató,
adéu que ja no tinc por!
Conillet queda't aquí
i viuràs amb mi.

Numera aquests cristalls de gel, de l'u al deu, del més gran al més petit.

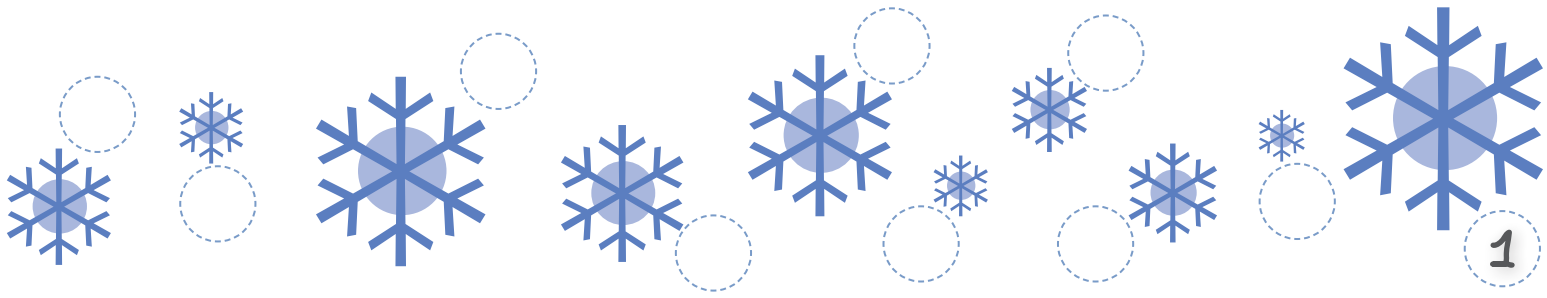

Animals que viuen al bosc

Ordena les lletres de cada paraula i completa la graella

RESLANG S _ _ _ _ _ R
TIPOC P_ _ _ T
LLONIC C _ _ _ _ L
QUEROLSI E _ _ _ _ _ _ L
LLAG FRE G _ _ L F _ R
TÍROLA R _ _ _ _ Í
XÓIET T _ _ _ Ó
RÉVOLC C _ _ _ _ L
LERMA M _ _ _ A
DARIS I _ _ _ D
GUENIU G _ _ _ _ U
REBELL L _ _ _ _ E

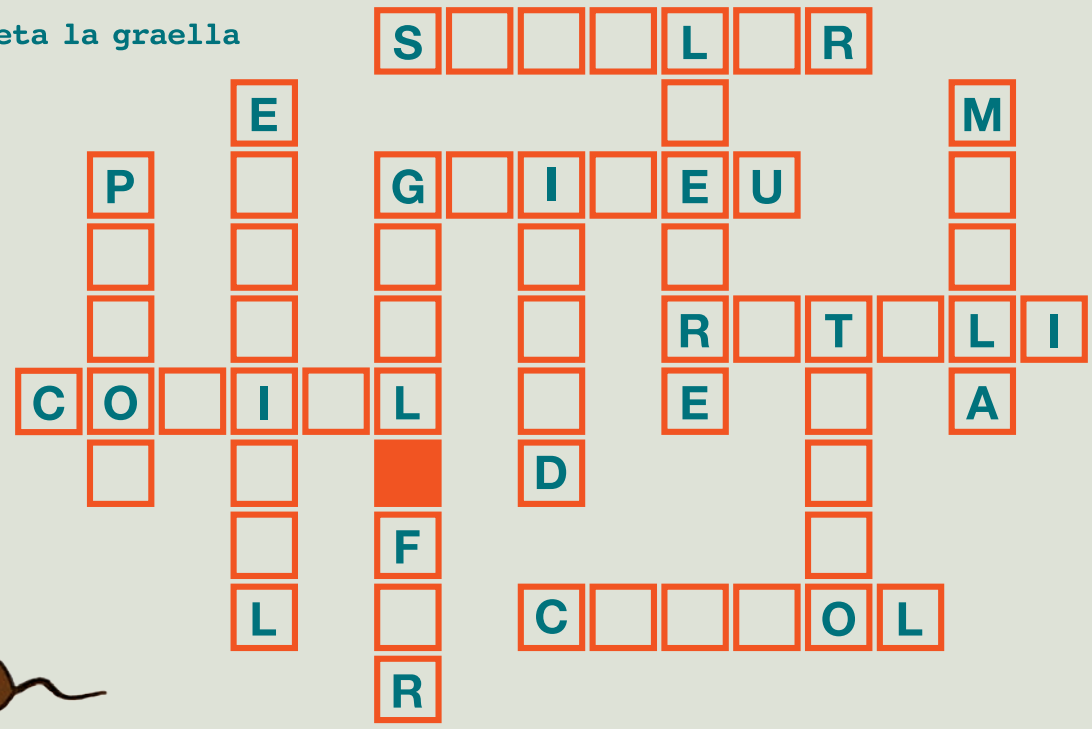

Il·lustració: Gràcia Farràs Ribas

COSY MAISON

Oferim mobiliari, sofàs, decoració i també la millor tecnologia per al vostre descans amb GELTEX®.

www.cosymaison.com

Ronda del General Mitre, 104
bjs, 08021 BARCELONA
Rue des Isard 2, Parc d'activitats
del Segre, 66800 SAILLAGOUSE

Horari:
Dilluns a Dissabtes
10:30/14:00 - 17:00/20:00
Contacte: 937975839/636831694

MESTRES DE SANT GERVASI

Josep Oliveras i Cama

L'últim gran educador del segle XX

▶ **Bartomeu Palau**

En acabar la guerra civil, les condicions dels centres docents al nostre país eren molt deficients doncs el règim, des de l'any 1939 fins a l'any 1970, no se'n va ocupar gens. Va ser a partir de la Llei General d'Educació de Villar Palasí, que les circumstàncies van millorar. Això va fer que a Catalunya des d'acabada la guerra fins a l'any 1975 (36 anys aproximadament), sorgissin moltes escoles d'iniciativa privada, que van enriquir notòriament la nostra xarxa educativa.

La creació d'una escola

Parlar d'en Josep Oliveras i Cama és parlar d'un dels grans pedagogs fundadors d'escoles de la segona meitat del segle XX, període en el qual la pedagogia de casa nostra va brillar amb llum pròpia per la gran munió de mestres que van agafar la torxa de l'Escola Nova i la van portar fins a un punt més avançat del camí.

Aquesta tasca l'Oliveras la va fer a través de la seva gran obra l'Escola L'Horitzó. Una famosa frase diu que l'horitzó no existeix perquè quan arribes al punt on pensaves trobar-lo, te n'adones que està molt més lluny i has de seguir avançant. És ben certa, doncs, l'afirmació que "l'horitzó no existeix però en canvi és necessari per avançar".

I això és precisament el que el matrimoni Oliveras, en Josep i la Montserrat, van fer durant tota la seva vida: lluitar perquè la seva escola (mestres, alumnes, directius i la resta del personal), avancés sempre pel camí de la millora i l'excel·lència.

La mateixa Montserrat Ballús Oliveras, que durant tants anys va ser una excel·lent directora pedagògica, va escollir el nom de l'Escola convençuda que mai veurien la fi del treball que desenvolupaven perquè sempre hi hauria un nou horitzó per abastar!

Així, doncs, amb aquest esperit de cercar sempre noves fites, l'Escola L'Horitzó va iniciar les seves activitats el dia 15 de setembre del 1968, al carrer Progrés número 19 del barri de Collblanc, un barri típic de la menestralia catalana ubicat a l'Hospitalet del Llobregat.

Els primers passos

D'entrada, en Josep Oliveras, que a més a més de ser un gran mestre era també un filòsof de l'educació, va voler marcar uns principis pedagògics de gran contingut. Vegem-ne alguns:

a.- Cal que l'escola sigui fidel a les seves arrels i a la cultura pròpia del país desenvolupant sempre una pedagogia centrada en el nen.

b.- Desenvolupar el raonament i els coneixements a partir del nen. Això significa prioritzar la capacitat de cada alumne mitjançant un ensenyament personalitzat.

c.- Ensenyar a l'alumne a organitzar el seu treball progressivament.

d.- Afavorir la comunicació amb nens d'altres escoles, indrets o països.

A més a més d'aquests principis inicials, l'Oliveras va fer uns estudis molt acurats sobre les tècniques que calia emprar (la impremta, les tècniques Freinet, la impressió amb gelatina, amb alcohol, amb limògraf, etc).

De totes aquestes tècniques, n'hi ha que encara continuen en funcionament, algunes que desaparegueren i d'altres, poques, com el Guadiana s'enfonsaren i han tornat a ressorgir.

La ubicació definitiva del centre

El curs 1982, en Josep Oliveras va traslladar la seva escola de l'Hospitalet del Llobregat a Barcelona, concretament al Passeig de la Bonanova, a un edifici molt més adequat per assolir les finalitats que ell i el seu equip volien portar a terme.

La casa on Josep Oliveras es va fundar l'escola Horitzó.

Cal recordar que un dels aspectes més positius del mestre Oliveras va ser la creació d'un equip de treball on tothom s'hi sentia implicat. Que el mestre s'involucrés seriosament en la tasca docent era "conditio sine qua non" per treballar al centre.

L'equip, presidit primer per en Josep Oliveras i la Montserrat Ballús i amb la valuosa col·laboració posterior de la seva filla Maria de Montserrat, va anar consolidant l'escola fins assolir un ensenyament profundament humà amb un alt rigor acadèmic.

Maximitzar la capacitat de cada alumne tot tenint en compte l'edat madurativa i les vivències amb l'entorn i el temps era un dels grans objectius.

Això comporta:

—Treballar en espais oberts per afavorir l'autonomia de cada alumne.

—No més de 15 alumnes per mestre, per realitzar un ensenyament personalitzat.

En aquesta nova etapa de l'escola, la introducció de la informàtica i de la robòtica al currículum del centre de mans del professor Jaume Baseda,va ser la clau per assolir un gran progrés escolar.

> **El mestre Oliveras va crear un equip de treball on tothom si sentia implicat.**

Entre molts altres objectius, sorgí l'interès que els alumnes es comuniquessin amb nois i noies d'altres escoles i països, cosa que feien habitualment amb escoles estrangeres segons una planificació prèviament programada.

El rigor acadèmic que s'exigia, facilitava que els nois i noies de Batxillerat, guanyessin molts premis en la convocatòria anual que la Fundació Carulla convocava sota el nom de Premis Baldiri Reixac.

Des de ben petits, l'Escola l'Horitzó realitzava amb els seus alumnes treballs d'investigació per aprendre a observar, a analitzar i a extreure conclusions del que estaven fent.

Aquests treballs s'incloïen al disseny curricular del centre i cada alumne exposava el seu treball a la resta dels seus companys. Això els ajudava a aprendre a pensar, a raonar, a comunicar-se en públic i a tenir un esperit crític indispensable per assolir la llibertat i el benestar que l'ésser humà sempre ha desitjat.

El seu comiat

En Josep Oliveras va morir l'any 2017. Podem dir que en ple segle XXI se'n va anar un dels últim grans pedagogs del segle XX, fundador d'una escola que va marcar una línia pedagògica i un estil d'educar que fa que els alumnes estiguin sempre disposats a aprendre i a treballar amb il·lusió i entusiasme.

I tot això en Josep, ho va aconseguir perquè creia en l'escola, creia en l'educació, creia en la constant renovació pedagògica i sobretot, perquè creia en les persones i en el seu país.

Bartomeu Palau és ex inspector d'ensenyament

El gran dipòsit de Bellesguard

▶ **Esteban Galindo**

Tal i com vam anunciar a l'anterior article, continuem descobrint racons de la torre Bellesguard que són poc coneguts pel públic en general i que van ser molt importants en el passat. Adossada al mur que delimita la propietat amb la facultat Abat Oliva CEU, davant la façana nord de la torre, ens trobem amb una caseta de forma rectangular, amb un sostre a dues aigües molt semblant al que en Gaudí va fer a les bodegues del Garraf. Una porta al mig de la construcció dóna accés a una petita habitació. Just a sobre de dita porta, es localitza una finestra de tamany reduït.

Aquest edifici és també una creació d'en Gaudí, coetània a la torre. Igual que passa amb la façana principal, veiem dos bancs adossats a banda i banda de la porta d'entrada.

La família Guilera havia donat a aquesta habitació una funció de magatzem, però el que ens va despertar la curiositat, va estar el fet que l'espai al que s'accedia des de la porta era bastant reduït, només de tres metres d'amplada per tres d'alçada, cosa molt curiosa si es té en compte que l'edifici fa una llargada de 14 m. A més, des d'aquest petit espai no s'accedia enlloc i, per tant, no sabíem quina era la funció de la finestra.

La casseta d'aigües de Bellesguard.
Fotografia: Esteban Galindo

A una alçada de 3 m i sense un accés practicable, mitjançant una bastida, vam poder obrir el finestral de fusta que donava accés a l'interior de la finestra. A partir d'un replà de tres metres, a cada banda es localitzen dos dipòsits en forma de V, de 120 cm a la part estreta i 160 cm a la més ampla, amb una alçada de 4 m i el sostre de volta. A partir dels tres metres els dos dipòsits es comunicaven, convertint-se llavors en un gran magatzem d'aigua, amb una capacitat de més de 60 m³.

Tal i com ens mostra la façana de l'edifici, amb les marques d'un sostre a dues aigües sobre la finestra, l'arquitecte català va desenvolupar el dipòsit aprofitant una construcció anterior més petita, possiblement l'aljub on hi havia un distribuïdor d'aigua. La nostra teoria és que en Gaudí va voler aprofitar l'entrada d'aigües subterrànies provinents de Collserola, de la qual de manera reiterada ens parlen les fonts escrites, per construir un gran dipòsit i garantir així una reserva d'aigua dedicada bàsicament al rec, com encara avui dia es pot comprovar si ens fixem en una petita aixeta que es troba al costat de la paret exterior de la caseta. Malauradament, dita agua va deixar d'arribar amb la construcció de la Ronda de Dalt.

A la manca d'arribada d'aigua se li va sumar la desaparició dels cultius a la zona, fet que provocà que no fos necessària la funció dels dipòsits, motius pels quals la construcció va caure en desús i posterior oblit, fins avui.

DRBRUNOJACOBOVSKI

TRASPLANTE CAPILAR — TRICOLOGIA

www.trasplantecapilar.barcelona

La calvicie és una afecció que sol generar importants problemes d'autoestima. Malgrat ser una qüestió merament estètica i no tenir conseqüències sobre la salut, l'alopècia sempre genera conflicte. A ningú li agrada perdre el cabell, primer perquè fa semblar mes gran i, segon, perquè canvia per complet la fesomia de la persona.Per resoldre de forma definitiva el problema de la calvicie, milers de persones aposten pel trasplantament capil·lar.

El Dr. Bruno es Llicenciat en Medicina i Cirurgia per la Universitat de Cadiz-Espanya. Compta amb l'únic Màster avalat a nivell mundial en Trasplantament i Medicina Capil·lar per la Universitat d'Alcalá d'Henares-Madrid. Primer doctor a realitzar la Tesi de Màster en Microtrasplante Capil·lar en Cicatrius i Cremades.

Tenint així una de les formacions professionals més completes en el camp de la cirurgia capil·lar en diferents països, de la mà de prestigiosos metges amb gran reconeixement. Especialista en tècnica FUE i FUSS. Amb dedicació exclusiva en trasplantament capil·lar en cuir cabellut, celles, barba i bigoti.

Perfeccionament de la tècnica amb els millors cirurgians capil·lars de gran renom a nivell nacional i internacional.

Acudeix anualment als cursos, jornades i congressos nacionals i internacionals per estar sempre actualitzat en els últims avanços i tècniques capil·lars. Diàriament realitza cirurgies capil·lars en centres de gran prestigi a nivell europeu.

La seva practica diària sumada a la seva extensa formació, el converteixen actualment en un dels especialistes en cirurgia capil·lar amb diagnóstic realistes i resultats que superen les expectatives. Fent notòria la seva fortalesa en casos de cicatrius i cremades.

El trasplant capilar és una intervenció molt senzilla. Per poder dur a terme un trasplantament de cabell és necessari realitzar un examen capil·lar i obtenir un historial clínic amb el qual els especialistes poden analitzar la seva viabilitat i la seva adequació a les característiques del pacient, al seu tipus d'alopècia i a l'extensió de l'àrea que ha de cobrir-se amb nou pèl. En cas de ser la solució recomanable per al seu cas, els especialistes realitzaran un disseny de la zona del cuir cabellut en la qual es vol recuperar el pèl.

El trasplantament capil·lar és una intervenció quirúrgica que suposa la solució més avançada per a la recuperació del cabell i s'aplica tant a homes com a dones. Consisteix a recuperar el pèl perdut a través d'un auto trasplant de cabell, sense possibilitat de rebot, en tan sols hores, sense hospitalització i amb anestèsia local.

En l'operació, el cirurgià extreu petits fol·licles pilosos de la part posterior del cap per a la seva posterior implantació a la zona receptora, respectant el mateix angle o adreça del cabell original aconseguint un aspecte molt natural i estètic. Els fol·licles es trasplanten amb cabell viu i, després d'un breu període d'adaptació d'entre 2 i 5 mesos, el pèl començarà un creixement normal mantenint les característiques de la zona d'on provenen. Durant aquests últims anys s'han dut a terme recerques per donar satisfacció a les necessitats dels pacients, desenvolupant així noves tècniques i tecnologies. Fruit d'aquests treballs s'ha desenvolupat el microinjerto reparador, amb el qual s'aconsegueix poblar zones on abans era impensable arribar, com a àrees en les quals hi hagi hagut cremades o cicatrius. També, es poden realitzar implants de pèl en altres zones com la barba i les celles.

Dr. Bruno Jacobovski

+34 639 98 11 85 | Calle Mallorca, 326
info@transplantecapilar.barcelona | 08037 - Barcelona

GENT GRAN

ACTIVITATS

GENER - FEBRER

Llar de Mn. Lluís Vidal

Parròquia de la Bonanova, c. Bigai, 12

Entre les activitats fixes, hi ha música i dues trobades de contingut històric que segur us interessaran. Desitgem i esperem la participació de socis i amics, convençuts que no us doldrà participar-hi.

Dijous 25 de gener, a les 18:30 h
Tarragona i Barcelona. Seguim per camins romans, conferència d'Isabel Roda, catedràtica d'Arqueologia de la Universitat Autònoma de Barcelona, amb presentació de diapositives.
Dimecres 31 de gener, a les 18 h
Tarda musical pels alumnes de l'escola de música de Can Ponsic.

Activitats habituals: Gimnàstica, Coral, Jocs, Manualitats, Musicoteràpia, Exercicis de memòria, Català, Conversa de Francès, Cinefòrum, etc

Casal de Sant Ildefons

c. Marià Cubí, 111, tel. 93 200 75 15
csantildefons@gmail.com

Dimarts 30 de gener
Calçotada a La Floresta. Restaurant "Rancho Grande". Cal apuntar-se a secretaria.
Dimarts 13 de febrer, tarda
Carnestoltes. Disfresses, truites i ens ballaran country les nostres dansaires.

Activitats habituals: Idiomes, Ioga, Ball country, Gimnàstica, Coral, Taller de memòria, etc.

Centre Cívic Vil·la Florida

c. Muntaner, 544

Dimecres 14, a les 17 h
Carnestoltes de la gent gran. Un any més el col·lectiu de gent gran del Centre Cívic us convida a gaudir d'una tarda de disbauxa i xerinola per celebrar el Carnaval. Prepara't per cantar i ballar les millors cançons d'avui i de sempre i passar una tarda plena de diversió!
No cal venir disfressat, però si ho fas... entraràs en el sorteig d'un premi, una invitació doble per als cinemes del Grup Balanyà! A càrrec del Col·lectiu de gent gran del centre cívic Vil·la Florida

Auditori Joan XXIII, ICCIC

Via Augusta 205, Tel.93 201 37 01 -matí
associaciocic@gmail.com

Aula d'Extensió Universitària del CIC per la gent gran, programa gener-febrer 2018.
Preu de la conferència pels no matriculats: 5 €
Aforament limitat

Dilluns 29 de gener, a les 17 h
Ferran Sor, el més gran compositor romàntic català, amb Joan Vives, flautista i locutor-redactor de Catalunya Música

Dilluns 5 de febrer, a les 17 h
Conseqüències de la desaparició de l'URSS, amb Antoni Segura, catedràtic d'història de la UB i president del CIDOB

Dilluns 12 de febrer
Festiu

Dilluns 19 de febrer, a les 17 h
Joana Raspall, poeta, amb Pere Ballart, professor de teoria literària de la UAB

El mapa de records de Sant Gervasi (2)

▶ **Equip de treball Mapa de Records**

En el número de desembre del Jardí, vam començar a explicar-vos el Mapa de Records, una nova acció que estem desenvolupant en el marc del Projecte Radars de Sant Gervasi, que vol recuperar la memòria emocional a través de la recollida d'anècdotes, records, emocions... de les persones grans que viuen o van viure als barris de Sant Gervasi.

Ara volem explicar-vos una mica millor com tirem endavant el projecte i on volem anar a parar.

Qui?

L'acció està pensada i impulsada per un equip de treball del Projecte Radars, format per Eva Bayona, directora del Centre de Dia La Magnòlia, en Jesús Mestre, historiador i coordinador de continguts de la revista El Jardí de Sant Gervasi, en Marc Guillamet, director del Centre de Dia Vallirana 61 - Fundació IPSS, i Anna Balaguer, Educadora Social del Centre de Serveis Socials de Sant Gervasi. Aquest equip es complementa amb col·laboradors voluntaris que ajuden a fer les entrevistes a les persones grans.

I pel que fa als protagonistes, és a dir, els participants, el projecte va dirigit a les persones grans (a partir de 65 anys) que visquin o hagin viscut a Sant Gervasi i que vulguin compartir alguna anècdota emocionant de la seva vida en aquests barris.

Com?

Els col·laboradors o el mateix equip de treball del projecte, s'encarrega de fer una entrevista a la persona participant. Se li fan preguntes que contextualitzen la seva vida (dades personals, professió, família...) i se li demana que expliqui un record emotiu que hagi viscut en algun lloc dels barris de Sant Gervasi. Durant l'entrevista i si hi ha permís, es realitzaran fotografies. També es donarà l'oportunitat als participants a què aportin fotografies que il·lustrin la seva vida i/o els seus records.

Què?

Amb la recopilació dels records farem dues accions més: el Mapa de Records i el Llibre d'Emocions de Sant Gervasi.

Els records que anem recollint aniran assenyalats en un Mapa dels barris de Sant Gervasi, just en el lloc on van passar. Així, amb tots els records posats en el Mapa, crearem uns itineraris emocionals temàtics, segons si els records és sobre amor, família, escola, feina...

I per acabar, editarem un llibre on es recolliran tots els records de les persones grans que han participat.

Per què?

Un dels objectius del Projecte Radars és valorar a les persones grans, donar-los veu i protagonisme en el seu context de proximitat. A través de la recuperació de records i amb la creació d'un material a posteriori, fem visibles aquestes persones grans i a la vegada, els donem un paper actiu: gràcies als seus records, creem noves accions i projectes on la resta de ciutadans hi poden participar.

Quan?

L'acció va començar abans d'estiu del 2017. Tenim com a objectiu finalitzar la recollida d'històries a principis d'estiu de 2018 per començar a treballar amb els itineraris i el llibre i presentar-ho abans que acabi l'any.

Vols participar?

Si tens algun record emocional o coneixes algú a qui li agradaria compartir un moment de la seva vida i voldríeu participar en aquesta acció, envia les teves dades a ***radarssantgervasi.em@gmail.com*** i ***jesus@eljardi.com*** i nosaltres ens posarem en contacte amb tu.●

L'equip de treball el formen Anna Balaguer, Eva Bayona, Marc Guillamet i Jesús Mestre

Memòria de la Guerra Civil a Sarrià-Sant Gervasi

▶ **Jesús Mestre Campi**

Què recordem de la Guerra Civil? Què va passar al nostre barri? Què en podem saber? Aquestes són algunes de les moltes preguntes que vol donar resposta el projecte "Memòria oral de la Guerra Civil als barris de Sarrià i Sant Gervasi", que l'Ajuntament Barcelona - Districte de Sarrià-Sant Gervasi, amb la col·laboració del Taller d'Història de Sarrià, que s'està realitzant al llarg del curs 2017-2018.

La guerra no es va viure de la mateixa manera arreu. A cada poble, ciutat o barri va prendre unes característiques diferents. Així, a la part alta de Barcelona, on els bombardejos no eren tan habituals com al centre de la ciutat, és on hi havia més establiments socials, hospitalaris i d'acollida.

Com a projecte d'història oral, l'objectiu és localitzar a persones amb més de 90 anys que puguin explicar els seus records dels anys de la guerra. També documentació de l'època (fotografies, vídeos, documents, etc.) Aquests s'analitzen per un equip d'experts, per després fer un documental i, possiblement, una exposició itinerant. Així, les persones que vulguin compartir els seus records sobre la guerra, es poden posar amb contacte amb Jesús Mestre, mitjançant el correu: jesus@eljardisg.com

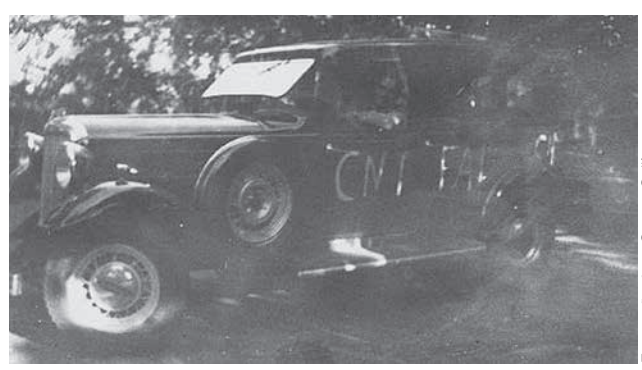

Fotografia: fons Carme Callis

Visita a l'edifici Alhambra i a l'aula de l'antiga escola Blanquerna

Itinerari pel barri de Galvany, amb Sonia Tres.

Viatjarem al passat del barri de Galvany per endinsar-nos en el patrimoni i la història que tenim a dos pams de casa. Un viatge als interiors del barri en el qual reviurem llegendes de palaus nazaris, un cop creuem la gran portalada de l'Edifici Alhambra. La missió continua per rescatar els orígens d'un tema que és el plat del dia: pedagogia i escola. Les coordenades ens guiaran als orígens de l'antiga escola Blanquerna i visitarem una aula per espolsar llibres, pupitres i tinters que el pas del temps no ha aconseguit fer malbé.

Dimecres 31 de gener a les 10:30 h
Preu: 8,20 €
Itinerari en català
Inscriu-te a través del Centre Cívic Vil·la Florida *on-line* o de forma presencia

Signes i símptomes a la vellesa

Importància del diagnòstic precoç

▶**Guillem Martín**

Afrontar la vellesa sempre és un repte, tant per la persona que hi arriba com pel seu entorn familiar. El procés en el que passem de la maduresa a la vellesa pot implicar tenir dubtes i preocupacions. Per què? Doncs perquè apareixen canvis en la nostra manera d'afrontar el dia a dia, canvis a nivell físic, canvis en les nostres capacitats cognitives (com la memòria, l'atenció...).

Aquests canvis els podem classificar ens dos grups, els propis d'un envelliment normalitzat o no patològic i els relatius a un envelliment patològic. Però, com podem saber quins canvis pertanyen a cada grup? L'envelliment no patològic implica cert alentiment en el processament de la informació, lleus dèficits de memòria (per exemple petits oblits en qüestions quotidianes), però que en cap cas dificulten el poder portar a terme una vida plenament normalitzada. Per altra banda, en el moment en que la nostra vida es veu afectada de forma notable per aquesta sèrie de canvis, és quan,com a persona afectada, necessitaríem posar-nos en contacte amb professionals sanitaris que ens puguin orientar.

El diagnòstic precoç és clau, i per aquest motiu, és fonamental la tasca de divulgació i conscienciació social sobre aquestes malalties. Una de les raons de ser de La Fundació Uszheimer és dur a terme projectes de tipus interdisciplinar que puguin ajudar al conjunt de la societat a prendre consciència de quines són aquestes malalties neurodegeneratives i com afecten a les persones. Aquests projectes es dirigeixen a diferents grups de població, tant adolescents, com persones de mitjana edat, així com a persones majors de 70 anys, i per tant, amb més probabilitats de patir una malaltia neurodegenerativa com la malaltia d'Alzheimer. Amb aquestes accions, intentem que a nivell social es doni més importància als canvis que apareixen en la vellesa, es consulti abans als professionals i s'arribin a diagnosticar aquestes malalties el més prematurament possible.

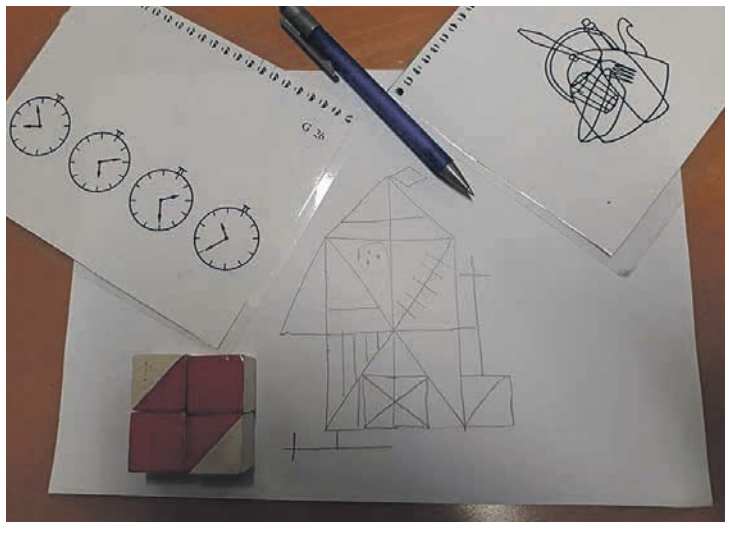

Fotografia cedida per Fundació Uszheimer

En els moments de diagnòstic d'una malaltia neurodegenerativa, tant per les famílies com per les persones malaltes és clau oferir el màxim d'informació. L'arribada d'aquest diagnòstic sacseja fortament a la persona malalta i el seu entorn. En aquest moment s'experimenta un nivell de desorientació i angoixa important, ja que els canvis d'expectatives respecte la vida de la persona malalta i el seu entorn són notables. Per una banda, la família necessita orientació respecte a aspectes claus de la malaltia: fases de la malaltia, situació actual, tractaments possibles, esdevenir cuidador... La persona malalta necessita, així mateix, prendre consciència de quina és la situació en la que es troba i quins són els tractaments que podria necessitar. És per aquest motiu que el fet de poder diagnosticar de manera prematura la malaltia d'Alzheimer ens pot ajudar a portar a terme el tractament i afrontar els necessitats emocionals i adaptatives de la persona malalta i el seu entorn a la nova situació de forma més efectiva.•

Guillem Martín és psicòleg

Fundació Uszheimer
Centre de Dia i Unitat de Memòria
Passatge Forasté, 11-13
Tel.: 93 418 65 65
fundacio@fundaciouszheimer.org
www.fundaciouszheimer.org
www.premisoletura.com

CLÍNICA DEL DOLOR

HOSPITAL EL PILAR (CLINICA DEL PILAR)
quirónsalud
La salud persona a persona

DOLOR LUMBAR

El dolor lumbar o lumbalgia, hace referencia al dolor de la zona lumbar (baja) de la espalda, siendo una sensación circunscrita a la columna vertebral o áreas próximas, que impide la movilidad normal.

La lumbalgia es muy frecuente y es una de las principales causas de consulta médica; no en vano la padece en algún momento de la vida entre el 65-80% de las personas.

Se denomina lumbalgia **aguda** si dura menos de 3 meses, y **crónica** a partir de éste límite temporal, acompañándose de intolerancia al esfuerzo, con o sin afectación de las piernas. La sensación dolorosa puede centrarse exclusivamente en la región lumbar, o incluir una o ambas piernas. Se habla entonces de **síndrome lumbar** al dolor que se acompaña de una contractura de los músculos paravertebrales (situados a ambos lados de la columna), con afectación de la mayoría de los movimientos de la columna (flexión, extensión y rotación). Hablamos de **síndrome radicular o lumbociática**, cuando el dolor se irradia a una o a las dos piernas, siguiendo el trayecto del nervio ciático, afectando la sensibilidad o la fuerza de las mismas.

Para diagnosticar todas estas enfermedades contamos con la ayuda de las técnicas de imagen, mediante radiografías simples,

Tomografía Computarizada (TC), Resonancia Magnética (RM) y Gammagrafía ósea y de pruebas electrofisiológicas como la Electromiografía (EMG) y los Potenciales Evocados (PE) que nos muestran el estado de los nervios y de las vías nerviosas.

Tratamientos en nuestro centro mediante:

- *Bloqueos o infiltraciones de nervios*
- *Radiofrecuencia o Rizolisis*
- *Ozonoterapia*
- *Acupuntura y Electroacupuntura*
- *Iontoforesis*
- *Vertebroplastia o Cifoplastia*

Dr. C. de Barutell Dr. F. Domingo

TRABAJAMOS CON LAS PRINCIPALES MUTUAS

C/ Balmes, 271, Despacho 4, T 93 218 14 58 **www.clinicadolorpilar.com** · info@clinicadolorpilar.com · *Visitas: Lunes y Miércoles (mañana y tarde) Jueves (tardes)*

PASSATEMPS

JOC DE LÒGICA

Tenim cinc cases de cinc colors diferents i, en cadascuna, hi viu una persona d'una procedència diferent. Cada una pren una beguda diferent per esmorzar, té una preferència determinada en el vestir i té, també, un animal diferent a casa.

Tenim les premisses següents:

La dona britànica viu a la casa vermella.
L'home danès pren te.
La dona sueca té un gos.
La casa verda és a l'esquerra de la blanca.
Qui viu a la casa verda beu cafè.
La persona que du mitjons vermells té una cotorra.
Qui viu a la casa groga du barret de copa.
Qui viu a la casa del centre pren llet de vaca.
L'home noruec viu a la primera casa.
La persona que du un mocador de flors al coll viu al costat de la que té un gat.
La persona que té un conill porquí viu al costat de la que du barret de copa.
Qui du un rellotge d'or beu llet de civada.
L'home alemany du una arracada a l'orella esquerra.
El noruec viu al costat de la casa blava.
Qui du un mocador de flors al coll té un veí que pren aigua.

I una pregunta:

Qui té un peix?

(La solució us la donarem al proper número del Jardí)

SOLUCIÓ DEL JOC MATEMÀTIC DEL MES DE DESEMBRE

Les longituds de les tres parts que han resultat de la partició del cable de 40 m per penjar
llums de Nadal són de 8, 12 i 20 metres.
La resposta correcta, per tant, és la d).

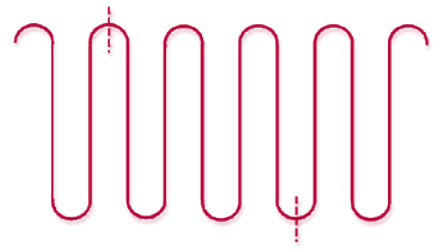

SUDOKU

6								1
2		5	7		9		4	
					8	7		
8	6	3						
4					6	9	5	
	2					6		7
				7		2		8
9					1		7	5
			8	6	5			

Solució sudoku:

6	9	5	2	3	4	8	7	1
2	7	5	1	9	6	3	4	8
3	8	4	6	7	2	9	1	5
5	2	9	1	4	3	6	8	7
4	1	7	8	2	9	5	6	3
8	6	3	5	9	7	1	2	4
1	9	4	6	5	8	7	3	2
2	3	5	7	1	9	8	4	6
6	9	5	2	3	4	8	7	1

SERVEIS

ASSOCIACIONS DE VEÏNS I DE COMERCIANTS

AV i Amics del Putxet
c. Marmellà, 13
avputxet@hotmail.com
www.avputxet.org

AV i Comissió Festes Farró - Veïns Farró
c. Vallirana, 42
ca-es.facebook.com/FestesDelFarro

AV de Sant Gervasi de Cassoles
c. Muntaner, 544 Vil·la Florida
93 434 48 13
avsantgervasi@gmail.com

AV Sant Gervasi Sud
pl. Cardona 1-2, local CNJC
av associaciosantgervasi-sud@gmail.com

A. Comerciants i Artesans del Barri del Farró
c. Balmes, 296
656 877 023
comerciantsfarro@gmail.com

A. de Comerciants i Veïns del Turó Parc
93 228 78 49
info@aciv-turoparc.com
www.aciv-turoparc.com
www.facebook.com/TuroPark.barcelona/

A. de Comerciants del Mercat de Sant Gervasi
pl. de Joaquim Folguera, 6
93 417 78 74
www.mercatdesantgervasi.com

A. de Concessinaris del Mercat Galvany
c. Santaló, 65
93 201 66 06
acgalvany@gmail.com

Associació Diagonal
626 034 709 / 93 200 09 34
secretaria@diagonalbarcelona.com
www.diagonalbarcelona.com

Barnavasi Galvany Comerç
c. Septimània, 31
93 217 61 79
www.botiguesdecatalunya.cat/cat/socios/356/Barnavasi

BIBLIOTECA

Biblioteca Sant Gervasi - Joan Maragall
Sant Gervasi de Cassoles, 85
b.barcelona.jmg@diba.cat

CASALS DE GENT GRAN

Casal de Sant Ildefons
c. Marià Cubí, 111
93 200 75 15
csantildefons@gmail.com

Casal Llar Mare de Déu de Gràcia
pl. Lesseps, 25, 93 218 74 03

Casal de Can Castelló
c. Castelló, 1 – 7
93 241 78 74
infocancastello@gmail.com

Esplai Bonanova
c. Berlinès, 4-6
93 201 88 06
esplaibonanova1@gmail.com

Llar de Mossèn Lluís Vidal
c. Bigai, 12 baixos
Bigai 12
llarmnvidal@gmail.com

Llar de Santa Cecília
pg. de Sant Gervasi, 66
93 212 32 87, 93 417 46 92

CENTRES CÍVICS

Espai Putxet,
c. Marmellà, 13
93 418 60 35
espaiputget@espaiputget.com
www.espaiputget.com

CC Can Castelló
c. Castelló, 1-7)
93 241 78 74
infocancastello@gmail.com
ccivics.bcn.cat/cancastello

CC Casa Sagnier
c. Brusi, 51-61
93 414 01 95
ccivics.bcn.cat/casasagnier

CC Pere Pruna
c. Ganduxer, 130
93 418 65 37
direccio@ccperepruna.cat

CC Vil·la Florida
c. Muntaner, 544
93 254 62 65
www.bcn.cat/villaflorida

CC Vil·la Urània
c. Saragossa, 29-31
93 414 01 95
ccivics.bcn.cat/casasagnier
(fins a la inauguració oficial del centre, la informació se centralitza a Casa Sagnier)

ESCOLTES I ESPLAIS

AE Pere Quart
aeperequart@gmail.com

AE Pere Rosselló
passatge Mulet, 4
aepererossello.wix.com/ae-pererossello

AE Wé-Ziza
c. Brusi, 61 (Casa Sagnier)
weziza.wix.com/aeweziza

Esplai Ilergia
carrer Alacant, 19
esplai.ilargia@gmail.com
www.esplaiilargia.com

SALUT

CAP Adrià
c. Vallmajor 34
93 362 11 25
www.gencat.cat/ics
capadriaics.wordpress.com/

CAP Vallcarca-Sant Gervasi
av. Vallcarca, 169-205
93 259 44 22 - 93 259 44 11
http://aprimariavsg.com/

Hospital Plató
c. Plató, 21
93 306 99 00
www.hospitalplato.com

SEGURETAT

Guàrida Urbana SSG
av. J V Foix, 55
Tel: 092 / 112 / 93 291 43 53

Mossos d'Esquadra SSG
c. d'Iradier, 9
Telèfon: 112 / 933 06 23 10

SERVEIS SOCIALS

Centre de Formació d'Adults Rius i Taulet i CNL Sarrià Sant- Gervasi
av. Príncep d'Astúries, 23
93 237 13 09

Centre d'Educació Especial L'Alba
c. Portolà 6
93 418 36 76
www.centrelalba.cat

Centre Obert Heura
av. República Argentina, 1D i 24
Tel. 93 217 45 49 / 93 328 32 94
www.centreheura.org

Centre de Serveis Socials Sant Gervasi
c. Arimon, 7
Tel. 93 619 73 11

Fundació Putxet
c. Putget, 26
932111548
www.fundacionputxet.org

Fundación TEAS
Taller Escola d'Arts Sumptuàries (TEAS)
Ronda General Mitre 202 - 204 (cruïlla Pàdua)
93 217 47 63
http://www.teas.cat/

BLOCS I WEBS

CDR Sant Gervasi
@referendumSSG
@CDRFarro

Elena Bulet, periodista
http://www.vianantdespert.blogspot.com.es

Elisenda Llonch, art
elisendallonch.blogspot.com

Finestres del Farró
finestresdelfarro.blogspot.com.es

Fundació Amat
c. Manacor, 10
www.fundacioamat.org

Fundació Rocamora
c. Ballester 12
93 212 04 36
www.rocamora.es

La Barcelona d'abans, d'avui i de sempre...!!!
mtvo-bcn.blogspot.com.es

Maria Antònia Font Fernández
http://nedariveureelcel.blogspot.com.es/

Pau Farràs, consultora de "Nodre, diàleg i desenvolupament organitzatiu"
www.nodre.com

Carme Rocamora, periodista
https://www.flickr.com/photos/carmerocamora

Roger Rosich, politòleg
1400caracters.wordpress.com

Salvem la Rotonda!!!
salvemlarotonda.blogspot.com.es / larotondabarcelona.com

Sant Ildefons
comunitatsantildefons.blogspot.com.es

GUIA COMERÇOS i D'EMPRESES DE SANT GERVASI

ARTS

ESPORTS

MODA

PUBLICITAT:
mariona.aluma
@eljardisg.com

CERRAJERÍA MODOLELL
www.cerrajeriamodolell.com
Carrer de Modolell 57, Bcn Local 4

naturàua
Suplements naturals
Assessorament gratuït
naturopatía i nutrició
Avda. Rep. Argentina 188
93 418 99 57 www.naturaua.com

ARTiS
ARTISUBASTA.COM
info@artisubasta.com

can caralleu
més que fitness!
C/Esports, 2-8
08017 Barcelona
www.cancaralleu.cat

scots
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY
Especialistes en corseteria
ROSA FAIA
BEAUTYFULL
C/ d'Arimon, 6
Tel. 93 667 83 90
www.corseteriascots.com

REFORMES, SERVEIS PER LA LLAR

ALICIA OZORES BARBANY
ADVOCADA PENALISTA
www.aliciaozores.com
Tel. 654 466 977
c. Muntaner 391, 1º 3ª
08021 Barcelona

SALUT

ESCOLES INFANTILS

FOTOGRAFIA IMATGE I SÓ

CONTRACTACIÓ D'ANUNCIS:
Mariona Alumà:
mariona.aluma
@eljardisg.com

Ferreteria Mandri
Carrer Mandri, 28-30
08022 Barcelona
Telf. 934 176 763
Whatsapp 620 823 111
info@ferreteriamandri.com
www.ferreteriamandri.com

BUIDAT DE CASES
DIT I FORA
647 655 284
ditifora@gmail.com

CENTRO MÉDICO ESTEVE
• MEDICINA GRAL • PSICOLOGÍA
• HOMEOPATÍA • OSTEOPATÍA
• MED. NATURAL • YOGA
C/ Mandri, 54-1º2ª. Tel 932 113 234
www.centromedicodelm.com

Escola infantil Peggy
Marc Aureli, 18-20
Tel: 932 011 350
info@escolainfantilpeggy.com
www.escolainfantilpeggy.com

COEVE
• Diseño gráfico y editorial •
• Comunicación visual •
• Gráfica aplicada al espacio •
Regàs, 24, Local 5 - 08006 Barcelona
600458860 - mc.hernando@coeve.es
www.coeve.es

RESTAURANTS I ALIMENTACIÓ

MATALASSERIA A. MERCADER
FUNDADA L'ANY 1886
Alfons XII, 81 (Plaça Molina)
93 200 29 70
www.matalasseriamercader.com
mercader@matalasseriamercader.com

CLÍNICA SAGRADA FAMILIA
www.csf.com.es
c/ Torras i Pujalt, 1
08022 Barcelona
Tel: (+34) 93 212 23 00
URGENCIAS 24h

ESCOLES D'ARTS

OCI

EGM QUALITYIMAGE
PRATS DE MOLLÓ, 20
08021 BARCELONA
T. 93 201 63 88
F. 93 414 49 20
http://www.egm.es
e-mail:egm@egm.es

Cuina d'avui, cuina de sempre
LA FONDA DE SANT GERVASI
BAR-RESTAURANT
Obert de dilluns a dissabte, de 9 a 19 h.
Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona
T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat

FARMÀCIA CABANAS
muntaner 476 · Bcn
www.reservafarmacia.com
93 201 03 89

boloberry
www.boloberry.com
c/Muntaner 501, tda 2
93.211.58.44

LABORATORI PROFESSIONAL
VENDA DE MATERIAL
AUDIO · VIDEO · CINEMA · MULTIMEDIA
VIDEOLAB AUDIOVISUAL
Santaló 133 · 08021 Barcelona
www.videolab.es 932 005 400

SLAM BRIDGE
Eventos diarios
Cursos y Clases todos los niveles
Ronda General Mitre, 126
Teléfono Club: 93 269 5578
Web: www.clubslambridge.com
Email: bridgenouslam@gmail.com

CONTRACTACIÓ D'ANUNCIS:
Mariona Alumà:
mariona.aluma
@eljardisg.com

MEATING
·RESTAURANT·
CUINA DE MERCAT AMB TOCS D'AUTOR
RESERVA PER A GRUPS
DIUMENGES OBERT (MIGDIA)
Amigó, 68 - 08022 Barcelona
T. 93 2008586 - reserva@meatingrestgrup.cat

INSTITUT AUDITIU
salesa
El meu centre auditiu de confiança
Ronda General Mitre, 134
Tel. 935 507 920
www.salesa.es

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!
www.eljardidesantgervasi.cat/directori-empreses
Directori de comerç de Sant Gervasi
Posa't en contacte amb mariona.aluma@eljardisg.com

CONTRAPORTADA: GENT DEL BARRI

Adelais de Pedrolo i el llegat del pare

‘La gent no pot trobar tots els llibres de Pedrolo! No s'han reeditat’

▶ **Maria Antònia Font Fernández**

Vostè va passar la infància a Sant Gervasi. Quins records familiars en destacaria?
Vaig viure al carrer Calvet, quasi a tocar de la Diagonal, fins als 20 anys. Llavors vaig aixecar el vol. I bé, fèiem el mateix que totes les famílies *(riu)*. El pare sortia cada dia a passejar, anava a comprar la premsa... El que s’acostuma a fer, m’imagino.

I on escrivia, el seu pare?
Escrivia a casa. A més, era una persona molt metòdica: sabies a qualsevol hora del dia què estava fent i on. Tenia un temps per anar a caminar (sortia per Barcelona cada matí) i anava a veure les editorials, o les llibreries de vell... O simplement anava a fer un volt. Arribava a quarts de dues, a les dues es dinava i després es tancava al despatx fins a les dues de la matinada. Només descansava per sopar. I una tarda o dues anava al cinema. Mai va ser persona de bars, ni molt menys, sinó que escrivia, traduïa i llegia, sempre a casa.

Sortia poc, doncs.
És que, jo ho vaig saber més tard, però a casa nostra es va passar precarietat. Com que el meu pare no va voler escriure en castellà i no va voler col·laborar... És clar, tot això li va passar factura. De fet, per treure’l a dinar a fora l’havíem d’arrossegar!

Actualment hi ha cap membre de la família Pedrolo que visqui al barri?
No, jo fa 20 anys que visc a Palafrugell i sóc l’última Pedrolo. El pis del carrer Calvet era de lloguer i per pocs mesos no el vaig poder llogar. El pare va morir l’any 1990 i els lloguers d’aquella època ja no eren barats. Aleshores vaig portar tota la biblioteca del pare, que eren 11.000 llibres, a Tàrrega.

Perquè... a Tàrrega també hi tenen una casa, no?
Exacte, la casa on va viure de nen i adolescent, i que ara la convertirem en un museu perquè es pugui visitar. Justament aquest migdia (16 de gener) n’he parlat a la presentació de l’Any Pedrolo.

Fotografia cedida per Adelais de Pedrolo

‘El pare no va voler escriure en castellà... És clar, tot això li va passar factura.’

Entre d’altres efemèrides, enguany se celebra l’**Any Pedrolo**. Tot i que va néixer a la Segarra (en concret a L’Aranyó), l’escriptor va viure la major part part de la seva vida a Sant Gervasi. Ens trobem amb la seva filla, Adelais, al centre cívic Vil·la Urània, que encara no camina però ja gateja. La intenció és conèixer una mica el veí i indagar en la seva trajectòria literària de la mà d’una persona que l’ha conegut en la intimitat familiar. Per tant, l’entrevista és dual: parlen dues generacions de Pedrolos, la de l’escriptor i la de la seva millor representant.

Parlem de l’Any Pedrolo. Com va sorgir la idea de commemorar el centenari del naixement de Manuel de Pedrolo?
Va ser una iniciativa de la Fundació Pedrolo, que vam crear el 2005 de manera totalment privada i sense pressupost (de fet, només existim com a pàgina web). Per tant, des de la Fundació no tenim recursos per organitzar activitats. Ara bé, encara que no hi invertim, les incentivem. Així és com vam reunir-nos amb Laura Borràs, que fins fa ben poc ha estat al capdavant de la Institució de les Lletres Catalanes, per saber si des de la Generalitat es tenia la idea d’organitzar algun acte. La Fundació ja hi treballàvem des del novembre de 2016.

Quines activitats destacaria?
Bé, el 2005 es va fundar a l’Aranyó el premi literari Set Lletres, que va precedit de set setmanes d’activitats ***(http://www.7lletres.cat/)***. Però enguany, amb motiu de l’efemèride, farem una activitat cada mes.

Hi haurà cap activitat a Sant Gervasi?
Que jo sàpiga no. Però em van arribant molt correus de biblioteques de la Xarxa interessades a portar l’exposició que l’any passat es va concebre per a Guissona. Aquí hi deu haver alguna biblioteca pública, també...

La producció literària de Manuel de Pedrolo és extensa...
20.000 pàgines. Per cert, gràcies a la Càtedra Màrius Torres, hem signat un conveni per digitalitzar tots els seus llibres, així com la correspondència. Al Castell de Concabella, a més de l’espai permanent d’exposició, hi ha tot el fons monumental. El que passa és que el fons (no pas l’exposició, que és visitable) només està obert als estudiosos. Si tot aquest fons es posa a la xarxa, serà molt més accessible i còmode per a tothom.

Tanmateix, malgrat la seva vastíssima obra, de Pedrolo bàsicament es coneix *Joc brut* i *Mecanoscrit del segon origen*.
Jo n’he llegit tota l’obra: quan publicava un llibre, sempre el llegia. I és injust que aquests dos títols hagin eclipsat la resta. De fet, ell deia que, si ho hagués sabut, no hauria escrit el *Mecanoscrit*...

Quina obra destacaria?
Ell estava molt satisfet del cicle «Temps Obert», que per la seva estructura no té precedents en la literatura universal. *Totes les bèsties de càrrega* és una obra transgressora. *Cendra per Martina* també és un llibre destacable. I, en una vessant més política, *Milions d’ampolles buides*, o la tetralogia *La Terra prohibida*, que després de 20 anys he aconseguit que es publiqui...

Hi ha llibres per remenar, doncs.
A les xerrades a què em conviden, miro d’incitar la curiositat de la gent. Però, és clar, de què em serveix si després la gent no pot trobar tots els llibres?! És un contrasentit. Per sort, amb la complicitat de diverses editorials, l’any passat van sortir 9 títols i ara en sortiran 14 més. I no només això, ara es reeditarà l’estudi *Pedrolo perillós*, de Jordi Coca (1973); i un altre estudi, *Pedrolo contra els límits*, de Jordi Arbonès (1980). També es publicaran uns informes literaris que va escriure el pare, una biografia; i un llibre de Sebastià Bennàssar, titulat *Manual de Pedrolo, manual de supervivència*.

La vigència de l’obra de Pedrolo és difícil de qüestionar...
En els temps en què vivim... ho és, sí. Si hagués viscut avui en dia, seria simpatitzant de la CUP, segur. Mai va voler militar en cap partit, però sempre va tenir molt clara la seva posició ideològica.

Va estrenar totes les obres de teatre?
Sí, el que passa és que durant els temps de dictadura només es representaven un dia. Al teatre CAPSA. Eren actes polítics més que d’estrena, tot s’ha de dir. I és que el pare va ser un home avançat i això el fa actual. Ell no es va creure el final de la dictadura... Tan extremista que semblava i mira on estem ara!

*Som a l’inici de l’Any Pedrolo. Aquí s’acaba l’entrevista, amb l’esperança, per part nostra, que haurem fet boca a algun lector. Des d’*El jardí *ja hem proposat de fer alguna activitat al barri. En tot cas, les xarxes bulliran, segur!*

Rebaixes de luxe
PEDRALBES CENTRE SHOPPING
DIAGONAL 609-615 BCN
PÀRQUING GRATIS